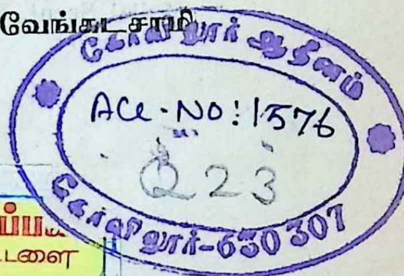
இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவம்

ஆசிரியர் :
மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி

சாந்தி நூலகம்
2/122, பிராட்வே, சென்னை-1.

Tamil
Revised Edition: Feb: 1967

Iraivan Aadiya Ezhuvagai Thandavam

(Seven Dances of Siva)

Athuor
Mailai Seeni. VENKATASWAMI

Price Rs. 3/00

SANTHI NOOLAGAM
PUBLISHERS & BOOK SELLERS
2/122, Broadway : : Madras-1

Novel Art Printers, Madras-14

முதற் பதிப்பின்

முகவுரை

நாகரிகம் பெற்று நல்வாழ்வு வாழும் மக்கட் குழுவினர் எல்லோரும் தமக்கென்று தனிக் கலைகளைப் பெற்றுள்ளனர். பண்டைக் காலந்தொட்டு நாகரிகமாக வாழ்ந்துவருகிற தமிழராகிய நமக்கும் தனிக் கலைகள் உள்ளன. நமது மூதாதையர் தொன்றுதொட்டுப் போற்றி வளர்த்த கலைச்செல்வங்கள், நமக்கு நிறைய கிடைத்துள்ளன. நமக்குக் கிடைத்துள்ள கலைச்செல்வங்களுள் சிற்பக் கலையும் ஒன்று. இக்கலை, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே நமது நாட்டில் தோன்றி, வழிவழியே வளர்ந்து, பல்லவர் காலத்தில் உயர்வடைந்து, சோழர் காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்தது.

நமது நாட்டுச் சிற்பக் கலை, பெரும்பாலும் சமயத் தொடர்புடையது. சைவம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் என்னும் நான்கு சமயச் சார்புடைய சிற்ப உருவங்கள் நமது நாட்டில் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் ஆராய்வது சைவத் தொடர்புடைய சிற்பங்களையே; அதிலும் ஓர் உட்பிரிவாகிய நடராசத் திருவுருவத்தைப் பற்றியே. அதாவது, சிவபெருமான் செய்தருளும் ஐந்தொழில் தாண்டவ மூர்த்தங்களைமட்டுமே.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள சிற்ப உருவங்களாகிய கலைச் செல்வங்களைக் காணும்போது தமிழன் இறுமாந்து நிற்கிறான். சிற்பக் கலையுருவங்களில் தமிழனுக்குத் தனிச் சிறப்பையும் தனிப் பெருமையையும் அளிப்பன தாண்டவத் திருவுருவங்கள். தமிழகத்திலே, தமிழனுடைய பண்பட்ட உள்ளத்தில் ஊறி வெளிப்பட்டதுதான் கலையழகு நிறையப் பெற்ற தாண்டவத் திருவுருவம். தமிழன் கற்பித்தமைத்த, கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்கிற நடராசத் திருவுருவம் இல்லாத சைவக் கோயில்களும் உளவோ? அம்பலவாணனின் அழகிய உருவம் இல்லாத கோயில்கள் தமிழ் நாட்டில் இல்லை என்றே கூறலாம்.

வடநாட்டுக் கோயில்களில் நடராசத் திருவுருவத்தைக் காண்பது அரிது. இப்போதுதான், நமது நாட்டுக் கோயில் களைப் பின்பற்றி வடநாட்டிலே சிற்சில இடங்களில் நடராசத் திருவுருவம் அமைக்கப்படுகிறது. தாண்டவத் திருவுருவத்தின் கலையழகு மேல்நாட்டுக் கலைஞரின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவிட்டதென்றால், ஏனைய கீழ்நாட்டுக் கலைஞரின் கருத்தையும் கவராதிருக்குமோ?

தமிழர் போற்றி வளர்த்த அழகுக் கலைகளின் இயல்பை அறியவேண்டும் என்று எண்ணி முதலில் சிற்பக் கலையை ஆராயப் புகுந்தேன். புகுந்து முதலாவதாக, தமிழன் உள்ளத்தில் அரும்பி உருவடைந்து வெளிப்பட்ட—தமிழனுக்குத் தனிச் சிறப்பாக உள்ள—நடராச சிற்பத்தை ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடங்கினேன். தமிழனாகப் பிறந்து தமிழனாக வாழ்கிறபடியால், தமிழர் வளர்த்த கலைப்பண்புகளை அறிய வேண்டிய பிறப்புரிமை காரணமாக இதனை ஆராயத் தொடங்கினேன்.

இந்தச் சிற்பக் கலை ஆராய்ச்சியில் இறங்கிய பிறகு ஐயங்களும் குழப்பங்களும் மனத்தில் மூண்டன. படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந் செயலைத்தானே தாண்டவப் பெருமான் செய்கிறார்? ஆகவே, தாண்டவமும் ஐந்தாகத்தானே இருக்கவேண்டும்! ஏழு வகைத் தாண்டவம் என்று நூல்கள் கூறுகின்றனவே? ஐந்து எப்படி ஏழாயிற்று? ஏழு தாண்டவ உருவங்களில் எல்லோரும் அறிந்திருப்பது ஆனந்த நடனம் என்னும் நடராசமூர்த்தம் ஒன்றுதானே? ஏனைய தாண்டவ உருவங்கள் எவை? அவை உள்ளனவா? எங்கே உள்ளன? அவற்றின் பெயர் என்ன? இயற்கைக்கு மாறாக நான்கு, எட்டு, பத்து, பன்னிரண்டு, பதினாறு கைகள் இருப்பது ஏன்? பாம்பு, நெருப்பு, துடி, சூலம், பாசம், மணி முதலியவற்றைக் கைகளில் ஏந்தியிருப்பதன் கருத்து யாது? இவைபோன்ற வினாக்கள் உள்ளத்தில் தோன்றி ஐயங்களை உண்டாக்கின.

இவ்விஞக்களுக்கு விடை காணப் புராணங்கள் துணைபுரியவில்லையாக, சாத்திரம் கற்ற சித்தாந்தச் சைவர்களை அணுகினேன். எனது விஞக்கள் அவர்களுக்கும் ஐயத்தை உண்டாக்கி அவர்கள் மனத்தையும் குழப்பின. அவர்கள் எனது விஞக்களுக்கு விடை கொடுக்காதபடியால், தெளிவு காணும் வழியைச் சிந்தித்தேன். பிறகுதான் உண்மை விளங்கிற்று. இக்கலை ஆராய்ச்சிக்கு வெறும் சித்தாந்த சாத்திரங்களைமட்டும் கற்பது போதாது; தத்துவக் கருத்துகளைக் கூறுகிற தந்திர நூல்களாகிய ஆகமங்களையும் கற்கவேண்டும்; இவற்ருேடு சிற்பக் கலையின் இயல்பினையும் அறியவேண்டும் என்னும் உண்மை விளங்கிற்று. ஏனென்ருல், சித்தாந்தக் கருத்தும் ஆகமக் கருத்தும் ஒன்றுசேர்ந்து அமைந்ததுதான் நமது சிற்பக் கலைகள். எனவே, எனது ஐயங்களுக்கு விடை கண்டு நான் தெளிவு பெறவேண்டுமாஞல், சித்தாந்த நூல், ஆகமநூல், சிற்பநூல் மூன்றையும் ஒருங்கே கற்றவர்களைக் கேட்கவேண்டும் என்னும் உண்மை விளங்கிற்று.

இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கே கற்றவரைக் கிடைக்கப் பெருமலும், மேற்கொண்ட முயற்சியை விட்டுவிட மனமில்லாமலும், ஆசிரியன் இல்லாத மாணவனைப் போல, தன்னந்தனியே, கிடைத்த நூல்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியதாயிற்று. எனது சிற்றறிவிற்கும் சிறிய ஆற்றலுக்கும் எட்டியவரையில் ஆராய்ந்து கண்ட முடிவுதான் இச்சிறுநூல். குற்றங்குறைகள் இதில் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கற்றறிந்தோர் இதில் காணும் குற்றங்குறைகளைத் தெளிவுபடுத்துவராயின், ஆக்க வேலைக்கு உதவி செய்தவராவர்.

தமிழ்ப் பெரியார் திருவாளர் திரு. வி. க. அவர்கள் காவிய ஓவியங்களைப் போற்றவேண்டும் என்னும் கருத்துள்ளவர்கள் என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கறியும். கலை ஆராய்ச்சியாகிய இந்நூலுக்கு ஓர் அணிந்துரை வழங்க

வேண்டுமென்று அப்பெரியாரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். உடல் நலம் குன்றியிருக்கிற நிலையிலும், அவர்கள் மனமுவந்து ஓர் அணிந்துரை எழுதியருளினார்கள். அவர்களுக்கு எனது மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது மூதாதையரால் வளர்க்கப்பட்ட, பெருமையுடன் போற்றப்படவேண்டிய இக்கலைச்செல்வங்கள், இக்காலத்தில், போற்றப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டும் மறைக்கப்பட்டும் மறக்கப்பட்டும் இருட்டறைகளில் கிடக்கின்றன. நம்மவர்களை ஊக்கப்படுத்தி, இக்கலைகளை ஆராயவும், இவற்றின் பண்பை உணரவும், போற்றிப் பாதுகாக்கவும் தூண்டுகோலாக இந்நூல் உதவுமானால், அதுவே இந்நூலை எழுதியதனால் நான் பெற்ற பயனாகும்.

இந்நூலை எழுதியபோது, உயர்திரு விபுலாநந்த அடிகள் நினைவு மலராக இது வெளிவரும் என்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை. அழிந்து மறையும் நிலையில் இருந்த பண்டைக் காலத்து இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னும் கலைச் செல்வங்களை அழிந்துபடாமல் உயிர்ப்பித்துக் கொடுத்த கலைச்செல்வர், முத்தமிழ்ப் பேராசிரியர் உயர்திரு. விபுலாநந்த அடிகள் திடீரென மறைந்தது, தமிழ் நாட்டைப் பெருந்துயரத்திற்குள்ளாக்கியது. நிறைவு செய்ய முடியாத அவரது பிரிவினால், தமிழுலகம் வருந்துகிறது. தமிழகத்திற்கு அடிகளார் செய்த பெருந்தொண்டிற்குச் சிறு நன்றியாக இந்நூலை அன்னவர் நினைவு மலராக வெளியிடுகிறேன்.

மயிலாப்பூர், சென்னை-4
15—5—1948 சீனி. வேங்கடசாமி

இரண்டாம் பதிப்பின்

முகவுரை

நடராச சிற்ப மூர்த்தங்களைப் பற்றிய தத்துவத்தை ஆராய்ந்து அதன் உண்மையை விளக்குகின்ற "இறைவன் ஆடிய எழுவகைத் தாண்டவம்" என்னும் இந்நூல் 1948ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. இப்போது இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாகின்றது.

இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் புதிய ஆய்வுரைகளும் கருத்துகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும், இதுவரை அறியப்படாத நடராச மூர்த்தங்களின் புதிய உருவங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள புதுவகையான நடராச மூர்த்தங்களின் உருவப்படங்களை உதவியவர்களுக்கு எனது நன்றியுரியதாகும். புதுச்சேரி இந்தியக் கலை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தாருக்கு (Institut Franccus, D' Indologo) எனது நன்றியுரியதாகும். அதுபோன்று நமது அரசாங்கத்து ஆர்க்கியாலஜி இலாகாவுக்கும் எனது நன்றியுரியதாகும்.

இந்நூலை அச்சிடும்போது அச்சுப்பிழைகளைச் சரி பார்த்துதவிய திரு. ஊ. ஜயராமன் அவர்களுக்கு எனது நன்றியுரியது.

இந்த இரண்டாம் பதிப்பை நன்கு வெளியிட்டு உதவிய சாந்தி நூலகத்தின் ஆட்சியுரிமையாளர் திரு. முத்துராமன் அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

மயிலாப்பூர், சென்னை-4
22—2—1967 சீனி. வேங்கடசாமி

தமிழ்ப் பெரியார், திருவாளர்

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுர் அவர்கள்

எழுதிய

அணிந்துரை

சிவத்துக்கு இருவித நிலே உண்டு. ஒன்று எல்லாவற்றை யுங் கடந்தது; மற்ருென்று எல்லாவற்றிலுங் கலந்தது. முன்னேயது சொரூபம் என்றும் நிர்க்குணம் என்றும், பின்னே யது தடஸ்தம் என்றும் சகுணம் என்றும் வழங்கப்படு கின்றன.

எல்லாவற்றையுங் கடந்த சிவத்துக்கு உருவம், அரு வம், ஐந்தொழில் முதலியன இல்லே. இது, ''சிவனுரு அருவு மல்லன் சித்தினே டசித்து மல்லன், பவந்தரு தொழில் களொன்றும் பண்ணிடு வானுமல்லன்'' என வரும் மெய் கண்ட சாத்திரத்தால் வலியுறுத்தப்பெறுதல் காண்க.

சிவம் எல்லாவற்றிலும் கலந்த நிலே என்பது இயற்கை யோடு இயைந்து நிற்பதாகும். சிவம், அறிவு (spirit). இயற்கை, சடம் (matter). சிவம், இயற்கையுடன் கலந்த நிலேயில் இயக்கம்—அசைவு (motion) — உண்டாகிறது தனித்த சிவத்துக்கும், தனித்த இயற்கைக்கும் இயக்கம் கிடையாது என்பது நியதி.

சிவம் தனித்தும், இயற்கையுடன் கலந்தும் நிற்கும்இயல் புடையது. இயற்கை தனித்து நிலவாது; அது சிவத்துடன் கலந்தே இயங்கும் இயல்பு வாய்ந்தது.

சிவமும் இயற்கையும் கலந்த நிலேயை விளக்கும் கலே கள் உள. அவற்றுள் சிறந்த ஒன்று நமது தமிழ் நாட்டில் பொலிகிறது. அஃது எது? அதுவே சிதம்பரம் என்பது. சிதம்பரம் என்னும் கோயில் வெறும் கல்லன்று; மண்

ணன்று; சுவரன்று; கட்டிடமன்று. பின்னை என்னை? அஃதொரு கலை.

அக்கலை மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. ஒன்று ஞான சபை; மற்றொன்று நடராஜ மன்றம்; இன்னொன்று சிவகாமிப் பொது. ஞானசபை சிவத்தின் கடந்த நிலையை அறிவுறுத்து வது; சிவகாமி வடிவம் இயற்கை அன்னையின் அறிகுறி. கடந்த சிவம், இயற்கை சிவகாமியிடம் கலந்துள்ள நிலை யில் எழும் இயக்கத்தை உணர்த்துவது நடராஜ ஓவியம். ஈண்டைக்கு நீண்ட விள்க்கம் வேண்டுவதில்லை.

நடராச வள்ள்லின் இயக்கம்—திருக்கூத்து—ஓரிடத்தில் மட்டும் நிகழ்வதன்று. அஃது எங்கும் எங்கும் நிகழ்வது; நீக்கமற நிகழ்வது. ''அம்பலமாவது அகில சராசரம்'' என் றும், ''எங்கும் சிதம்பரம் எங்கும் திருநட்டம்'' என்றும் திருமந்திரம் முழங்குதல் காண்க.

இந்நூலாசிரியர் தோழர் சீனி. வேங்கடசாமி அவர்களை யான் நீண்ட காலமாக அறிவேன். அவர் சீர்திருத்தக்காரர்; ஆராய்ச்சியாளர்; காய்தல் உவத்தல் அகற்றி எதையும் நோக்குவோர். இவை உண்மை வேட்டலுக்குரிய பண்புகள் என்று சொல்லலும் வேண்டுமோ!

நமது நாட்டுக் கோயில்கள் தத்துவங்களின் ஓவியங்கள். இவ்வோவிய நுட்பங்கள், நாட்டுக் கல்வி அருகியுள்ள இந் நாளில், மக்கள் உள்ளத்தில் பெரிதும் படியாது கிடத்தல் வெள்ளிடை மலை. இது வறுமைக் காலத்தைக் குறிப்ப தன்றோ?

இவ்வறிய காலத்தில் ''எழுவகைத் தாண்டவம்'' என் னும் இந்நூலைத் தமிழ் நாட்டுக்கு உதவிய வேங்கடசாமி யாரை எம்மொழியால் போற்றவல்லேன்! தமிழ் நாடு அவர்க்குக் கடமைப்படுவதாக! இவ்விழுமிய நூலை வறுமை போக்குஞ் செல்வக் கலை என்று கூறல் மிகை யாகாது.

இந்நூலாசிரியர் நடராஜ ஓவிய நுண்மைகளையும், தாண்டவத் திறங்களையும், இன்ன பிறவற்றையும் விளக்க ஏற்ற உழைப்பு நூற்கண் நன்கு புலனுகிறது. அவர் தம் உள்ளம் சிவமாந் தன்மை எய்தியதென்றும், அவர் பிறவிப் பயனைப் பெற்ருரென்றும் கூற என் மனம் எழுகிறது.

இந்நூல், அறிவு - அன்பு - அருள் - அடக்கம்-பொறுமை-கருவிகரண ஒய்வு முதலியவற்றைப் பெருக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. இதை அனுபவத்திற் காணலாம். இத்தகைய நூல்களே நாட்டைச் செம்மை நெறியில் வளர்க்கும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறலாம். காலத்துக்கேற்ற நூலை நல்கிய கலைஞர் வாழ்க! அவர் தம் முயற்சி வெல்க!

சென்னை
12-5-1948

திரு. வி. க.

உள்ளுறை

படையல்

முத்தமிழ்ப் பேராசிரியர்

அருள்திரு

விபுலாநந்த அடிகளுக்கு.

எழுவகைத் தாண்டவம்

பொது இயல்

தாண்டவத் திருவுருவம்—சாத்திரக் கருத்து

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே!

—திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா

நடராசர் திருவுருவத்தை அறியாதவர் யார்? சிதம்பரத்தில் திருச்சிற்றம்பலத்திலே சிவபெருமான் ஆனந்தத் தாண்டவம் என்னும் திருக்கூத்தைப் புரிகிறுர் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். நடராசர் திருவுருவம் சிவன் கோவில்களில் உண்டு. நடராசர் திருவுருவம் இல்லாத சிவன் கோவில் இல்லை என்று கூறலாம். நடராசர் திருவுருவத்தைப் பார்த்திராதவரும் இலர். பாரத நாட்டுச் சிற்பக் கலையிலே, சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டுச் சிற்பக் கலையிலே முதலிடங் கொண்டது நடராசர் திருவுருவம். பாரத நாட்டுச் சிற்பக் கலைகளை ஆராய்கின்ற மேலைநாட்டவரும் கீழைநாட்டவரும் நடராசவுருவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து பாராட்டுகின்றனர்.

நடராச உருவம் கண்ணுக்குங் கருத்துக்கும் இன்பம் தருகிற வெறும் கலைப் பொருள்மட்டும்

அன்று. கலையைக் கடந்து அதற்கப்பாற்பட்ட சைவசமய உண்மையை விளக்குகின்ற ஒரு தத்துவமாகவும் அது விளங்குகின்றது. சைவசித்தாந்தத்தின் மூலத்தை, அடிப் படையான கொள்கையை நடராச சிற்ப உருவம் விளக்கிக் கூறுகிறது. சைவ சமயக் கருத்தும் சைவ சிந்தாந் தத்தின் தத்துவமும் நடராச சிற்ப உருவத்தில் பொதிந்து கிடக்கின்றன. எனவே, நடராச உருவத்தில் கலையழகும் சாத்திரக் கருத்தும் ஆகிய இரண்டும் அடங்கி யுள்ளன. இவற்றை விளக்குவதுதான் இந்த நூல் எழுதப் பட்டதன் நோக்கமாகும். அதை இங்குச் சுருக்கமாக விளக்கிக் கூறுவோம். தத்துவக் கருத்தை அறிந்துகொண் டால்தான் நடராச சிற்ப உருவத்தில் பொதிந்துள்ள ஒவ்வோர் அடையாளத்தையும் குறிப்பையும் நன்ருகத் தெரிந்துகொள்ளமுடியும். தத்துவக் கருத்தை அறியாமற் போனல், நடராச சிற்பக் கலையின் அழகை முழுவதும் கண்டு மகிழமுடியாது.

சைவசித்தாந்த சமயத்தில் **பஞ்சகிருத்தியம்** என்னும் ஐஞ்செயல் கூறப்படுகிறது. இந்தப் பஞ்சகிருத்தியமாகிய ஐஞ்செயலை விளக்குவதுதான் **ஆனந்தத் தாண்டவ** சிற்ப உருவம். இந்தச் சிற்பந்தான் நடராச உருவம் என்று கூறப் படுகிறது. மனித உயிரில் அநாதியாகப் படிந்திருக்கிற அழுக்கைப் போக்கி, அவ்வுயிரைத் தூய்மைப்படுத்தி, அதை இன்பநிலையில் வைக்கிருர் கடவுள். உயிருடன் கலந்துள்ள அழுக்கைப் (பாசத்தைப்) போக்கி இன்பநிலை யைத் தருவதற்காகக் கடவுள் ஐந்தொழில் செய்கிருர். அந்த ஐந்தொழில் நடராச சிற்ப உருவத்தில் நன்கு காட்டப் படுகிறது. ஆனந்தத் தாண்டவம் என்னும் நடராச சிற்பத் தில் ஐந்தொழிலும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றை விளக்கிக் கூறுவோம்.

அனுதி காலம்முதல் உயிருடன் படிந்திருக்கிற பாசம் என்னும் அழுக்கைப் போக்கி, உயிர்களுக்கு ஞானத்தை

விளங்கச் செய்து, இன்பநிலையைத் தருகிறார் கடவுள் என்று கூறினோம். இப்படிச் சுருக்கமாகக் கூறினால் முழுக் கருத்தையும் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இதனைச் சற்று விளக்கமாகக் கூறுவோம். இந்த விளக்கத்தை முப்பொருள், ஐஞ்செயல், நோக்கம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் கூறுகிறோம்.

1. முப்பொருள்

முப்பொருளாவது கடவுள்(பதி), உயிர், (பசு),அழுக்கு (பாசம்) என்பவை. இம் மூன்று பொருளும் அனாதியானவை. அதாவது, இவற்றை ஒருவரும் படைக்கவில்லை; இவை எக்காலத்திலும் உள்ளன. இம்மூன்று பொருள்களில் கடவுள், அழுக்கினால் கட்டுப்படாமல் தூயவராகத் தனித்திருக்கிறார். அவர் என்றும் தூய்மையாக இருக்கிறார். மற்றப் பொருளாகிய உயிரும் அழுக்கும் (பசுவும் பாசமும்) ஒன்றையொன்று பற்றிக்கொண்டுள்ளன. ஆகையினாலே, உயிர் தூய்மையாக இல்லாமல் அழுக்குப் (மலம்) படிந்து ஒளி மழுங்கிக் கிடக்கின்றது. தன்னிடமுள்ள அழுக்கை உயிர், தானே நீக்கிக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. கடவுள்தான் உயிரின் அழுக்கைப் போக்கவேண்டும் அழுக்காகிய பாசம் உயிர் அற்ற சடப்பொருள். சடப்பொருளாகிய பாசம் உயிரைப் பற்றிக்கொண்டு, அதன் ஒளியை மங்கச் செய்கிறது. இவற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கிக் கூறுவோம்.

கடவுள் (பதி)

எல்லாம் வல்ல கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் நிறைந்த அன்பும், இன்பமும், தூய்மையும், ஆற்றலும் உடையவர். எங்கும் நிறைந்துள்ளவர். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவர். அதாவது, பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர். அவரை ஒருவரும் படைக்கவில்லை. அனாதியாக இருக்

கிறார். உயிர்களிடத்தில் படிந்துள்ள மாசுகளை நீக்கி, அவற்றைத் தூய்மைப்படுத்தி இன்பநிலையடையச் செய் கிறார். உயிர்களின்மேல் உள்ள பேரருளினாலே கடவுள் இதைச் செய்கிறார். இத்தொழிலைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்துவிதமாகச் செய்கிறார்.

உயிர் (பசு)

எண்ணிறந்த உயிர்கள் உள. உயிர்களைக் கடவுள் படைக்கவில்லை. கடவுளைப்போலவே உயிர்களும் அனாதி யாக உள்ளன. ஆனால், இவை கடவுளைப்போன்று தூய்மையாக இல்லை. தூய்மை கெட்டு மாசு படிந்து உள்ளன. செம்பில் களிம்புபோலவும், நெல்லில் உமி போலவும், உப்பில் நீர்போலவும் மாசானது அனாதியாகவே உயிர்களிடத்தில் படிந்து, அவற்றின் தூய்மையை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

உயிர்களிடத்தில் படிந்துள்ள அழுக்கு நீங்கிவிட் டால், உயிர்கள் தூய நிலையடைந்து பேரின்பத்தைப் பெறும். ஆனால், உயிர்கள் தம்மிடத்தில் படிந்துள்ள அழுக்குகளைத் தாமே கழுவிக்கொள்ளும் ஆற்றல் உடை யன அல்ல. கடவுளால்தான் இவற்றின் மாசுகள் கழுவப் படவேண்டும்.

அழுக்கு (பாசம்)

உயிர்களிடத்தில் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்றுவித அழுக்குகள் (மலம்) படிந்துள்ளன. அழுக்கு களைக் கடவுள் உண்டாக்கவில்லை. கடவுளைப்போலவும் உயிர்களைப்போலவும் இந்த அழுக்குகளும் அனாதியாகவே இருக்கின்றன. இவை அறிவற்ற சடப் பொருள்கள். மேலே கூறியபடி இவை உயிர்களிடத்தில் படிந்து, அவற் றின் தூய்மையை மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

"ஆன்மாவினுடைய சிற்சத்தியானது, ஆற்றலும் விருத்தமுமா யிருக்கிற யாதொரு பொருளால் பாதிக்கப்படுகிறதோ அந்தப் பொருளானது மலம் என்னும் பெயரை யுடையது" என்பது பௌஷ்கராகமம்.[1]

கடவுள், உயிர், அழுக்கு ஆகிய இம்மூன்றையும் சைவ சமய சாத்திரங்கள் பதி, பசு, பாசம் என்று கூறுகின்றன.

2. ஐஞ்செயல்

உயிர்களிடத்தில் படிந்திருக்கிற அழுக்கை உயிர்கள் தாமே நீக்கிக்கொள்ளும் ஆற்றல் உடையன அல்லவென்றும், கடவுள்தாம் அவ்வழுக்கைப் போக்கி உயிர்களைத் தூய்மைப்படுத்தவேண்டுமென்றும் அறிந்தோம். கடவுள் தமக்கு இயற்கையாயுள்ள பெருங் கருணையினலே, உயிர்களிடத்தில் படிந்திருக்கிற அழுக்கைத் துடைத்து அவற்றைத் தூய்மைப்படுத்துகிருர். இந்தச் செயலுக்கு ஐஞ்செயல் அல்லது பஞ்சகிருத்தியம் என்பது பெயர். ஐஞ்செயல்களை அவர் எப்போதும் இடைவிடாமல் செய்துகொண்டேயிருக்கிருர். அவர் இயற்றும் ஐந்து செயல்களாவன: ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன. இவற்றைச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்றும் கூறுவர். இவற்றைத் தெளிவாக விளக்குவோம்.

1. ஆக்கல் (சிருட்டி)

ஆக்கல் அல்லது படைத்தல் என்ருல், கடவுள் உயிர்களைப் படைக்கிருர் என்பது பொருள் அன்று. கடவுளைப்போலவே உயிர்களும் அனுதியாக உள்ளவை. அவற்றைக் கடவுள் படைக்கவில்லை. அப்படியானல்

1 பசுபடலம், 124.

கடவுள் எதைப் படைக்கிறார்? உயிர்கள் தாம் செய்த வினைப்பயன்களுக்குத் தக்கபடி அவ்வவ் வினைப்பயன் களைப் புசிப்பதற்காக அவ்வுயிர்களுக்கு உடம்பையும்' புலன்களையும், வாழவேண்டிய இடத்தையும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருள்களையும் கடவுள் படைத்துக்கொடுக் கிறார். ஆகவே, ஆக்கல் என்பது உயிர்களின் புண்ணிய பாவத்துக்குத் தக்கபடி உடம்பு, அது வாழும் இடம், அது புசிக்கும் பொருள் இவற்றைப் படைத்தல் ஆகும். இவற்றைத் தனு, கரண, புவன, போகம் என்று கூறுவர். இதைச் **சிவப்பிரகாசம்** என்னும் நூலில் சிவப்பிரகாசர் என்னும் உரையாசிரியர் இவ்வாறு விளக்கினார்:

"தனு என்பது பஞ்சபூதங்களும், அவையிற்றின் காரியங்கள் இருபத்தஞ்சும் கூடின பூததேகத்தை என அறிக. கரணம் என்றது உட்கரணங்கள், புறக்கரணங்கள் என அறிக. புவனம் என்பது கன்மம் புசிக்கைக்குண்டான இருப்பிடத்தை என அறிக. போகம் என்றது இவனுக்குப் (உயிர்க்குப்) புசிப்பாயுள்ள சத்தாதி விடயங்களை என அறிக."[1]

மேலும், இதனைக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கிக் கூறு கிறார்:

"மேலழுக்கான புடவைக்கு (அழுக்குத் துணிக்கு) அவ்வழுக்கு நீக்கவேண்டிச் சாணகம், உவர் முதலிய பிசைந்து மீளக் கழுவுமளவில் அவ்வழுக்கு கூடப்போவது போல, தனு, கரண, புவன, போகமாக மாயையை விரித்து, ஆன்மவகையை இதற்குள்ளாக்கி, பின் ஆணவம், மாயை, கன்மமெல்லாம் சேர நீங்கிப் பரஞானத்தைத் தரிசித்திருக்க வும் வைக்கும் அந்தச் சிவம்."[2]

---

1. சிவப்பிரகாசம். 10ஆம் செய்யுள், மதுரை சிவப்பிர காசர் உரை.
2 ௸ ௸ ௸

உயிரினிடத்தில் அறிவு, இச்சை, தொழில்கள் ஏற்படுவதற்காக மாயையிலிருந்து உடல், கரணங்கள், வாழும் இடம் முதலியவற்றை உண்டாக்கிக்கொடுப்பதுதான் படைத்தல் என்பது.

2. காத்தல் (திதி)

ஆன்மா செய்த வினைப்பயன்களைத் துய்க்கும் பொருட்டுக் கடவுளால் உண்டாக்கிக் கொடுக்கப்பட்ட உடல், புலன், உலகம், போகப் பொருள்கள் (தனு, கரண, புவன, பேரகங்கள்) ஆகியவற்றை ஆன்மா புசிக்க வேண்டிய காலம்வரையில் நிலைநிறுத்திவைப்பதுதான் காத்தல் என்பது.

நல்வினை, தீவினை என்னும் இருவினைப் போகங்களை உயிர்களுக்கு உண்பிப்பது காத்தல் செயலாகும்.

3. அழித்தல் (சங்காரம்)

உயிர்கள் வினைப்பயன்களைத் துய்த்தான பிறகு அவற்றிற்குக் கொடுக்கப்பட்ட உடம்பு, புலன், உலகம், போகப் பொருள்கள் ஆகியவற்றை அழித்துவிடுதல் சங்காரம் எனப்படும்.

(உயிர்கள் தாம் செய்த வினைப்பயன்களை அனுபவிக்கும்போது வேறு புதிய வினைகளைச் செய்கின்றன. புதிய கருமங்களை அனுபவிப்பதற்காக மீண்டும் புதிதாக உடம்பு, புலன், உலகம், போகப்பொருள்கள் உண்டாக்கிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இவ்வினைப்பயன்களைத் துய்க்கும் போது உயிர்கள் மீண்டும் புதிய வினைகளைச் செய்கின்றன. இப்புதிய வினைகளுக்குத் தக்கபடி மறுபடியும் வேறு தனு, கரண, புவன, போகங்கள் கடவுளால் உண்டாக்கிக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு உயிர்கள் புதிய வினைகளை மீண்டும்மீண்டும் செய்துகொண்டிருப்பதனாலும், கடவுள் அவ்வினைகளுக்

கேற்பப் புதிதுபுதிதாகத் தனு, கரண, புவன, போகங்களை உண்டாக்கிக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதனாலும் யாது நன்மை என்றால், உயிர்களிடம் படிந்துள்ள மாசு நீங்கு வதற்கு இதனால் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.)

இதைச் **சிவப்பிரகாசம்** என்னும் நூலில் சிவப்பிரகாசர் என்னும் உரையாசிரியர் இவ்வாறு விளக்கிக் கூறுகிறார் :

"சங்கரிக்கிறது, கன்மத்தினால் அலைப்புண்ணும் ஆன் மாக்களை இளைப்பாற்றுகை, அப்படி இளைப்பாறிக் கிடவா மல் மீளவும் தோற்றுவிப்பானேனெனில், மலம் நீங்காத படியினாலே அந்த மலம் நீங்குகைப்பொருட்டாகத் தனு, கரண, புவன, போகங்களோடும் கூட்டுகிறதாயிருக்கும். அப்படி சிருட்டிக்கிறபோதே அந்த மலத்தைப் பாகம் வரு வித்துத் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளாமல் நெடுங்காலம் திதி என்கிற தொழிலிலே நிறுத்தினது, ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மங்கள் மிகுதியாயிருக்கையினாலே, அந்தக் கன்மங்களைப் புசிப்பித்து இயல்பிலே மலபாகம் வருவிக்கிறதாயிருக்கும்."[1]

அழித்தல் என்பது ஆன்மாக்களை இளைப்பாற்றுதற் பொருட்டுச் செய்யப்படுகிறது.

4. மறைத்தல் (திரோபவம்)

மேலே கூறியபடி படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் செயல்களினாலே உயிர்கள் பிறந்து, இருந்து, இறந்து செயற்படுகின்றன. இவ்வாறு பலகால் உழன்றும் அவை கருமஞ் செய்வதிலே வெறுப்படையாமல் அதைச் செய் வதிலே மேலும்மேலும் இச்சைகொள்ளும்படி செய்தலே மறைத்தல் செயலாகும். இவ்வாறு உலக விஷயங்களிலே மேன்மேலும் உயிர் இச்சைகொள்வதினாலே, புதியபுதிய வினைகளைச் செய்து, அவ்வினைகளுக்கேற்பப் பல பிறவிகளில் பிறந்து, இருந்து, இறந்து உழல்கின்றது. இவ்வாறு பிறந்து இறந்து உழல்வதினாலே, உயிர்களிடத்தில் படிந்துள்ள

---

1 சிவப்பிரகாசம்; 6ஆம் செய்யுள், மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை,

மாசு (மலம்) செயற்படுகிறது. மலம் தொழிற்படுகிறபடி யினுலே அதன் ஆற்றல் குறைகிறது. மலத்தின் வலிமை குறையக்குறைய உயிர் தூய்மையடைகிறது.

"புசிக்கப்படாமலிருக்கிற கர்மமானது நூறுகோடி சதகோடி கற்பங்களானுலும் அழியாது" என்று **பௌஷ்கராகமம்** கூறுகிறது.[1]

உயிர், இருவினைகளில் உழன்று அலைந்து, கடைசியில் பக்குவப்பட்டு மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் அடைகிறது. அப்போது அதில் 'சத்திநிபாதம்' உண்டாகிறது. சத்திநிபாதம் என்பது சிவசக்தியின் அருள் உயிரிடத்தில் படிவது ஆகும். **பௌஷ்கரம்** என்னும் ஆகமம் இதனை இவ்வாறு கூறுகிறது :

"அந்தச் சிவசக்தியானது பதியுமளவில் பசுவைச் (உயிரைச்) சிருஷ்டியாதிகளில் தள்ளுகிறதாயிருக்கிற மலத்தினுடைய சக்தியானது நிவர்த்தியாகும். அந்த மல நிவர்த்தியாகுமளவில், அந்த மலசக்தி நிவர்த்தியை யடைந்த மகாத்மாவிற்கு (மாசு நீங்கிய உயிருக்கு) சீக்கிரமாகத் துக்க சாகரமாயிருக்கிற சம்சாரத்தில் விரக்தி உண்டாகும். அதனுல் பரமேஸ்வரனுடைய திருவடித் தாமரைகளைப் பார்ப்பதற்கு இச்சை உண்டாகும். பின்னும் எப்போது கடவுளைக் காணப்போகிறேன், எப்போது பந்தத்திலிருந்து விடுபடப்போகிறேன், கடவுளைக் காட்டும் ஆசாரியர் யாவரோ என இவ்வாறு புத்தியுண்டாகும்."

"திரோதமாகிய மறைப்பாவது அந்தப் போகங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்ம, மலங்களைத் தொலைவிக்கத்தக்கதான அளவுகளிலே நிறுத்தினதாக இருக்கும்" என்பது **சிவப்பிரகாசம்**.[3]

---

1 பிந்து படலம், 44.

2 பசுபடலம் 38. 39, 40

3 சிவப்பிரகாசம்; 6-ஆம் செய்யுள், மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் உரை.

உயிர் பிறந்து இறந்து பலகாலும் உழல்வதனாலே அதனிடத்தில் படிந்துள்ள மலத்தின் வலி குறைகிறது. கடைசியில், அதன் ஆற்றல் குன்றி அடங்குகிறது. மலத்தை அடியோடு அழித்துவிட முடியாது. ஏனென்றால், அது ஆன்மாக்களைப்போல அநாதியானது; அழியாதது. ஆனால், அதன் ஆற்றலைக் குறைத்துச் செயலற்றுக் கிடக்கச் செய்யலாம். ஆன்மாக்களிடத்தில் படிந்துள்ள மாசுகளைச் செயலற்றுக் கிடக்கச் செய்வதற்காகவே மறைத்தல் என்னும் செயலைக் கடவுள் செய்கிறார்.

"மலம் நசித்தலாவது தனது மறைத்தல் சக்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதல் மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதன்று" என்பது **சிவஞான மாபாடியம்.**[1]

எனவே, மறைத்தல் (திரோபவம்) என்பது உயிர்களை மீண்டும் மீண்டும் வினைப்போகங்களில் அழுத்தி, அதன் மூலமாக உயிருக்கு மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஏற்படச் செய்வதாம். (மலபரிபாகம்=மலம் பக்குவம் அடைதல்; இருவினை ஒப்பு=நல்வினை, தீவினைகள் சம நிலையில் இருத்தல்.)

5. அருளல் (அநுக்கிரகம்)

மாசு நீங்கித் தூய்மையடைந்த உயிருக்கு வீடுபேறு (மோட்சம்) அளித்தல்; ஆன்மா தூய தன்மை பெற்றுள்ள இன்பநிலை.

சிவப்பிரகாச உரையாசிரியர் இதனை இவ்வாறு விளக்குகிறார்:

"ஆன்மாக்களைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக் கொள்வதுதான் அனுக்கிரகமாக இருக்கும். இவ்வனுக்கிரகமின்றி முன் சொல்லப்பட்ட சிருஷ்டி, ஸ்திதி,

---

2 11ஆம் சூத்திரம், 2ஆம் அதிகரணம்.

சங்காரம், திரோபவம் என்னப்பட்ட நாலும் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகை நிமித்தமாக மலபரி பாகம் வருத்துகிற அனுக்கிரகமேயொழிய மற்றொன்றாகச் சொல்லவொண்ணாது.''[1]

சிவஞான பாடியம் இதை இவ்வாறு விளக்குகிறது:

''ஆதித்தன், முன்பு முகிற்படலத்துள் மறைந்து தனது ஒளி சங்கோசமாய்ச் (சுருக்கமாய்ச்) சிறிதே விளக்கிப் பின்பு அம் முகிற்படலத்தை வாயுத் துரப்ப அதனால் அது சக்தி மடங்கிவிட்டு நீங்கியவழி அவ்வொளி தானே எங்கணும் விகாசமுமாய் (விரிவாய்) விளங்கும் முறைமை போல, ஆன்மாவும் முன்பு மலத்தில் மறைப்புண்டு தன்னறிவு ஏகதேசமாய்ச் சிறிதே விளங்கிப் பிரபஞ்ச விடயத்தை அறிந்து அதில் அழுந்தும்; பின்பு முதல்வன் திருவருள் அம்மலசக்தியைக் கெடுத்தடக்கியவழி அவ் வறிவே பூரணமாய் விளங்கிக் கப்பின்றி அம் முதல்வன் திருவடியைத் தலைப்பட்டு அந்த ஞேயத்தில் அழுந்தும்.''[2]

உயிர்களில் படிந்து அவற்றை மங்கச் செய்துகொண் டிருக்கும் மலங்களை நீக்கி, அவற்றிற்குச் செம்மை நிலையாகிய சிவபதத்தை அளிப்பதுதான் அருளல் என்னும் செயலாகும்.

இவையே ஐந்தொழிலாம். இவ்வைந்தொழில்களில் ஆக்கல், அழித்தல், காத்தல் என்னும் மூன்று செயல்களும் மலத்தினிடத்தே நிகழும். மறைத்தல், அருளல் என்னும் இரண்டு செயல்களும் உயிர்களிடத்தில் நிகழும்.

---

1 சிவப்பிரகாசம், 6ஆம் செய்யுள், மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை.

2 11ஆம் சூத்திரம், 2ஆம் அதிகரண உரை.

3. ஐஞ்செயல் நோக்கம்

முன்னமே கூறியபடி, ஆன்மாக்களிலே படிந்து அவற்றின் தூய்மையையும் ஒளியையும் மறைத்துக் கொண்டிருக்கிற அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மைப்படுத்தி, அவற்றை விடுபேறடையச் செய்வதே கடவுள் செய்கிற ஐந்தொழிலின் நோக்கமாகும்.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றி எல்லாஉயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றி மால்நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழி நீராடேலோ ரெம்பாவாய்![1]

என்பது மாணிக்கவாசகர் திருவாக்கு.

இச்செய்யுளுக்கு மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் இவ்வாறு விளக்கம் கூறுகிறார்:

"இதனுள், தோற்றமாம் பொற்பாதம் என்பது சிருஷ்டி என அறிக. போகமாம் பூங்கழல்கள் என்பது திதி என அறிக. ஈறாம் இணையடிகள் என்பது சங்காரமென அறிக. மால், நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம் என்பது திரோபவம் என அறிக. யாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள் என்பது அனுக்கிரகமென அறிக. ஆக, ஐந்து கிருத்தியத்திற்கும் இங்ஙனம் கண்டுகொள்க. அன்றியும், கர்த்தா இந்தத் தொழில்களிலே ஆன்மாக்களைக் கூட்டிப் பஞ்சகிருத்தியப்படுத்துமிடத்துப் பாரமலெளிதாக, விளையாட்டாகச் செய்வனென்றும், அப்படிச் செய்யவே ஆன்மாக்களுக்குண்டான மலபரிபாகம் வந்து திருவடிக்கு உரித்தாவார்கள் என்பது."[2]

---

1 திருவாசகம்: திருவெம்பாவை, 20.
2 சிவப்பிரகாசம், 6ஆம் செய்யுள், மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை.

மேலும், கீழ்வருமாறு நன்கு விளக்குகிறார்:

"ஆன்மாக்களை ஜனனக் கடலிலேநின்றும் கரையேற்றித் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகை நிமித்தமாகக் கர்த்தா இந்தத் தொழிலைச் செய்வார்."[1]

"நின்மல சொரூபமாயிருக்கப்பட்ட பரசிவமானது ஆன்மாக்களுக்குண்டான ஜனனமரண துக்கத்தை நீக்குகைப் பொருட்டாகத் திருவம்பலத்தின்கண்ணே நின்று திருநடனம் செய்தருளுகின்றது."[2]

"அப்படிச் சிவன் பஞ்சகிருத்தியம் செய்யவே ஆன்மாக்களுக்கு மலபரிபாகம் வந்து முத்தியைப் பெறுவார்கள்."[3]

தத்துவப் பிரகாசம் என்னும் நூல் இதனை இவ்வாறு விளக்குகிறது:

"படைப்பானேன்? சுத்த அறியாமை போக்குதற்காம்;
பலயோனி வளர்ப்பானேன்? வினைப்பான்மை அறிய;
துடைப்பானேன்? பிறந்து முன்றஇளைப்பு மாற;
தோன்றாமல் ஆக்குவதேன்? தொடர்ச்சி தொல்லளவாம்
எடுத்தணைப்பதென்? நேரே கருணை கண்டாய்
இவையோ தானெனின் அதற்கே இசையச் செய்யும்
படித்தனவால் கருணைவழிப் பாலவாகும்
பாரமோஎனில் பரைக்கும் இறைக்கும் நடுப்பணியே."[4]

இதன் உரை:—"கருணையாலே சிவன் பஞ்சகிருத்தியம் செய்யின் ஆன்மாக்களை மாயாவுடலிலே இடவேண்டுவானேன் என்று வினவினால், அவ்விடத்து ஆன்மாக்களுக்கு அறியாமையாகிய மலம் நீக்குதல் காரணமாகவாம். ஆன்மாக்களைத் திதி செய்யவேண்டுவானேன் என்றவிடத்து,

1 சிவப்பிரகாசம், 6ஆம் செய்யுள், மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை.
2 சிவப்பிரகாசம், பாயிரம், மதுரை சிவப்பிரகாசர் உரை.
3 சிவப்பிரகாசம் கடவுள் வாழ்த்து. 1ஆம் செய்யுள், சிவப்பிரகாசர் உரை.
4 தத்துவப் பிரகாசம், பதியிலக்கணம், 12ஆம் செய்யுள்.

அவரவர் செய்தவினை துய்ப்பித்து நீக்குதற்காம்; சங்காரம் பண்ணுவது எந்தக் கருணை என்று வினவியவிடத்து, மாயையினாலே மொத்துண்டு திரியும் இளைப்புமாறவைப்ப தாம். திரோதானம் செய்வானேனென்றவிடத்து, இப் படிப் போதுந் தொடர்ச்சியில் வினை தொலையுமளவும் செய்த காவலாம். அனுக்கிரகம் ஏதென்னின், நேரே அருள் செய்து திருவடி வைப்பதாம். இந்த நாலு கன்மமும் கருணை யானபடி; கன்மந் தொலைக்கை திருவருட்டிடமாதலால், அது கருணையின் பகுதியேயா மாதலாலே செய்கின்றதாம். இப்படி கிருத்தியம் செய்யுமளவில் விகாரப்படுகின்றானோ வென்று வினவினால், அந்த விகாரம் பரமாகிய பராசக் திக்கும் சிவனுக்கும் நடுநிகழ்ச்சியாகும் தொழிலாம் என்பது தத்துவப் பிரகாசம்.''

இதுகாறும் பஞ்சகிருத்தியம் என்னும் ஐந்தொழிலின் கருத்து விளக்கிக் கூறப்பட்டது. அதாவது, உயிர்களிடத் தில் படிந்துள்ள அழுக்கைப் போக்கித் தூய்மைப்படுத்திப் பேரின்பத்தைக் கொடுப்பதற்காகக் கடவுள் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் (சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்) என்னும் ஐந் தொழிலைச் செய்கிறார் என்பது.

இந்த ஐந்தொழிலைத்தான் ஆனந்தத் தாண்டவம் என்னும் நடராச சிற்ப உருவத்தில் அமைத்துக்காட்டப்படு கிறது. ஆகவே, நடராச சிற்பத்தின் தத்துவக் கருத்தை நன்றாக அறிந்துகொள்ளவேண்டுமானால், மேலே சொல் லப்பட்ட முப்பொருள், ஐஞ்செயல், ஐஞ்செயல் நோக்கம் என்பவற்றை முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவற்றைத் தெரிந்துகொண்டோம்.

தாண்டவத் திருவுருவம்

தத்துவப் பொருள்

ஆன்மாக்களின் பாசத்தை நீக்கி அவற்றிற்கு வீடு பேறு அளிப்பதற்காக இறைவன் ஐந்தொழில்களை இடைவிடாமல் செய்துகொண்டேயிருக்கிருர். இறைவனோ உருவம் இல்லாதவர்; கண்ணுல் காணமுடியாதவர். அவர் இயற்றும் ஐஞ்செயல்களும் கண்ணுல் காணமுடியாதவை. இறைவன் செய்யும் ஐஞ்செயலைத் தாண்டவம் என்றும், நடனம் என்றும், கூத்து என்றும் கூறுவர். ஆடவல்லானுன நடராசப் பெருமான் ஞானக்கூத்தன். ஞானக்கூத்தன் செய்தருளுவது, 'அரங்கிடை நூலறிவாளர் அறியப்படாததோர் கூத்து.' அறியப்படாத இக் கூத்தை மக்கள் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டுத் தத்துவம் உணர்ந்த அறிஞர், கூத்தப்பெருமான் உருவத்தைக் கற்பித்தார்கள். அறிஞர் கற்பித்த கற்பனை உருவத்தைக் கலைநூல் அறிந்த சிற்பிகள் அழகுள்ள சிற்ப உருவங்களாக அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். இவர்கள் அமைத்துக்கொடுத்த தாண்டவ மூர்த்தச் சிற்பங்கள் கலையழகு நிரம்பியனவாய், கலையின் பண்பாகிய உணர்ச்சியையும் இன்பத்தையும் அளிப்பனவாய்த் திகழ்கின்றன. இச்சிற்ப உருவங்களின் கலையழகை விளக்குவதே இந்நூலின் முக்கிய நோக்கம் என்பதை நினைவுறுத்துகின்ருேம்.

யவனச் சிற்பமும் நமது சிற்பமும்

இந்தச் சிற்பத்தின் செவ்வியை அறிவதற்கு முன்பு, அயல் நாட்டுச் சிற்பத்திற்கும் நமது நாட்டுச் சிற்பத்திற்கும் உள்ள அடிப்படையான வேறுபாடுகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வேறுபாடுகளை அறியாமல் இவ்வாராய்ச்சியில் இறங்குவது தவறான, உண்மைக்கு மாறுபட்ட முடிவைக் கொள்ளச் செய்யும். அயல் நாட்டுச் சிற்பங்களுக்கும் நமது நாட்டுச் சிற்பங்களுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் யாவை?

அயல் நாட்டுச் சிற்பங்கள், உருவங்களை உள்ளது உள்ளவாறே, கண்ணுக்குத் தோன்றுகிறபடியே அமைக்கப் படுவன. நமது நாட்டுத் தெய்வச் சிற்பங்கள், உள்ளதை உள்ளபடியே காட்டும் நோக்கமுடையன அல்ல; சிற்ப உருவங்களின் மூலமாக ஏதேனும் கருத்தை அல்லது உணர்ச்சியைக் காட்டும் நோக்கமுடையன. இயற்கை உருவத்தை உள்ளது உள்ளபடியே விளக்குவது அயல் நாட்டுச் சிற்பம்; உணர்ச்சிகளையும் கருத்துகளையும் காட்டுவதற்குக் கருவியாக உள்ளது நமது நாட்டுச் சிற்பம்.

உதாரணமாக, மனித உருவத்தின் அழகையும் செவ்வியையும் சிற்பக் கலையில் நன்கு பொருந்தும்படி அக் கலையை மிக உன்னத நிலையில் வளர்த்து உலகத்திலே பெரும் புகழ் பெற்ற கிரேக்க (யவன) நாட்டுச் சிற்பிகள் தமது நாட்டுக் கடவுளர்களின் உருவங்களைச் சிற்ப உருவமாக அமைத்தபோது, மனித உடலமைப்பு எவ்வளவு அழகாக அமையக்கூடுமோ அவ்வளவு அழகையும் அமையப் பொருத்தி அத் தெய்வ உருவங்களை அமைத்தார்கள். அவர்கள் அமைத்த ஜூலியஸ், வீனஸ் முதலிய பற்பல கடவுளர்களின் சிற்ப உருவங்களைக் காணும்போது, மானிட உடல் அமைப்பின் சீரிய இயல்பு அவைகளில் அமையப்பெற்றிருப்பது உண்மையிலேயே நமது கண்ணையும் கருத்தையும்

கவர்ந்து மகிழ்ச்சியளிக்கின்றன. ஆனால், நமது கருத்து அச்சிற்பங்களின் உருவ அமைப்பின் அழகோடு தங்கி நிற்கிறதே தவிர, அதற்கப்பால் செல்வதில்லை; அவை மனிதனின் நிலைக்கு மேம்பட்ட கடவுளின் உருவங்கள் என்கிற உணர்ச்சியைக்கூட நமக்கு உண்டாக்குவதில்லை.

நமது நாட்டுச் சிற்ப உருவங்களில் அமைக்கப்பட்ட தெய்வ உருவங்களோ அத்தகையன அல்ல. நமது நாட்டுச் சிற்ப உருவங்களில் கிரேக்க (யவன) சிற்பங்களைப் போன்று இயற்கையோடியைந்த அழகிய உடலமைப்பு காணப்படாதது உண்மைதான். ஆனால், இச்சிற்பங்களைக் காணும்போது நமது உள்ளமும் கருத்தும் இவ்வுருவங்களில் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை; இவ்வுருவங்கள் நமது கருத்தை அதற்கப்பாலும் இழுத்துச் சென்று ஏதேதோ உணர்ச்சிகளையும் கருத்துகளையும் ஊட்டுகின்றன. ஆகவே, நமது சிற்பங்கள், அயல் நாட்டுச் சிற்பங்களைப் போன்று வெறும் அழகிய காட்சிப் பொருள்களாகமட்டும் இல்லாமல், காட்சிக்கும் அப்பால் சென்று கருத்துகளையும் உணர்ச்சிகளையும் ஊட்டுகின்றன. (இந்த இயல்பு சிற்பக் கலைக்கு மட்டுமன்று; நமது நாட்டு ஓவியக் கலைக்கும் பொருந்தும்.)

எனவே, பொருள்களின் இயற்கை உருவத்தை அப்படியே காட்டுவது அயல் நாட்டுச் சிற்பக் கலையின் நோக்கம்; உணர்ச்சிகளையும் கருத்துகளையும் உருவங்களின் மூலமாக வெளிப்படுத்துவது நமது நாட்டுச் சிற்பக் கலையின் நோக்கம் என்னும் உண்மையை மறவாமல் மனத்திற் கொண்டு மேலே செல்லுவோம்.

மறைபொருள் தத்துவம்

தாண்டவச் சிற்ப உருவத்திலே மறைபொருளின் கருத்துகள் பல புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பல தத்துவக்

கருத்துகள் இச்சிற்பங்களில் புகுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளன ஆனால், சிற்ப உருவங்களில் காணப்படுகிற குறிகளின் (அடையாளங்களின்) கருத்து இன்னதென்று பெரும்பான்மையோர் அறிந்துகொள்ளவில்லை. தத்துவக் கருத்தின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்தோர் இந்த மறைபொருள் தத்துவத்தை மற்றவர்களுக்கு விளங்கச் சொல்லாமல் மறைத்துவைக்கிறார்கள். இவற்றைப் பாமர மக்களுக்குச் சொல்வது 'பாவம்' என்றும் கருதுகிறார்கள். ஆகவே, தத்துவத்திற்கு விளக்கம் கூற அவர்களை எதிர்பார்ப்பது வீண்வேலையே. தத்துவப் பொருள்களின் திறவுகோலைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அதன் உதவியினால் இச்சிற்பக் கலையில் பொதிந்துள்ள உட்கருத்துகளை நாமே கண்டறிவோம். தத்துவத்தின் உண்மைப் பொருளை விளக்கும் குறிப்புகள் வெவ்வேறு நூல்களில் வெவ்வேறிடங்களில் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை ஒருங்கே திரட்டி ஈண்டுத் தருகிறோம்.

திருமேனி

உருவம் இல்லாத கடவுளுக்குப் பெரியோர் உருவத்தைக் கற்பித்தார்கள். உலகத்திலே யுள்ள பிராணிகள் எல்லாவற்றிலும் மனிதன்மட்டுமே ஆறறிவு படைத்து அழகான உடலமைப்பைப் பெற்றிருக்கிறான். ஆகையினாலே, கடவுளுக்கு உருவம் கற்பித்தபோது அவருக்கு மனித உருவத்தையே கற்பித்தார்கள். உண்மையில் கடவுள், உருவம் அற்றவராய் ஆகாசத்தோடு ஆகாசமாய்ப் பரந்திருக்கிறார். 'ஆகாசமாம் உடல்' என்பது திருமந்திர வாக்கு.

"விண்ணவர் முதலா வேறோர் இடமாக்,
கொண்டுறை விசும்பே கோல்நின் ஆகம்"

என்றார் பட்டினத்து அடிகள்.[1]

---

1 ஒருபா ஒருபஃது.

'விசும்பே உடம்பு' என்றார் **சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.**[1]

ஆகவே, மனித உடல் கற்பிக்கப்பட்ட தாண்டவ மூர்த்தியின் உண்மை உருவம் ஆகாயம் என்பது அறியத் தக்கது. [கடவுளுக்கு ஆண் உருவம் கற்பிக்கப்பட்டது போலவே அவரது ஆற்றலுக்குப் (சக்திக்குப்) பெண் உருவம் கற்பிக்கப்பட்டது.]

திருக்கைகள்

தாண்டவப் பெருமானுக்கு நான்கு திருக்கைகள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. எட்டு, பத்து, பதினாறு கைகள் கற்பிக்கப்படுவதும் உண்டு. கைகள், திசைகளைக் குறிக்கின்றன. ஆகாயத்தை உடம்பாகக்கொண்ட கடவுளுக்குத் திசைகள் கைகளாக உள்ளன. 'திசைகள் எட்டும் திருக் கைகள்' என்பது **திருமந்திரம்.** 'பத்துத் திசைகளும் பத்துக் கைகளாகும்' என்பது **காமிகாகமம்.**[2] 'திசை தோள்' என்றார் **சேரமான் பெருமாள் நாயனார்.**[3] 'எண்டிசை எண்டோள்' என்றார் **படிட்னத்து அடிகள்.**[4]

பரந்து விரிந்துள்ள பெரிய ஆகாயம் கடவுளின் திரு மேனியாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. திசைகள் (நான்கு, எட்டு, பத்து, பதினாறு திசைகள்) கடவுளின் கைகளாகக் கற்பிக் கப்பட்டன. சைவசமயத்தாரும் வைணவ சமயத்தாரும் சிவ பெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் இவ்வாறு உருவம் கற்பித் தார்கள். உருவம் இல்லாமல் அரூபியாக இருக்கும் கட வுளுக்கு உருவத்தைக் கற்பித்தபோது, அந்த உருவத்தை மனித உருவமாகக் கற்பித்தார்கள். இந்தக் கற்பனை உருவம்

---

1 பொன்வண்ணத்தந்தாதி, 19.
2 அர்ச்சனை விதிப் படலம், 335.
3 பொன்வண்ணத்தந்தாதி, 19.
4 ஒருபா ஒருபஃது.

கடவுளை வணங்குவதற்கு ஓர் அடையாள உருவம் என்று கருதவேண்டும்.

நற்றிணை என்னும் தொகை நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய **பெருந்தேவனார்,** ஆகாயத்தைத் திருமாலின் திருமேனியாகவும், சூரியசந்திரர்களை அவருடைய கண்களாகவும், திசைகளை அவருடைய கைகளாகவும், கடல் நீரை அவருடைய ஆடையாகவும், நிலத்தை அவருடைய கால்களாகவும் கூறுகிறார்.

"மாநிலஞ் சேவடி யாகத், தூநீர்
வளைநரல் பெளவம் உடுக்கை யாக,
விசும்புமெய் யாகத், திசைகை யாகப்,
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வன் என்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே"

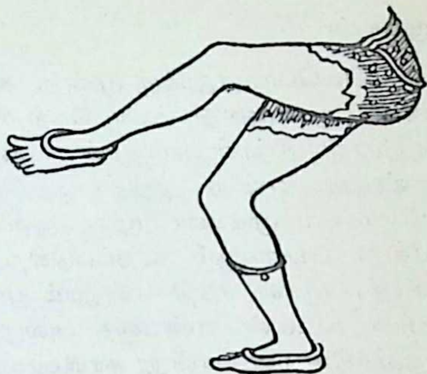
என்பது அந்தக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள்.

ஆகாயத்தைக் கடவுளின் உடம்பாகவும், திசைகளைக் கைகளாகவும் கற்பித்தபடியால்தான் நமது கடவுளின் உருவங்களில் நான்கு, எட்டு முதலிய பல கைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இனி, நடராசர் உருவத்தில் காணப்படுகிற உறுப்புகளையும் கைகளில் ஏந்தியுள்ள பொருள்களையும் பற்றி விளக்கிக் கூறுவோம். ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொரு கருத்தைக் குறிக்கிறபடியால், முதலில் இக்குறிப்புகள் எதை எதை உணர்த்துகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்வது அவசியம் ஆகும். ஆகவே, அவற்றின் குறிப்பை விளக்குவோம்.

திருவடிகள்

கடவுள் இயற்றும் ஐஞ்செயல்களில் மறைத்தல், அருளல் (திரோபவம், அனுக்கிரகம்) என்னும் இரண்டு செயல்களும் அவரது இரண்டு திருவடிகளாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மறைத்தல் என்னும் செயல் தாண்டவ மூர்த்தியின் ஊன்றிய திருவடியாகும். இத்திருவடி உயிர்களுக்கு

ஏற்படும் நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகளை அனுபவிக்கச் செய்து, இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம் என்னும் நிலையை ஏற்படச் செய்கிறது. அருளல் என்னும் செயல், தாண்டவப் பெருமானுடைய தூக்கிய திருவடியாகக் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தூக்கிய திருவடிக்குக் 'குஞ்சிதபாதம்' என்னும் பெயரும் உண்டு. அனுக்கிரகமாகிய பேரின்பத்தைக் கொடுப்பது தூக்கிய திருவடி.

"அரனுற் றணைப்பில் அமருந் திரோதாயி,
அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே"

என்பது திருமந்திரம்.

"ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் மறைத்துநின்று
ஊட்டுவதாகும் நின் ஊன்றிய பதமே;
அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம்
கொடுப்பது, முதல்வ! நின்குஞ்சித பதமே"

என்பது குமரகுருபர சுவாமிகள் திருவாக்கு.[1]

---

1 சிதம்பர மும்மணிக்கோவை.

'பரை உயிரில் யான் எனதென்றற நின்றதடியாம்' என்பது **உண்மை விளக்கம்.**

முக்கண்

சிவபெருமானுக்கு மூன்று கண்கள் கற்பிக்கப்பட்டுள் ளன. மூன்ருவது கண் நெற்றியில் உள்ளது. சூரியன், சந்திரன், தீ என்னும் மூன்று ஒளிகளைக் குறிப்பன மூன்று கண்கள் என்று தத்துவப் பொருள் கூறப்படுகிறது. 'மோகாய முக்கண் மூன்ருெளி' என்பது **திருமந்திரம்.** வேறு பொருளும் கூறப்படுகிறது. இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி என்னும் மூன்று சக்திகளையும் உடையவர் கடவுள் என்பதை அவருடைய மூன்று கண்களும் குறிக்கின்றன என்று **காமிகாகமம்** கூறுகிறது.[1]

ஞான, இச்சா, கிரியைகளாகவும் சோம, சூரிய, அக்கினி களாகவும் உள்ள விசாலம் பொருந்திய கண்களை யுடையவர் என்பர் **அகோர சிவாசாரியார்.**[2]

புன்முறுவல்

உயிர்களுக்கு ஏற்படுகிற ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என்னும் மூன்று வகைத் துன்பங்களையும் தமது புன்முறுவலினலே கடவுள் கெடுத்தருளுகிருர் என்று இதன் தத்துவப் பொருள் கூறப்படுகிறது. 'இடர் மூன்றும் இழித்தருளும் இளமுறுவல் முகமலரிலங்க' என்பது **சிவதருமோத்திரம்.**

---

1 அர்ச்சன விதிப் படலம் 355.

2 தீக்ஷாவிதி: கிரியாக்ரம ஜோதி வியாக்யானம்.

சடைமுடி

சடைமுடி ஞானத்திற்கு அடையாளம் என்பர். எனவே, கடவுள் ஞான உருவன், பேரறிவுடையவன் என்பதைச் சடைமுடி தெரிவிக்கிறது. 'நுண்சிகை ஞானமாம்' என்பது **திருமந்திரம்.**

நிலாப்பிறை

சிவன் தனது சடாமுடியில் அணிந்துள்ள நிலாப் பிறை, அவரது முற்றறிவைக் (பேரறிவைக்) குறிக்கிறது என்று **காமிகாகமம்** கூறுகிறது.[1]

"தூமதி சடைமிசைச் சூடுதல் தூநெறி
நுமதி:யானென வமைத்த வாறே"

என்றார் **பட்டினத்து அடிகள்.**

நீறு

சிவபெருமான் தமது உடம்பில் நீறு அணிந் திருக்கிறார். நீறு, அவருடைய பராசக்தியைக் குறிக்கிறது போலும். 'பராவணமாவது நீறு' என்பது **சம்பந்தர்** வாக்கு.[3]

நீறு பாசத்தை ஒழிப்பது என்று வேறு பொருளும் கூறப்படுகிறது. 'பாசமும் அங்கது கழியப்பண்ணும் திரு வெண்ணீறும்' என்பது **கோயிற் புராணம்.**

நூல்

மார்பில் அணிந்திருக்கிற பூணூல் குண்டலினி சக்தி என்பர்; வேதாந்தத்தைக் குறிக்கிறது என்றும் கூறுவர். 'நூலது வேதாந்தம்' என்பது **திருமந்திரம்.**

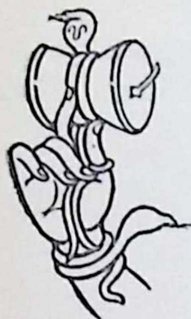
1 அர்ச்சனை விதிப் படலம் 335.

2 ஒருபா ஒருபஃது 6.

3 திருநீற்றுப் பதிகம்.

சிலம்பும் கழலும்

தாண்டவப் பெருமான் தமது திருப்பாதங்களில் சிலம்பையும் வீரக்கழலையும் அணிந்திருப்பதாகக் கற்பிக்கப் படுகிறார். ஆன்மாவின் பழைய வினைகளையும் பிறவித் துன்பத்தையும் அறுத்து வீடுபேறளிப்பவர் தாம் ஒருவரே என்பதை இவை உணர்த்துகின்றன என்பர். 'கள்ளவினை வென்று பிறப்பறுக்கச் சாத்திய வீரக் கழலும்' என்பது **போற்றிப் பஃறொடை வெண்பா.** வேதத்தையே சிலம்பாக அணிந்துகொண்டார் என்று கூறப்படுவதும் உண்டு.

துடி

சிவபெருமான் தமது வலக்கையொன்றில் துடி (உடுக்கை) ஏந்தியுள்ளார். துடி ஐஞ்செயல்களில் முதலாவதாகிய படைக்கும் செயலைக் காட்டுகிறது. 'தோற்றம் துடியதனில்' என்பது **திருமந்திரம்.**

தீச்சுடர்

நடராசர் தமது கையொன்றில் தீச்சுடரை ஏந்தியிருக்கிறார். இது ஐஞ்செயல்களில் ஒன்றான அழிக்கும் செயலைக் குறிக்கிறது. 'அரன் அங்கி தன்னில் அறையில் சங்காரம்' என்பது **திருமந்திரம்.** "சங்காரச் சத்தியான தீச்சுடரானது மகா மாயையின் மேலிருக்கிற பொருள்களை வெளிப்படுத்துகிறதாயும், பாசங்களை எரித்து நீறுக்குகிறதாயும் இருக்கிறது" என்பது **காமிகாகமம்.**[1]

---

1 அர்ச்சனா விதிப் படலம் 336.

எனவே, ஆன்மாக்களில் படிந்திருக்கிற பாசங்களை நீக்குகிற சங்கார வடிவமானது தீச்சுடர் என்னும் தத்துவப் பொருள் அறியத்தக்கது.

சூலம்

மற்றொரு கையில் சூலம் ஏந்தியிருக்கிறார். சூலம் மூன்று பிரிவுடையது. "மூன்று பிரிவுடைய சூலம் மூன்று குணத்தைக் குறிக்கிறது" என்று **காமிகாகமம்** கூறுகிறது.[1]

'ஆரணி, செனனி, இரோதயித்திரி என்று மூன்று சக்தி வடிவினதாகிய மூன்று கவர்களையுடைய சூலப்படையானது அவர் முத்தொழிலுடையரென்பதையும், மும்மலங்களை நீக்குபவரென்பதையும் குறிக்கிறது' என்னும் வேறு கருத்தைப் **பௌஷ்கராகமம்** கூறுகிறது. (ஆரணியானது அழித்தல் செயலையுடையதாய் உயிர்களைத் தத்துவத்தினின்றும் தத்துவாந்தத்தை அடைவிப்பது; செனனியானது ஆக்கல் தொழிலுக்குக் காரணமாயிருப்பது. இரோதயித்திரியானது உயிர்களைப் போகங்களில் நிறுத்துவது.)

எனவே, திரிசூலம் ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் சக்திகளைக் குறிக்கிறது. 'மூவிலை யொருதாட் சூலம் ஏந்துதல், மூவரும் யானென மொழிந்தவாறே' என்பது **ஒருபா ஒருபஃது**.[2] பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்னும் மூவரும் தாமே என்பது பொருள்.

---

1 அர்ச்சனை விதிப் படலம், 335.

2 பட்டினத்துப் பிள்ளையார், ஒருபா ஒருபஃது, 6.

பாசம்

நடராசர் ஒரு கையில் பாசக்கயிற்றைக் கொண்டிருக்கிருர். பாசக்கயிறு ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களைக் குறிக்கிறது என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.

'ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை ஊட்டுவிப்பவர் தாம் என்பதை அறிவிக்கும் காரணமாக மாயா ரூபமாகிய பாசக்கயிற்றை ஏந்தியுள்ளார்' என்றும் கூறுவர். மும்மலங்களைக் குறிக்கிறபடியினுலே, பாசக்கயிற்றை முப்புரி (பாசத்திரயம்) என்றும் கூறுவர்.

கோடரி (பரசு)

இந்த ஆயுதம் கடவுளின் பேராற்றலைக் குறிக்கிறது. இதை மழு என்றும் கூறுவர். இது பராசக்தியின் உருவம் என்பதையும், லயத்தானம் என்பதையும் தெரிவிக்கிறது. பராசக்திக்கு மேலானவரும் லயசிவமாயிருப்பவரும் தாம் என்பதை உணர்த்த இறைவன் மழு ஏந்தியுள்ளார் என்பர்.

மணி

'ஓசையின் சொரூபமான மணி ஏந்தியிருப்பது இறைவனின் மந்திர ரூபத்தைக் குறிக்கிறது' என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.[1]

நாத தத்துவத்திற்குத் தலைவர் தாம் என்பதை உணர்த்துவதற்கு ஓசையின் உருவாகிய மணியை இறைவன் ஏந்தியுள்ளார் என்றும் கூறுவர்.

---

1 அர்ச்சனு விதிப் படலம் 337.

அபய கரம்

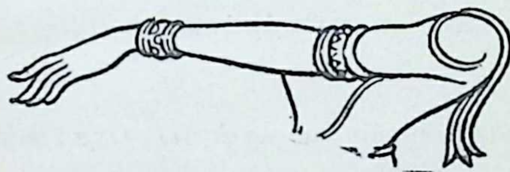
இறைவன் ஒரு கையில் அபயமுத்திரை காட்டுகின்றார். இதை 'அமைத்த கை' என்பர். இது காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கிறது என்பர்.

'அமைத்தல் திதியாம்' என்பது **திருமந்திரம்.** 'தனித் தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி அனைத்தையும் காப்பதுன் அமைத்த பொற்கரமே' என்றார் **குமரகுருபர சுவாமிகள்.** 1 'அபய கரமானது உலகங்களைக் காக்கிற சக்தியாகும் என்பது **காமிகாகமம்.**

வீசிய கை (*கஜ ஹஸ்தம்*)

இது எப்போதும் தூக்கிய திருவடியைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. தூக்கிய பாதம், உயிர் மலத்தினின்று விடுபட்ட நிலையைக் காட்டுகிறது. ஆகவே, அதனோடு பொருந்தியுள்ள வீசிய கரம், உயிர் பேரின்ப நிலையையடைகிற செய்தியைக் குறிக்கிறது போலும். சில சிற்ப உருவங்களில் வீசிய கை தலைக்கு மேலே தூக்கப்பட்டிருப்பதும் உண்டு.

பாம்பு

தாண்டவப் பெருமான் கையில் பாம்பை ஏந்தியுள்ளார். உடம்பிலும், அரையிலும், கையிலும் பாம்பை

---

1 சிதம்பர மும்மணிக்கோவை.

அணிந்திருக்கிறார். 'கம்பீர வடிவமான நாகசக்தியானது யாவற்றையும் நியமிப் பது' என்னும் கருத்தைக் **காமிகாகமம்** கூறுகிறது.[1]

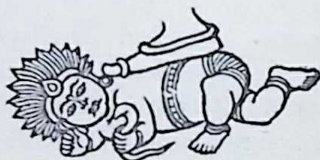
திருநாவுக்கரசரும் இதனையே கூறு கிறார்.

போர்ப்பனை யானையுரித்த பிரான்,பொறி வாயரவம்
சேர்ப்பது, வானத் திரைகடல் சூழுல கம்இதனைக்
காப்பது காரண மாகக்கொண் டான்,கண்டி யூரிருந்த
கூர்ப்புடை யொள்வாள் மழுவனை யாமண்டர் கூறுவதே

என்று அவர் கூறியிருப்பது காண்க. எனவே, உலகம் தோன்றவும் ஒடுங்கவும் தாம் நிமித்த காரணர் என்பதை உணர்த்த குண்டலினி சக்தி யுருவமாகிய பாம்பைச் சிவன் ஏந்தியுள்ளார் என்பது அறியத்தக்கது.

முயலகன்

தாண்டவப் பெருமானுடைய ஊன்றிய பாதத்தின் கீழே முயலகன் உருவம் காணப்படுகிறது. முயலகனைக் கரு என்றும், குறள் என்றும், அபஸ்மாரன் என்றும் கூறுவர். 'கருவின் மிதித்த கமலப் பாதம்' என்பது

திருமந்திரம். 'காருடல் பெற்ற தீவிழிக் குறள்' என்பது **கல்லாடம்**. 'மூடாய முயலகன்' என்றார் **சுந்தர மூர்த்திகள்**. முயலகன் கருநிறமும், விகார உருவமும் உள்ளவன். முயலகன் உருவம் பாசத்துடன் (மலத்துடன்)

---

1 அர்ச்சனா விதிப் படலம், 338.

இருக்கும் ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. முயலகன் கையிலும் படங் கொண்ட பாம்பு ஒன்று இருக்கிறது. இப்பாம்பு ஆணவ மலத்தைக் குறிக்கிறது போலும்.

> "படங்கொடு நின்ற இப்பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
> அடங்கலும் தானாய்நின் ருடுகின்றானே"

என்பது திருமந்திரம். இதில் 'படங்கொடு நின்ற பல்லுயிர்' என்பது ஆணவ மலங்கொண்ட உயிர்கள் என்று பொருள் படும்.

திருவாசி

நடராசப் பெருமானைச் சூழ்ந்து திருவாசி இருக்கிறது. இது ஓங்காரத்தைக் குறிக்கிறது என்பர். 'ஓங்காரமே நல்திருவாசி, உற்றதனில் நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம்' என்பது உண்மை விளக்கம்.

எழுவகைத் தாண்டவம்

சிறப்பியல்

தாண்டவ வரலாறு

“தேன்புக்க தண்பணை சூழ்தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ.”[1]

சிவபெருமான் செய்தருளும் தாண்டவங்கள் நூற்றெட்டு என்பர்.

நூற்றெட்டுத் தாண்டவங்களையும் நாம் இங்கு ஆராயப் புகவில்லை. நாம் ஆராயப் புகுவது, ஐஞ்செயலைப் பற்றிய தாண்டவங்களைமட்டுமே. சிவபெருமான் ஐஞ்செயலைச் செய்கிறார். ஐஞ்செயலுக்கும் ஐந்து தாண்டவங்கள் இருக்கவேண்டியது முறையாகும். ஆனால், ஐஞ்செயலைக் காட்டும் தாண்டவங்கள் ஏழு என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. ஐந்து எப்படி ஏழாயிற்று? இதனை ஆராய்வோம்.

புராணக் கூற்று

கௌரியம்மையார் சிவபெருமானை, நோக்கி, ‘தாண்டவ வகை எத்தனை? அவை யாவை? அவற்றின் வரலாறு என்ன? விளங்கக் கூறவேண்டும்’ என்று வேண்டிக் கொள்ள, பெருமான் அம்மையாருக்கு அவற்றை விளக்கமாகக் கூறுகிறார். ஏழு தாண்டவத்தையும் ஏழு இசையுடன் பொருத்திச் ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்னும் ஏழு வகையான இசைகளினின்றும் ஏழு வகையான தாண்டவங்கள் தோன்றின என்று கூறுகிறார் :

---

1 திருவாசகம், திருச்சாழல், 14.

" ஒன்றின்பின் ஒன்ருய் ஒலித்தெழுந் தனவால்
ஓதும் அவ்வேழ் சுரங்களினுல்
நன்று நம்மிடையே எழுவித நடனம்
நலம் பெறத் தோன்றின......"[1]

ஏழுவகையான இசைகளினின்று ஏழு வகையான தாண்டவங்கள் தோன்றின என்று கூறிய பின்னர், அவற்றின் பெயரைப் பெருமான் அம்மையாருக்குக் கூறுகிருர் :

" மாதவர் பரவும் **ஆனந்த நடனம்,**
வயங்குறு **சந்தியா நடனம்,**
காதலி! நின்பேர்க் **கௌரி தாண்டவமே,**
கவின்பெறு **திரிபுர நடனம்.**
ஓதுமா **காளி தாண்டவம்,முனி தாண்டவ**
மொடும், உலக **சங்கார**
மேதகு நடனம்,இவை சிவை! நாம்
விதந்த நன்னுமம் என்றுணர்தி." [2]

இவ்வாறு ஆனந்த தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், கௌரி தாண்டவம், திரிபுர தாண்டவம், காளி தாண்டவம், முனி தாண்டவம், சங்கார தாண்டவம் என ஏழு தாண்டவங்களின் பெயர்கள் கூறப்பட்டன. மேலும், இந்தத் தாண்டவங்களை எங்கெந்த இடங்களில் செய்தருளினுர் என்பதையும் கூறுகின்ருர் :

"பிரம கற்பங்கள் தோறும்
பேணுகர் பொருட்டால் இந்தத்
திருநடம் ஏழும் செய்தும்;
செப்பும் அத்தானம் கேண்மோ:

1 திருப்புத்தூர்ப் புராணம், கௌரி தாண்டவச் சருக்கம், 9.
2 திருப்புத்தூர்ப் புராணம், கௌரி தாண்டவச் சருக்கம், 10.

அரவும் அம்புலியும் போற்றும்
அருள் தில்லை யம்பலத்தில்
பரவும் **ஆனந்த தாண்டவம்**
செய்வோம் பைம்பொற் பாவாய்!"

"இவர் மணிமாடக் கூடல்
இரசித சபையில் நின்று
தவர் அடிபரவச் செய்தும்
சந்தியா தாண்டவம், செம்
பவளமெல் இதழி! **நின்பேர்ப்**
பரவு தாண்டவத்தை, என்றும்
சிவமிகு திருத்த லத்தில்
சிற்சபை யதனில் செய்வோம்."

"அத்திரி கூட வெற்பென்
றறை திருக் குற்றாலத்தில்
சித்திர சபையில் செய்வோம்
திரிபுர தாண்டவம், பூங்
கத்திகைக் குழலி! ஆலங்
காட்டினிற் **காளி தாண்ட**
வத்தை நன்கியற்று கிற்போம்,
இரத்தின சபையில் மாதோ."

"தாம்பிர சபையில் தேவதாருவன நெல்வேலி
ஆம்பிர பலதலத்தில் ஆற்றுதும் **முனிநிருத்தம்**,
காம்பிரங் குறுதோளி! **சங்கார தாண்டவத்தை** யாவும்,
கூம்பிரவதனில் நின்று குலவுற இயற்றுகிற்போம்."[1]

தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலே ஆனந்த தாண்டவத்தையும், மதுரை வெள்ளியம்பத்திலே சந்தியா தாண்டவத்தையும்,

---

1 திருப்புத்தூர். கௌரிதாண்., 11. 12. 13, 14.

பாண்டி நாட்டுத் திருப்புத்தூர்ச் சிற்சபையிலே கௌரி தாண்டவத்தையும், திருக்குற்ருலத்துச் சித்திர சபையிலே திரிபுர தாண்டவத்தையும், திருவாலங்காட்டு இரத்தின சபையிலே காளி தாண்டவத்தையும், திருநெல்வேலி தாம்பிர சபையிலே முனிதாண்டவத்தையும், இருண்ட நள்ளிரவிலே சங்கார தாண்டவத்தையும் இறைவன் செய்தருளுகிருர் என்று புராணம் கூறுகின்றது.[1]

இதனுல் பஞ்ச கிருத்தியங்களின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தாண்டவங்கள் ஏழு என்பதை அறிகின்ருேம்.

சாத்திரக் கூற்று

இங்கு ஓர் ஐயம் தோன்றுகிறது. சிவபெருமான் செய்தருளுவது பஞ்ச கிருத்தியம் எனப்படும் ஐந்து செயல் தானே? ஆகவே, அவர் செய்யும் தாண்டவமும் ஐந்தாகத் தானே இருக்கவேண்டும்? ஏழாக இருப்பதேன்? இதற்குக் காரணம் யாது? ஐந்தாக இருக்கவேண்டியது எப்படி ஏழாயிற்று? இதற்கு விடை யாது?

சிந்தித்துப் பார்ப்போம். ஐஞ்செயலையும் தனித் தனியே காட்டுகின்ற தாண்டவங்கள் ஐந்து; ஐஞ்செயலையும் ஒருங்கே செய்கிற ஆனந்த தாண்டவம் (நடராச உருவம்) ஒன்று. ஆக, தாண்டவங்கள் ஆறு. அப்படியானுல் ஏழாவது தாண்டவம் எந்தச் செயலைக் குறிக்கிறது?

---

1 இவ்வாறு புராணங்கள் கூறுவதில் முக்கியச் செய்தியொன்று தொக்கு நிற்கிறது. அதென்னவெனில், இத்தாண்டவங்கள் தமிழ் நாட்டு எல்லைக்குள்ளேயே செய்யப்பட்டன என்பதே. சிவபெருமானின் தாண்டவ உருவம் தமிழ் நாட்டிலே தோன்றியது என்பதற்கு இது ஒரு தக்க சான்ருகும்.

வடநாட்டுக் கோவில்களிலே நடராசர் திருவுருவம் இல்லை. ஆனல், இக்காலத்தில் அங்கேயும் நடராசர் உருவத்தைச் சில இடங்களில் வைக்கமுற்பட்டுள்ளனர்.

இக்கேள்விக்கு விடை கண்டிலேன். அறிஞர்களைக் கேட்டேன்; விடை பெற்றிலேன். புராணச் சைவர்களும், சித்தாந்த சைவர்களும், ஆகமச் சைவர்களும், சிற்பிகளும் விடைகூறுமாற்போகவே, மீண்டும் நூலில் புகுந்து விடை தேடினேன். திங்கள் பல கழிந்தன. இந்த ஓர் ஐயத்திற்குத் தெளிவு காணமுடியாமல் நெடுநாள் இடருற்ற பிறகு, கடைசியில் 'உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ?' என்றபடி இதற்கு விடை காணப்பெற்றேன்!

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றிய **பஞ்சாதிகார விளக்கம்** என்னும் சிறு நூலில் நான் நெடுநாள் அலைந்து தேடிய விடையைக் கண்டேன். அப்பொழுது எனக்குண்டான மகிழ்ச்சியை யானே அறிவேன். அது எத்தகைய மகிழ்ச்சி என்பது ஆராய்ச்சியில் உழன்று அல்லற்படுவோர்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு விளங்காது. நன்று. இந்நூலில் கண்ட விடை யாது? ஏழாவது தாண்டவம் என்ன தாண்டவம்? ஐந்தொழில்களில் காத்தல் தொழில் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுதான் **'பஞ்சாதிகார விளக்க'**த்தில் கண்ட விடை. அது இது:

"சடமதனிற் சிருட்டி திதி சங்காரம் நிகழும்;
தரும் உயிரில் திரோபவம் அனுக்கிரகம் தங்கும்;
திடமுறும் அத்திதி இரண்டாம் சுகதுன்பம் அருந்தும்;
செய்தியின் அம்முறையால் செய் தொழில் ஆறும்."[1]

உயிர்கள் நல்வினை, தீவினை என்னும் இரண்டுவித கர்மங்களைச் செய்கின்றன. ஆகவே, நல்வினைக்கேற்ப இன்பங்களையும், தீவினைக்கேற்ப துன்பங்களையும் உயிர் அனுபவிக்க வேண்டும். ஐஞ்செயல்களில் ஒன்றான காத்தல் செயலைச் செய்கிற கடவுள், உயிர்கள் செய்த நல்வினை, தீவினை என்னும் இருவினைகளுக்குத் தக்கபடி

1 பஞ்சாதிகார விளக்கம், 27.

இன்பக் காத்தல், துன்பக் காத்தல் என்று இரண்டுவிதக் காத்தல் செயல்களைச் செய்கிறார். எனவே, அவர் செய்யும் ஐந்தொழில் ஆறும், ஐஞ்செயலையும் ஒன்றாகச் செய்யும் ஆனந்த தாண்டவம் ஒன்றும் ஆகத் தாண்டவங்கள் ஏழாயின.

நடராச சிற்பங்கள்

ஐஞ்செயல் தாண்டவங்கள் ஏழு என்பதற்கு ஆதாரத்தைத் தேடிக் கண்டோம், இதனோடு நமது வேலை நின்றுவிடவில்லை. இனி, ஏழு தாண்டவங்களுக்கும் ஏழு சிற்ப உருவங்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். நல்ல காலம், **ஆனந்த தாண்டவம்** என்னும் **நடராசத் திருவுருவம்** எல்லாச் சிவன் கோவில்களிலும் இருக்கின்றது. இது ஐஞ்செயலையும் ஒன்றாகக் காட்டுகிற தாண்டவ உருவம் என்பதை அறிவோம்.

ஆனால், ஏனைய ஆறு தாண்டவச் சிற்ப உருவங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமே. இது எளிதான காரியம் அல்லவே! ஒரு காலத்தில் நமது நாட்டில் சிற்பக் கலை சிறப்படைந்து உயர்நிலை பெற்றிருந்தது. அக்காலத்தில் கலைவாணர் சிறப்புற்றிருந்தனர். அவர்கள் அமைத்த சிற்பக் கலையுருவங்களும் நாட்டில் நிறைந்திருந்தன. சிற்பக் கலையின் அழகையும் இனிமையையும் சுவைத்தின்புற்ற கலைச்செல்வர்களும் இருந்தனர்.

இக்காலத்திலோ கலைச்செல்வர்களைக் காண்பது அரிதாயிருக்கிறது; கலைவாணர்களைக் காண்பது அதினும் அரிதாயிருக்கிறது. சிற்பக் கலையைப் பற்றிய அறிவு மங்கிவிட்டது. இந்த நிலையிலே ஆறுவிதத் தாண்டவச் சிற்பங்களைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி? அவை எங்குள்ளன என்பதைத் தேடி அலைந்து கண்டுபிடிக்கும் வேலையில் இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. தேடிக் கண்டுபிடித்தாலும்,

எந்தச் சிற்பம் எந்தத் தாண்டவத்தைக் குறிக்கிறது என்பதை எவ்வாறு கண்டுகொள்வது ?

தாண்டவச் சிற்ப உருவங்களுக்கு ஆக்கல் தாண்டவம், காத்தல் தாண்டவம், அழித்தல் தாண்டவம், மறைத்தல் தாண்டவம், அருளல் தாண்டவம் என்னும் பெயர் கூறப் படுவதில்லை; அத்தாண்டவ மூர்த்தங்களுக்கு வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. எனவே, தாண்டவச் சிற்ப உருவங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய முயற்சியும், கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தாண்டவ உருவங்கள் எவைஎவை எந்தெந்தத் தாண்டவத்தைக் குறிக்கின்றன என்பதை அறிய வேண்டிய ஆராய்ச்சியும் நம்மைச் சார்ந்திருக் கின்றன. இவ்வாறு முன்பின் அறியாத புதிய பாதையில் சென்று இவ்வாராய்ச்சியைச் செய்து முடித்து, தாண்டவத் திருவுருவங்களையும், அவற்றின் கருத்துகளையும், கலை யழகையும் கூற முற்படுகின்றேன். இதற்கு முன்பு ஒருவரும் இக்கலைத் துறையில் இறங்கி ஆராயவில்லை. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுக்கும் சைவ ஆகம நூல் களுக்கும் பொருத்தமாக நடராச சிற்ப உருவங்களை ஆராய்வது இதுவே முதல் முறையாகும். இதனைத் தக்க சான்றுகளுடன் ஆராய்ந்துள்ளேன். ஆகவே, இதில் 'குணம் நாடி குற்றமும் நாடி அவற்றுள், மிகைநாடி மிக்க கொளல்' கற்றறிந்தார் கடமையாகும்.

"மாயைதனை உதறி, வல்வினையைச் சுட்டு, மலம்
சாயஅமுக்கி, அருள் தானெடுத்து—நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தானழுத்தல்
தானெந்தையார் பாதம் தான்."

முதலாவது
படைத்தல் செயலாகிய
காளிகா தாண்டவம்

ஐஞ்செயல்களில் முதலாவதாகிய ஆக்கல்(படைத்தல்) செயலைக் குறிப்பது காளிகா தாண்டவம் ஆகும். இதற்கு முனிதாண்டவம் என்னும் பெயரும் உண்டு.

இந்தக் காளிகா தாண்டவத்தைக் காளி தாண்டவம் எனக் கருதி மயங்கக் கூடாது. காளிகா தாண்டவம் வேறு; காளி தாண்டவம் வேறு. காளிகா தாண்டவம் படைத்தல் செயலைச் செய்வது; காளி தாண்டவம் அருளல் செயலைச் செய்வது.

நற்காலமாகக் காளிகா தாண்டவத்தின் சிற்ப உருவங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. இது கலையாராய்ச்சி யாளருக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கும் நற்செய்தியாகும். இச் சிற்பங்களை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்துத் திருநல்லூரில் உள்ள கலியாணசுந்தரர் கோவிலில் இவ்வுருவம் இருக்கிறது. இக் கோயில், பாவநாசம் இரயில் நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே மூன்று மைலுக்கப்பால் இருக்கிறது. இக்கோயி லில் உள்ள காளிகா தாண்டவ மூர்த்தியின் பஞ்சலோக உருவம், சாத்திரச் செய்திகளை வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்குகிறது (படம் 1 காண்க).

அழகுள்ள இந்தச் சிற்பத்தைக் கூர்ந்து பாருங்கள். காலடியில் உள்ள முயலகனை நன்றாக நோக்குங்கள். பாதங்கள், கைகள், கைகளில் காணப்படும் பொருள்கள், உடம்பின் சாய்வு, சடைமுடி முதலிய யாவற்றையும் பாதாதிகேசம்வரையில் உற்றுப் பாருங்கள். முயலகன் கால்களை நீட்டி, எதிர் முகமாக நோக்கி அமர்ந்து,

இருமாந்திருக்கிற விசித்திரத்தைப் பாருங்கள். ஏனைய தாண்டவ உருவங்களில் இது போன்று நிமிர்ந்து அமர்ந்துள்ள முயலகனைக் காணமுடியாது. ஏனைய தாண்டவ உருவங்களில், முயலகன் குப்புறக் கவிழ்ந்து படுத்துக் கிடக்கிறான். பட்டினத்து அடிகள் கூறியபடி, 'முரன்று முயலகன் நைந்து நரல' தாண்டவப் பெருமான் முயலகனை மிதித்து அழுத்துகிறார். இந்தச் சிற்பத்திலோ, அதற்கு மாறாக, முயலகன் குப்புறக் கிடவாமலும், மிதித்து அழுத்தப்படாமலும், யாதொரு கவலையும் இன்றி நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கிறான். தாண்டவப் பெருமானுடைய பாதங்கள் அவனை ஊன்றி மிதித்து அழுத்தவில்லை. துடி ஏந்திய கை காதுக்கருகில் இருக்கிறது. ஆனால், தீ ஏந்திய கை அப்பால் அகன்று இருக்கிறது.

இக்குறிப்புகளும் அடையாளங்களும் நமக்கு எதைத் தெரிவிக்கின்றன ? இந்தக் குறிப்புகளைக் கொண்டு நாம் தெரிந்துகொள்வது என்ன? முயலகன், பாசத்துடன் கூடிய உயிரைக் குறிக்கிறான் என்பதை அறிவோம். இந்தத் தாண்டவத்தில் முயலகன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந் திருக்கிறான். தாண்டவ மூர்த்தியின் பாதம் அவனை அழுத்தி மிதிக்கவில்லை. இக்குறிப்புகளைக் கொண்டு, உயிரினிடத்தில் படிந்துள்ள மலம் தொழிற்பட்டு இருவினைச் செயல் நன்கு நிகழ்கிறது என்பதை அறியலாம். அன்றியும், சிவனுடைய வலது கையில் உள்ள துடி, அவருடைய செவிக்கு அருகில் ஒலிக்கப் படுவதையும் காண்கிறோம். துடியை ஒலித்து அவ்வோசை யிலிருந்து படைத்தல் தொழிலைக் கடவுள் செய்கிறார் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. 'தோற்றம் துடியதனில்' என்பதும், 'அரன் துடி தோற்றம்' என்பதும் ஆன்றோர் வாக்குகள். துடியிலிருந்து உண்டாகிற நாதம் ஓங்கார ஒலியாகும். அன்றியும், இறைவனுடைய செவி ஓங்கார வடிவத்தைக் குறிக்கிறது என்பர். நாதத்தை உண்டாக்கும்

துடியும், ஓங்காரத்தைக் குறிக்கும் செவியும், இந்தப் படைப்புத் தாண்டவத்தில் ஒன்றுக்கொன்று அண்மையில் சேர்ந்துள்ளன.

மற்றும், இன்னொரு வலது கையில் பாசக்கயிறு காணப்படுகிறது. பாசக்கயிறானது ஆன்மாவில் படிந்துள்ள ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலங்களைக் குறிக்கிறது. மற்றொரு கையில் திரிசூலம் பிடித்திருக்கிறார். (சூலத்தின் மூன்று கூறுகள் இச்சிற்பத்தில் உடைந்து விட்டன.) திரிசூலமானது உயிருடன் படிந்துள்ள ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மும்மலத்தைக் குறிக்கின்றது.

இந்தச் சிற்பத்தின் இடது கைகளைப் பார்ப்போம். ஒரு கையில் தீச்சுடர் இருக்கிறது. அழித்தல் செயலைக் குறிக்கிற தீச்சுடர் இங்குச் சற்று விலகி இருக்கிறது. மற்றொரு கை மணியை ஏந்தி ஓசையுண்டாக்குகிறது. இது நாத தத்துவத்தைக் குறிக்கிறது. மூன்றாவது இடதுகை மூன்று தலையுடைய முத்தலைப் பாம்பை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறது. முத்தலைப் பாம்பு ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்று செயல்களைக் குறிக்கிறது. அதாவது, ஆரணி, ஜனனி, ரோதயித்ரி என்னும் மூன்று சக்திகளைக் குறிக்கிறது. மற்றோர் இடதுகை வீசிய கையாக அமைந்து, சற்றுத் தூக்கிய இடது காலைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. தூக்கிய பாதமும், வீசிய கையும் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று அணுகியிருப்பது அருளல் (அனுக்கிரகம்) என்னும் செயலைக் காட்டும் அடையாளம். இந்தச் சிற்பத்தில் இது சிறப்பாக இல்லை.

எனவே, இந்தத் தாண்டவமூர்த்தியின் உருவம், முதல் செயலாகிய படைத்தல் செயலைத் தெரிவிக்கிறது.

தாண்டவப் பெருமான் துடியேந்திய கையைக் காதருகில் பிடித்திருப்பதும், துடியின் பக்கமாகச் செவி சாய்ந்

திருப்பதும் துடியில் ஒலி உண்டாகி ஒலித்துக்கொண் டிருக்கிறது என்பதை இச்சிற்பம் அழகுறக் காட்டுகிறது.

ஆணவத்தோடு இறுமாந்திருக்கும் முயலகன் உருவம், இருவினைகளின் இறுமாந்த எழுச்சியை எவ்வளவு தெளி வாகக் காட்டுகிறது பாருங்கள்! சிறிதளவு தூக்கிய திரு வடியின் நிலைக்கு ஏற்ப, வீசிய கை (கஜ ஹஸ்தம்) தாழ்ந்திருப்பது பொருத்தமாகவும் அழகாகவும் இருக் கிறது.

மாயையின் தொழில் வளர்ச்சியுற்றுச் சிறப்படைகிற இந்தப் படைப்புத் தாண்டவத்தில், அழித்தல் செயலைக் குறிக்கிற அனல் ஏந்திய கை அகல விலகியிருப்பது, சிற்பக் கலைஞர், சாத்திரக் கருத்தை நன்முக உணர்ந்திருக்கிருர் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. தாண்டவப் பெருமான் தாண்டவ வேகத்தை அடக்கிக்கொண்டு, முயலகனுக்கு முழு உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிருர். தாண்டவம் வேக மாக நடைபெறவில்லை என்பதை அவரது கைகளும் கால் களும்மாத்திரம் காட்டுகின்றன என்று கருதவேண்டா; அவரது சடைமுடியும் தெரிவிக்கிறது. சடைமுடி ஆனந்த தாண்டவத்தில் அவிழ்ந்து அலைவதுபோல இல்லாமல், புனைந்தது புனைந்தபடியே இருக்கிறது.[1]

திருநெல்வேலித் தாம்பிர சபையில் இந்தத் தாண்டவம் நிகழ்வதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. இந்தச் சிற்ப உருவம் சோழர் காலத்தது. கி.பி. 1,000-க்கும் 1,200-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இது உண்டாக்கப்பட்டிருக்க லாம்.

சைவ சித்தாந்தத் தத்துவக் கருத்துகளை யெல்லாம் ஒருங்கு அமைத்துச் சிறந்த உருவமாக்கிக் கலையழகு

---

1 சடைமுடி அவிழாமல் இருப்பதைக் கொண்டு **சடைகட்டி நடராசர்** என்று இவ்வுருவத்திற்குப் பெயர் வழங்குகிருர்கள்.

பொருந்த இச்சிற்பத்தை அமைத்துக் கொடுத்த சிற்பி யாவரோ? அவர் பெயர் யாதோ?

காளிகா தாண்டவ மூர்த்தத்தின் இன்னொரு சிற்ப உருவமும் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த உருவம்பாவநாசம் தாலுகா, களக்காடு என்னும் ஊரில், விருபாட்சீசுவரர் கோவிலில் இருக்கிறது (படம் 2 காண்க). இந்தத் தாண்டவ மூர்த்திக்கு நான்கு கைகள் உள்ளன. (திருநல்லூர் தாண்டவ மூர்த்திக்கு எட்டுக் கைகள் உள்ளன.)

திருநல்லூர் நடராசரைப்போலவே இந்த நடராசரும் தம்முடைய வலதுகையில் ஏந்திய துடியை அசைத்து ஒலியுண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். இது சிற்பத்தின் அமைப்பிலிருந்து நன்கு தெரிகின்றது. மற்றொரு வலதுகையில் அபய முத்திரை காணப்படுகிறது. இடதுகை யொன்றில் தீச்சுடர் இருக்கிறது. மற்றொரு இடதுகையை வீசிய கரமாக (கஜ ஹஸ்தமாக) உயர்த்தி நீட்டியிருக்கிறார். (இந்தக் கஜஹஸ்தம் திருநல்லூர் உருவத்தில் கீழே தாழ்ந்து இருக்கிறது.)

திருநல்லூர்ச் சிற்பத்தில் உள்ளதுபோலவே இந்தச் சிற்பத்திலும் முயலகன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கிறான். இவன் தன் இரண்டு கைகளாலும் நடராச மூர்த்தியின் திருவடிகளைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்.

இந்தத் தாண்டவப் பெருமான் தமது இடதுகாலை முயலகன் தலைமேல் ஊன்றி மிதித்து, வலதுகாலை ஊன்றி அழுத்தாமல் தூக்குகிற நிலையில் இருக்கிறார். இதற்கு மாறாகத் திருநல்லூர்த் தாண்டவப் பெருமான் வலதுகாலை முயலகன் தலைமேல் ஊன்றி மிதித்து, இடதுகாலைத் தூக்கியிருக்கிறார். இருமூர்த்தங்களும் படைத்தல் செயலாகிய காளிகா தாண்டவத்தைச் செய்கின்றன. இம்மூர்த்தங்களின் திருவடி நிலைகளை உற்றுநோக்கும்போது, கூத்தப்

பெருமான் முயலகன்மேல் தம்முடைய இரண்டு திருவடிகளை மாற்றிமாற்றித் தூக்கியும் மிதித்தும் தாண்டவம் தொடங்குகிறார் என்பது தெரிகின்றது.

கையிலுள்ள துடியை இயக்கி ஒலியை உண்டாக்குவதும், முயலகன் செம்மாந்து உட்கார்ந்திருப்பதும், தாண்டவப் பெருமான் திருவடிகளை மாறிமாறி மிதிக்க முயலகன் மேல் தாண்டவம் தொடங்குவதும் ஆகிய இக்குறிப்புகள், இறைவன் தம்முடைய முதல் செயலாகிய படைத்தல் (சிருஷ்டி) தொழிலைச் செய்கிறார் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன.

திருநல்லூர்ச் சிற்ப உருவத்தைப்போலவே இந்தக் களக்காட்டுச் சிற்பமும் கலைப்பண்புடன் எழிலாக அமைந்து காட்சிக்கும் கருத்துக்கும் இன்பம் பயக்கின்றது. இவ்விரு உருவங்களும் சாத்திரக் கருத்தை மிகத் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன. களக்காட்டுச் சிற்பம் திருநல்லூர்ச் சிற்பத்தைவிடக் காலத்தினால் சற்றுப் பிற்பட்டது.

"இடங்கொண்ட சக்தியும் எந்தை பிரானும்
நடங்கொண்டு நின்றமை யானும் அறிந்தேன்;
படங்கொடு நின்றஇப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலும் தாமாய் நின்றாடு கின்றாரே."

(திருமந்திரம்)

இரண்டாவது
காத்தல் செயலாகிய
சந்தியா தாண்டவம்

இறைவனுடைய ஐஞ்செயல்களில் இரண்டாவதாகிய காத்தல் செயலைப் பற்றிய தாண்டவத்தை இங்கு ஆராய்வோம். இந்தத் தாண்டவத்துக்குக் கௌரி தாண்டவம், இலக்குமி தாண்டவம், சந்தியா தாண்டவம், ரக்ஷா தாண்டவம், புஜங்கலளிதம், புஜங்கத்திராசம் என்னும் பெயர்கள் கூறப்படுகின்றன. கௌரியம்மையார் பொருட்டுச் செய்தபடியால் **கௌரி தாண்டவம்** என்றும், மாலை வேளையில் ஆடியபடியால் **சந்தியா தாண்டவம்** (பிரதோஷ நடனம்) என்றும், காக்கும் பொருட்டுச் செய்தபடியால் **ரக்ஷா தாண்டவம்** என்றும் இது பெயர் பெற்றது.

வாசுகி, கார்க்கோடகன் என்னும் பாம்பரசர்கள் தவங்கிடந்து வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களுக்கு இரங்கிச் சிவபெருமான் அப்பாம்புகளைத் தம்முடைய உடம்பிலும் கையிலும் ஏந்திக்கொண்டு ஆடினார் என்று புராணம் கூறுகிறது. இந்தத் தாண்டவத்தில் பாம்பு முக்கிய இடம்பெறுகிறது. சிவபெருமான் பாம்பைத் தமது அரையில் சுற்றிக்கொண்டும், ஏந்திக் கொண்டும், இரண்டு கைகளில் பிடித்துத் தலைக்குமேல் வைத்துக்கொண்டும் தாண்டவம் செய்வது போலச் சந்தியா தாண்டவ மூர்த்தங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

காத்தல் செயல் இருவகைப்படும் என்றும், அது இன்பக் காத்தல், துன்பக் காத்தல் என இருவகைப்படும் என்றும் கூறினோம். ஆகவே, சந்தியா தாண்டவம் இரு

---

1 திருப்புத்தூர்ப் புராணம், கௌரி தாண்டவ, இலக்குமி தாண்டவச் சருக்கம்.

வகைப்படும். உயிர்கள் செய்த நல்வினைக்கு (புண்ணியத்துக்கு) ஏற்ப இன்பத்தைக் கொடுத்துக் காப்பது 'இன்பக் காத்தல்' என்பது. உயிர்கள் செய்த தீவினைக்கு (பாவத்துக்கு) ஏற்பத் துன்பத்தைக் கொடுத்துக் காப்பது 'துன்பக் காத்தல்' என்பது. ஆகவே, இன்பக் காத்தல் புஜங்க லளிதம் என்றும், துன்பக் காத்தல் புஜங்கத்திராசம் என்றும் கூறப்படுகின்றன. புஜங்கம் என்றால் பாம்பு. ஆன்மாவைக் குறிக்கிற பாம்பை ஏந்தி அதை மகிழ்ச்சியுறச் செய்யும் தாண்டவம் 'புஜங்க லளிதம்' எனப்படும்; ஆன்மாவாகிய பாம்பை ஏந்தி, அதை அச்சுறுத்தி ஆடும் தாண்டவம் 'புஜங்கத்திராசம்' எனப்படும். காத்தல் செயலாகிய தாண்டவத்தில், ஆன்மாவாகிய பாம்பு முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

இனி, இந்தத் தாண்டவத்தின் உருவ அமைப்பைப் பார்ப்போம். சந்தியா தாண்டவத்தில் சிவபெருமானுக்கு எட்டு அல்லது பத்துக் கைகளும் அமைப்பது உண்டு. ஆனால், பொதுவாக நான்கு கைகளைத்தான் அமைப்பது வழக்கம். வலதுகைகள் இரண்டில் ஒரு கையில் துடியும், மற்றொரு கையில் அபய முத்திரையும் இருக்கும். அபய முத்திரைக்குப் பதிலாக மயிலிறகை ஏந்தியிருப்பதும் உண்டு. இடதுகைகள் இரண்டில் ஒரு கையில் பாம்பை ஏந்திக்கொண்டிருப்பார்; மற்றோர் இடதுகையை வீசிய கரமாக (கஜ ஹஸ்தமாக) அமைத்திருப்பார். சந்தியா தாண்டவத்தில் தீச்சுடர் இடம்பெறுவது இல்லை.

சந்தியா தாண்டவ மூர்த்தம் சிலவற்றில் முயலகன் உருவம் இருப்பதும் உண்டு; சில மூர்த்தத்தில் முயலகன் இருப்பது இல்லை. முயலகனைப் பாம்பின் உருவமாகக் கையில் ஏந்தியிருப்பதனால், சில சந்தியா தாண்டவ மூர்த்தத்தில் முயலகன் உருவம் அமைப்பது இல்லை.

சந்தியா தாண்டவ மூர்த்தியின் இடதுபுறத்தில் கௌரி அம்மையாரும், வலதுபுறத்தில் நந்திதேவரும் இருந்து தாண்டவத்தைக் காண்கிறார்கள். கௌரி அம்மையாருக்குப் பதிலாகத் திருமால் இருந்து காண்கிறார் என்று மயமதம் என்னும் சிற்பநூல் கூறுகிறது. சிவசக்தியைக் கௌரியாகவும் திருமாலாகவும் கூறுவது உண்டு. ஆகையால் இதில் தவறு இல்லை.

சந்தியா தாண்டவத்தில் புஜங்கத்திராசம் என்னும் கௌரிதாண்டவத்தின் சிற்ப உருவம் நற்காலமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது (படம் 3 காண்க). வெண்கலத்தினால் செய்யப்பட்ட தொன்மை வாய்ந்த இச்சிற்ப உருவம் காஞ்சிபுரத்துக்கு அடுத்த கூரம் என்னும் கிராமத்திலிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. இடதுகையில் பாம்பை ஏந்திக்கொண்டு நடராசர் தாண்டவம் செய்வதுபோல இச்சிற்ப உருவம் அமைந்திருக்கிறது. பாம்பு உருவத்தின் ஒரு பகுதி உடைந்துவிட்டது. திருவாசி முதலிய உறுப்புகளும் இச்சிற்பத்தில் காணப்படவில்லை. அவை கெட்டுப் போயின போலும்.

(சந்தியா தாண்டவமூர்த்தி அல்லது கௌரி தாண்டவ மூர்த்தி என்று பெயர்பெறவேண்டிய இந்தச் சிற்பத்துக்குக் காட்சிச்சாலை உத்தியோகஸ்தர், 'நடேசர்' என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார். நடேசர் என்பதும், நடராஜர் என்பதும் தாண்டவ மூர்த்தங்களுக்குப் பொதுப் பெயர். இச்சிற்ப உருவத்துக்குக் கௌரி தாண்டவமூர்த்தி என்று சரியான பெயர் கொடுக்காத காரணம் யாதோ தெரியவில்லை.)

பொருட் செல்வம், கல்விச் செல்வம், மக்கட் செல்வம் ஆகிய பேறுகளை அளிப்பது இந்தத் தாண்டவ தரிசனத்தின் பயன் என்பது தெரிகிறது. புரட்டாசித் திங்களில் முழுநிலா நாளில் சிவபெருமானை முறைப்படி பூசைசெய்து வணங்கி, புஜங்கத்திராசம் என்னும் இத்-

தாண்டவத்தைத் தரிசித்தால் தனப்ராப்தம் (செல்வப் பேறு) கிடைக்கும் என்று காரணாகமம் கூறுகிறது.

இச்சிற்ப உருவத்தின் கலையமைகைக் காண்போம். இதனுடன் சேர்ந்து இருக்க வேண்டிய சில பகுதிகள் காணப்படாமல் சிதைந்துள்ள நிலையிலும், இச்சிற்பத்தில் இத்தாண்டவத்திற்குரிய பொருளமைதியும் கலையழகும் நிரம்பியிருக்கின்றன.

முயலகனைப் பாருங்கள். எதிர்புறமாகத் தரையில் விழுந்து கிடக்கிறான். தாண்டவப் பெருமானுடைய பாதநிலை, படைத்தல் செயலாகிய காளிகா தாண்டவத்தில், முயலகன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கிற நிலைக்கு அடுத்த நிலையாக இருக்கிறது. அந்தக் காளிகா தாண்டவ உருவத்தில் உள்ள திருவடி நிலையுடனும் முயலகன் இருப்புடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இது நன்கு விளங்கும். அந்தத் தாண்டவத்தில் முயலகன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து, அழுந்த மிதிபடாமல் இருக்கிறான். இந்தக் கௌரி தாண்டவத்திலோ, முயலகன், மிதியுண்டு குப்புற விழுந்து கிடக்கிறான்; ஆனால், ஆனந்த தாண்டவத்தில் உள்ளது போன்று, முயலகன், நடராசப் பெருமானின் வலப்புறம் தலையும் இடப்புறம் காலுமாகக் கிடக்காமல் எதிர்புறமாக விழுந்து கிடக்கிறான்.

தாண்டவமூர்த்தியின் இடதுகால் குஞ்சிதபாதமாகச் சிறிது தூக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், முந்திய தாண்டவத்தைவிடச் சற்று உயரமாகத் தூக்கியிருக்கிறது. தூக்கிய திருவடிக்கு ஏற்ப வீசிய கரம் அமைந்திருப்பது பொருத்தமாகவும் அழகாகவும் காணப்படுகிறது. இடது கை ஒன்றில் பாம்பு இருக்கிறது. பாம்பின் உருவம் இச் சிற்பத்தில் உடைந்துபோய்விட்டபடியால், முழு உருவமாகக் காணப்படவில்லை. வலதுகையில் உள்ள துடி,

காளிகா தாண்டவத்தில் காதுக்கருகில் இருப்பதுபோலில்லாமல் விலகியிருக்கிறது. முகம் சற்றுக் கடுமையாகக் காணப்படுகிறது. பாம்பை அச்சுறுத்துகிற நிலையாகையால், அதற்கேற்ப இவ்வாறு சிற்பி அமைத்திருக்கிறார். இத் தாண்டவம் முதல் தாண்டவமாகிய காளிகா தாண்டவத்தை விடச் சற்று வேகமாக நிகழ்கிறது. ஆனால், ஆனந்த தாண்டவம் போன்று அதிக வேகமாக நிகழவில்லை. இச் சிற்பத்தின் முகம், கைகள், கால்கள், அணிகலன்கள் யாவும் தக்கபடி அமைந்து அழகுறக் காணப் படுகின்றன.

இந்தத் தாண்டவத்தில் காணப்படுகின்ற சிறப்பு என்னவென்றால், பொதுவாக இடதுகையில் இருக்கவேண்டிய தீச்சுடர் காணப்படாமல், அதன் இடத்தில் பாம்பு உருவம் அமைந்திருப்பதுதான். வலதுகையில் இருக்கிற துடி படைத்தல் செயலையும், மற்றொரு வலதுகையில் இருக்கிற அபய முத்திரை காத்தல் செயலையும் தெரிவிக்கின்றன. அழித்தல் செயலைக் குறிக்கிற தீச்சுடர் காணப்படாமல், அதன் இடத்தில் ஆன்மாவைக் குறிக்கிற பாம்பு காணப் படுகிறபடியால், இந்தத் தாண்டவத்தில் அழித்தல் செயல் நிகழவில்லை என்பது தெரிகின்றது.

துடி விலகி இருப்பதனால் அதன் செயலாகிய படைத்தல் தொழில் முடிந்துவிட்டது என்பது தெரிகின்றது. அபய கரம், காத்தல் செயலைக் காட்டுகிறது. இடதுகையில் இநக்கவேண்டிய தீச்சுடருக்குப் பதிலாக அந்த இடத்தில் பாம்பு சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, இது காத்தல் என்னும் இரண்டாவது செயலைக் குறிக்கிறது என்பது நன்கு தெரிகிறது

அருளல் (வீடு=மோக்ஷம்) என்னுஞ் செயல் இச் சிற்பத்தில் சிறப்புப் பெறாமல், அச்செயல் அரும்புகிற

நிலையில் இருக்கிறது. அதாவது, குஞ்சிதபாதம் உயரத் தூக்கப்படாமலும், வீசிய கரம் (கஜஹஸ்தம்) தூக்கிய திருவடியைச் சுட்டிக்காட்டாமலும் வெவ்வேருக உள்ளன. இந்தக் குறிப்புகளையெல்லாம் கருதும்போது, இந்தத் தாண்டவம் காத்தல் என்னும் செயலைத் தெரிவிக்கிறது என்பதை அறிகிருேம்.

பாம்பை அச்சுறுத்தல் என்னும் பொருளுடைய 'புஜங்கத் திராசம்' என்னும் பெயர் உள்ளது கொண்டும், கூத்தப் பெருமான் முகத்தில் உவகைக் குறி காணப் படாமல் சிறிது கோபக்குறி காணப்படுவது கொண்டும் இத் தாண்டவம் இருவகைக் காத்தல் செயல்களில் துன்பக் காத்தல் செயலைக் குறிக்கிறது என அறியலாம்.

இந்தத் தாண்டவத்தை இறைவன், பாண்டி நாட்டுத் திருப்புத்தூரில் நிகழ்த்தியதாகப் புராணங்கள் கூறு கின்றன.

இது பல்லவர் காலத்துச் சிற்பம் என்று கூறினேம். பல்லவர் ஆட்சி ஏறத்தாழக் கி.பி. 10ஆம் நூற்ருண்டில் வீழ்ச்சியடைந்தபடியால்,இச்சிற்பம் 10ஆம் நூற்ருண்டுக்கு முற்பட்டதாதல் வேண்டும். அதாவது, கி.பி. 700-க்கும் 950-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இச்சிற்பம் செய்யப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

இந்தப் புஜங்கத் திராசத் தாண்டவத்திற்குரிய பாட்டின் இசை நட்டபாஷை என்றும், தாளம் சிம்ம நந்தனம் என்றும் காரணுகமம் கூறுகிறது. நட்டபாடை என்பது நாட்டைக் குறிஞ்சி அல்லது நாட்டை என்பதாம். இந்த இராகம் எட்டுவகைச் சுவைகளில் மருட்கை, உவகை என்பவற்றைக் கொடுப்பதென்றும் கூறப்படுகின்றது.

இனி, காத்தல் செயலின் மற்ருெரு தாண்டவமாகிய புஜங்கலளிதம் என்பதைக் காண்போம். பாம்பை அழகுற

அணிந்து ஆடினபடியால் 'புஜங்க லளிதம்' என்று பெயர் பெற்றது. கார்க்கோடகன் என்னும் பாம்பைச் சிவபெருமான் அணிந்துகொண்டு ஆடியபடியால் இத்தாண்டவத்திற்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது என்று **மயமதம்** என்னும் நூல் கூறுகிறது. கயிலாய மலையிலே, மாலை நேரத்திலே, பார்வதி அம்மையாரை இரத்தின ஆசனத்தில் அமரச் செய்து, அவர் காண இறைவன் இத்தாண்டவத்தை ஆடியருளினர் என்றும், அவ்வமயம் திருமால், நான்முகன், இந்திரன் முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் ஒருங்கு கூடியிருந்து அதனைக் கண்டு களித்தனர் என்றும் **காரணாகமம்** கூறுகிறது.

இத்தாண்டவத்தை இறைவன் ஆலமரத்து அடியில் இருந்து ஆடினர் என்று **மயமதம், சிற்ப சங்கிரகம்** என்னும் நூல்கள் கூறுகின்றன.

இத்தாண்டவ உருவத்தில் சிவபெருமான் காலடியில் முயலகன் காணப்படுவதில்லை. இச்சந்தியா தாண்டவ உருவம் வெவ்வேறு விதமாக அமைக்கப்படுகின்றது. பாம்பு ஒன்றை அதன் தலைப்புறமும் வால்புறமுமாக இரண்டு கைகளால் பிடித்துத் தலைக்குமேல் தூக்கி நின்று ஆடுவதாக இவ்வுருவம் அமைக்கப்படுவது வழக்கம். பாம்பைத் தமது அரையில் சுற்றி அணிந்து இறைவன் இந்நடனத்தைச் செய்வதாக அமைப்பதும் உண்டு. இத்தாண்டவ உருவம் எந்த விதமாக அமைக்கப்பட்டாலும், இதில் பாம்பு முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

திருமலைப்புரத்துச் சிற்பம்

காத்தல் செயலைக் குறிக்கிற சந்தியா தாண்டவத்தின் சிற்ப உருவம் ஒன்று பாண்டி நாட்டிலே இருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருமலைப்புரம் என்னும் ஊரில் வரதாட்சி மலையில் உள்ள குகைக் கோயிலின்

பாறைச்சுவரில் இந்தச் சிற்பத்தின் உருவம் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலப் பழைமை யினாலும் பேணிப் பாதுகாக்கப்படாதபடியாலும் இந்தச் சிற்பம் மழுங்கிக் கிடக்கிறது (படம் 4 காண்க).

தாண்டவமூர்த்தியின் வலது கையில் இருக்கவேண்டிய துடியும், இடது கையில் இருக்கவேண்டிய தீச்சுடரும் இந்தச் சிற்பத்தில் காணப்படவில்லை. ஆனால், முயலகன், பாம்பு உருவமாகச் சிவபெருமானுடைய அரையில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். சந்தியா தாண்டவத்தில் (காத்தல் தொழிலில்) சிவபெருமான் முயலகனாகிய பாம்பை அணிந்து தாண்டவம் புரிகிறார் என்று சைவ நூல்கள் கூறு கின்றன.

இச்சிற்பத்தின் ஒரு வலது கை ஏதோ ஒரு பொருளைப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பது போலக் காணப் படுகிறது. பிடித்திருக்கிற பொருள் என்னவென்று சிற்பத்தில் காட்டப்படவில்லை. ஆனால், அது மயிலிறகு என்று ஐயம் இல்லாமல் கருதலாம். ஏனென்றால், சந்தியா தாண்டவத்தில் சிவபெருமான் ஒரு கையில் மயிலிறகு பிடித் திருக்கிறார் என்று சைவ சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. மற்றொரு வலது கையைப் பாம்பின் தலைப்புறமாக அமைத்துப் பாம்புக்கு ஆதரவு கொடுப்பதுபோல உள்ளங் கையைக் கவிழ்த்திருக்கிறார்.

ஓர் இடது கையை கஜஹஸ்தமாக (வீசிய கரமாக) உயர்த்தித் தூக்கியிருக்கிறார். மற்றோர் இடது கையில் ஏதோ பொருளை ஏந்தியிருக்கிறார். ஏந்தியிருக்கிறது என்ன பொருள் என்பது தெரியவில்லை.

கால்கள் கூத்தாடுவது போலக் குஞ்சித்து இருக் கின்றன. காலின் அடியில் முயலகன் இல்லையென்று முன்னமே கூறினோம். சிவபெருமானுடைய பக்கத்தில்,

காலடியில், குறள் உருவம் ஒன்று கைகட்டி நின்று நடனத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறள் உருவம் முயலகனுக இருக்கலாம் அல்லது சிவபெருமானுடைய பூதகணங்களில் ஒன்ருக இருக்கலாம். முயலகன் என்றே தோன்றுகிறது. தாண்டவச் சிற்பங்களில் முயலகன் மிதிபடாமல் தனித்து இருக்கிற சிற்பம் இது ஒன்றுதான்.

தாண்டவ மூர்த்தியின் சடைமுடி அவிழாமல் புனைந்து கட்டியபடியே இருக்கிறது. அவருடைய முகத்தில் மகிழ்சிக்குறி காணப்படுகிறது. அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. இது இன்பக் காத்தல் சந்தியா தாண்டவமாகும்.

திருமழபாடி சிற்பம்

உடையார் பாளையம் தாலுக்காவில் திருமழபாடி என்னும் ஊர்ச் சிவன் கோவிலில் சந்தியா தாண்டவச் சிற்ப உருவம் ஒன்று கல்லில் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது (படம் 5 காண்க). இந்தத் தாண்டவ மூர்த்தியின் காலடியில் முயலகன் உருவம் இல்லை. வலது கையொன்றில் துடி இருக்கிறது; மற்ருெரு வலது கையில் அபய முத்திரை காணப்படுகிறது. இடது கையொன்றில் பாம்பை ஏந்தியிருக்கிருர். முயலகனே பாம்பின் உருவமாக இருக்கிருன் என்பது கூருமலே விளங்குகிறது. மற்ருெர் இடது கையை வீசிய கரமாகத் தூக்கி உள்ளங் கையைப் பாம்பின் தலைமேல் கவிழ்த்து ஆதரவு கொடுக்கிருர். வலது காலைத் தரையில் ஊன்றியும், இடது காலை மடக்கித் தூக்கியும் இருக்கிருர். இந்த நிலை இவர் தாண்டவக் கூத்தாடுகிருர் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது.

இடது பக்கத்துக் காலின் அடியில் ஒருவர் அமர்ந்து கூத்துக்கு ஏற்பக் குடமுழா வாசிக்கிருர். (ஆனுல், படத்தில் இது காட்டப்படவில்லை.)

இந்தத் தாண்டவத்தில் காணப்படுகிற சிறப்பு என்ன வென்றால், பொதுவாக இடது கையில் இருக்கிற தீச்சுடர் காணப்படாமல், அதன் இடத்தில் பாம்பு உருவம் அமைந் திருப்பதுதான். வலது கையில் இருக்கிற துடி படைத்தல் செயலையும், மற்றொரு வலது கையில் இருக்கிற அபய முத் திரை காத்தல் செயலையும் தெரிவிக்கின்றன. அழித்தல் செயலைக் குறிக்கிற் தீச்சுடர் காணப்படாமல் அதன் இடத்தில் ஆன்மாவைக் குறிக்கிற பாம்பு காணப்படுகிற படியால், இந்தத் தாண்டவத்தில் அழித்தல் செயல் நிகழ வில்லை என்பது தெரிகின்றது.

துடி விலகியிருப்பதனால் அதன் செயலாகிய படைத்தல் தொழில் முடிந்துவிட்டது என்பது தெரிகின்றது. அபயகரம் காத்தல் செயலைக் காட்டுகிறது. இடது கையில் இருக்க வேண்டிய தீச்சுடருக்குப் பதிலாக அந்த இடத்தில் பாம்பு சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, இது காத்தல் என்னும் இரண்டாவது செயலைக் குறிக்கிறது என்பது நன்கு தெரி கின்றது.

அருளல் (வீடு—மோக்ஷம்) என்னும் செயல் இச் சிற்பத்தில் சிறப்புப் பெறாமல், அச்செயல் அரும்புகிற நிலை யில் இருக்கிறது. அதாவது, குஞ்சித பாதம் உயரத் தூக்கப்படாமலும், வீசிய கரம் (கஜஹஸ்தம்) தூக்கிய திருவடியைச் சுட்டிக்காட்டாமலும் வெவ்வேறாக உள்ளன. இந்தக் குறிப்புகளையெல்லாம் கருதும்போது, இந்தத் தாண் டவம் காத்தல் என்னும் செயலைத் தெரிவிக்கிறது என்று அறிகிறோம்.

பாம்புக்கு ஆதரவு அளிக்கப்படுவது கொண்டு, இந்தத் தாண்டவம் காத்தல் செயலாகிய சந்தியா தாண்டவம் என்பதில் சற்றும் ஐயமில்லை.

ஆவணியூர் சிற்பம்

மைசூரில் கோலார் தாலுக்காவில், ஆவணி என்னும் ஊரில் உள்ள இராமலிங்கேசுவரர் கோவிலில், சந்தியா தாண்டவத்தின் சிற்பம் ஒன்று இருக்கிறது. இதுவும் கருங்கற் பாறையில் அமைக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்ப மாகும் (படம் 6 காண்க).

இந்தச் சிற்ப உருவத்தில் வலது கையொன்றில் துடியும், மற்ருெரு வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையொன்றில் பாம்பின் உருவமும், மற்ருேர் இடது கை வீசிய கரமாக வலது பக்கம் தாழ்ந்தும் இருக்கின்றன. (இதனுடன் திருமழபாடி சிற்பத்தை ஒப்பிடுக.)

காலின் கீழே இரண்டு முயலகன் உருவங்கள் உள்ளன. இது வியப்பாக இருக்கிறது. இடது காலின்கீழே உள்ள முயலகன் கவிழ்ந்து கிடக்கிருன். வலது காலின் கீழே உள்ள முயலகன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கிருன். தாண்டவ மூர்த்தியின் இரண்டு கால்களும் கூத்தாடும் பாவனையில் அமைந்துள்ளன. இந்தச் சிற்ப உருவம் காத்தல் செயலாகிய சந்தியா தாண்டவம் ஆகும்.

பரங்குன்றச் சிற்பம்

பாண்டி நாட்டில் மதுரைக்கு அடுத்த திருப்பரங் குன்றில் உள்ள குகைக்கோவிலில் பாறையில் அமைக்கப் பட்ட புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று இருக்கிறது. அதுவும் சந்தியா தாண்டவத்தைக் குறிக்கிறது (படம் 7 காண்க). இந்தத் தாண்டவத்தில், தாண்டவமூர்த்தியின் காலடியில் முயலகன் உருவம் காணப்படுகிறது. முயலகனுக்கு அருகில் பாம்பின் உருவமும் காணப்படுகிறது. தாண்டவமூர்த்தி யின் வலது கையொன்றில் வியப்புக்குறியும் (விஸ்மயக் குறியும்), மற்ருெரு வலது கையில் மயிலிறகு பிடித்திருப் பது போன்றும் காணப்படுகின்றன. ஓர் இடது கையை

வலது பக்கமாக (கஜஹஸ்தம்) நீட்டியிருக்கிறார். மற்றோர் இடது கையில் கட்டுவாங்கம் ஏந்தியிருக்கிறார். கட்டு வாங்கத்தின் உச்சியில் எருது உருவம் இருக்கிறது. சிவனுடைய எருதுக் கொடியின் அடையாளம் இது.

கால்களின் கீழே முயலகன் உருவம் காணப்படுகின்றது. இறைவனுடைய கால்கள் முயலகர்களின்மேல் கூத்தாடும் பாவனையைக் காட்டுகின்றன.

வலது கைகளில் வியப்பு முத்திரையும் மயிலிறகு பிடித்திருக்கும் முத்திரையும் காணப்படுவதனாலே, இந்தத் தாண்டவம் காத்தல் செயலாகிய சந்தியா தாண்டவம் என்பதில் ஐயமில்லை.

எல்லோரா சிற்பம்

சந்தியா தாண்டவத்தின் மிக அழகான சிற்பம் எல்லோரா என்னும் இடத்தில் உள்ள கயிலாசநாதர் கோயில் என்னும் குகைக்கோயிலின் கற்பாறையில் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கியமைக்கப்பட்டுள்ளது. கண்ணையும் கருத்தையும் கவருகிற இந்த அழகான சிற்பம் கலையழகு நிரம்பியது. ஆனால், அந்தோ! கலைப்பெருமை உணராத கயவர்களால் இது பிற்காலத்தில் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. சிதைந்த நிலையிலும் இச்சிற்பத்தின் அழகும் அமைப்பும் கலைச்செல்வரின் உள்ளத்தைக் கவர்கின்றன. இந்தப் புடைப்புச் சிற்பத்தைப் புனையா ஓவியமாக (outline drawing) வரைந்து காட்டியுள்ளோம் (படம் 8 காண்க).

இந்த ஓவியத்தைப் பாருங்கள். இதில் தாண்டவப் பெருமான் மாலைக்கூத்தை நிகழ்த்துவதாகக் காட்டப்படுகிறார். சடைமுடி அவிழாமல், நிலாப்பிறை, கங்கை, கொக்கிறகு இவற்றைப் புனைந்து அழகுற விளங்குகிறது. நெற்றிக் கண்ணுடன் கூடிய திருமுகம், அமைதியும் அழகும் உவகையும் பெற்றுத் திகழ்கிறது. நீண்ட காதுகளில்

தோடுகள் உள்ளன, கார்க்கோடகன் என்னும் பாம்பைத் தமது அரையில் சுற்றிக் கட்டிருக்கிருர். அப்பாம்பு பட மெடுத்து அழகுற ஆடுகிறது.

எட்டுக் கைகள் உள்ளன. வலதுபுறத்துக் கைகளில் கோடரி, துடி, அபய முத்திரை காணப்படுகின்றன. மற் ருெரு கை இடது புறமாக நீண்டு வீசிய கரமாக (கஜஹஸ் தம்) அமைந்திருக்கிறது. இடது புறத்தில் உள்ள நான்கு கைகளில் ஒன்றைத் தூக்கி வியப்புக்குறி (விஸ்மயம்) யுடனும், மற்ருெரு கையை வீசிய கரமாக நீட்டி (கஜ ஹஸ்தமாக உள்ள வலது கைக்கு ஒப்ப) அமைத்தும், இன்னெரு கையைத் தாழ்த்தி, வியப்புக்குறி தோற்று வித்தும், மற்ருெரு கையில் எதையோ பிடித்திருப்பது போன்றும் காணப்படுகின்றன. கையில் எதைப் பிடித்திருக்கிருர் என்பது சிற்பத்தில் காட்டப்படவில்லை. இந்தத் தாண்டவத்தில் சிவபெருமான் தமது கையொன்றில் மயிலிறகு பிடித்திருக்கிருர் என்று சாத்திரம் கூறுகிறபடி யால், இக்கையில் மயிலிறகு இருக்கவேண்டும் என்று துணியலாம்.

முகக்குறிப்பு, உடம்பின் சாய்வு, நடனம் செய்கிற கால்களின் அமைப்பு, அரையில் சுற்றிய படமெடுத்தாடும் பாம்பு, மாலை முதலிய அணிகள், கைகளின் அமைப்பு முத லிய யாவும் இச்சிற்பத்தைப் பெரிதும் அழகுபடுத்துகின் றன. இச்சிற்பத்தில் கலையழகு கனிந்திருக்கிறது. கற் பாறையிலே இவ்வழகான சிற்பத்தை உணர்ச்சி ததும்பச் செதுக்கியமைத்த சிற்பாசாரியினுடைய கைவன்மையும் கலைப்பண்பும் சிறந்து விளங்குகின்றன. இதனைக் காண்ப வர் மனம் இதில் நிலைத்து நின்று இதன் அழகில் ஈடுபடு கிறது. இதை அமைத்துக்கொடுத்த சிற்பாசாரியின் பெயர் யாதோ ?

இந்தச் சிற்பம், கி.பி. 8ஆம் நூற்றுண்டில் அமைக்கப் பட்டது என்பர்.

இந்தத் தாண்டவத்தைக் கைலாய மலையிலும், மதுரை வெள்ளியம்பலத்திலும் சிவபெருமான் நிகழ்த்தியருளினுர் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இதற்குப் 'புஜங்க லளிதம்' என்றும் 'இன்ப நடனம், என்றும், பெயர்கள் கூறப்படுவதால், இரண்டுவிதக் காத்தல் செயல்களில் இதனை இன்பக் காத்தல் என அறியலாம். என்னை?

"நிரைநீர் வளைக்கும் புகழ்நீர்க் கூடல்
வெள்ளியம் பொதுவில் கள்ளவிழ் குழலொடும்
இன்ப நடம் புரியும்தேவ நாயக!"

என்பது கல்லாடம் (28 ஆம் செய்யுள்).

பஞ்சேசுவரர் கோவில் சிற்பம்

ஹைதராபாத்துக்கு அருகில் பங்கல் என்னும் ஊரில் பஞ்சேசுவரர் கோவில் இருக்கிறது. இக்கோவில் இப்போது இடிந்து சிதைந்து கிடக்கிறது. இங்கு விழுந்து கிடக்கிற கருங்கற்களில் பல சிற்ப உருவங்கள் காணப்படுகின்றன; அச்சிற்பங்களில் தாண்டவமூர்த்தமும் காணப்படுகிறது (படம் 9 காண்க). இது காத்தல் செயலைக் குறிக்கிற சிற்ப மாகத் தெரிகிறது.

இந்த உருவத்தில், தாண்டவமூர்த்திக்கு எட்டுக் கைகள் உள்ளன. இரண்டு கைவிரல்களினுல் பாசக்கயிற்றின் இரண்டு நுனிகளை விரல்களினுல் பிடித்து, அப்பாசக் கயிற்றைத் தலைக்குமேல் தூக்கிப் பிடித்திருப்பது இந்தத் தாண்டவத்தின் சிறப்பாக இருக்கிறது. இந்தப் பாசக் கயிறு மூன்று புரிகளாகக் காணப்படுகிறது. ஆன்மாவைப் பற்றிக் கிடக்கிற ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று பாசங்களையுடைய ஆன்மாவைக் குறிக்கிற இந்த

முப்புரி பாசக்கயிறு. (பாசக்கயிற்றுக்குப் பதிலாகப் பாம்பு ஒன்றை இறைவன் இரண்டு கைகளினுல் பிடித்துத் தலைக்கு மேல் உயர்த்தியிருப்பதுபோலவும் சில சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.) முப்புரிப் பாசக்கயிறும் பாம்பின் உருவமும் மும்மலங்களோடு கூடிய ஆன்மாவைக் குறிக்கின்றன.

கூத்தப் பெருமான் வலது கையொன்றில் திரிசூலம் ஏந்தியிருக்கிருர். திரிசூலம் அவருடைய ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முச்செயல்களைக் குறிக்கிற அடையாளமாகும். இன்னெரு வலது கையில் எதையோ பிடித்திருக்கிருர். பிடித்திருக்கும் அமைப்பிலிருந்து, அது மயிலிறகாக இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. ஏனென்ருல், சந்தியா தாண்டவத்தில் தாண்டவமூர்த்தி கையில் மயில் இறகு பிடித்திருக்கிருர் என்று ஆகமம் கூறுகிறது. மற்ருெரு வலது கையில் துடி (உடுக்கு) ஏந்தியிருக்கிருர். அது செயற்படாமல் வாளா கிடக்கிறது.

இடது பக்கத்துக் கைகள் ஒன்றிலே தீச்சுடர் இருக்கிறது. அதுவும் அகன்று விலகி இருக்கிறது. இன்னேர் இடது கை வலது பக்கமாக, வீசிய கரமாக அமைந்திருக்கிறது. மற்ருேர் இடது கை பாம்பு ஒன்றை ஏந்தியிருக்கிறது. பாம்பு, ஆன்மாவைக் குறிக்கிற அடையாளமாகும்.

துடியும் தீச்சுடரும் அகல விலகியிருப்பதனுலே ஆக்கல், அழித்தல் என்னும் செயல்கள் இத்தாண்டவத்தில் முதன்மை பெறவில்லை என்பது தெரிகின்றது. ஆன்மாவைக் குறிக்கிற பாம்பும் பாசக்கயிறும் இதில் முக்கிய இடம்பெற்றுள்ளன. ஆகவே, இது காத்தல் செயலாகிய திதி என்னும் செயலைக் காட்டுகிறது. அதாவது, சந்தியா தாண்டவமாகிய 'புஜங்கத் திராசம்' அல்லது 'புஜங்க லளிதம்' என்னும் தாண்டவத்தை இச்சிற்பம் காட்டுகிறது.

காலின் மேலே முயலகன் உருவம் காணப்படுகிறது. இந்த முயலகனின் கைகளில் வாளும் கேடயமும் காணப்படுகின்றன. இப்படி முயலகன் உருவத்தை அமைப்பது தமிழ் நாட்டு மரபு அன்று; இச்சிற்பம் கன்னட நாட்டைச் சேர்ந்தது.

சித்திரைத் திங்களில் முழுநிலா நாளில் இறைவனை முறைப்படி பூசித்து வணங்கி இந்தச் சந்தியா தாண்டவத்தைத் தரிசித்தால், இதன் பலனாக ஸ்ரீகரம் (திருவும் கொற்றமும் புகழும்) கிடைக்கும் என்று காரணாகமம் கூறுகிறது.

இந்தத் தாண்டவத்துக்குரிய இசை கொல்லிப் பண்ணும் லக்ஷ்மேச தாளமும் என்று காரணாகமம் கூறுகிறது. கொல்லிப் பண்ணைக் கொல்லிக் கௌவாணம் என்றும், கூறுவர். இக்காலத்தில் இதனைச் சிந்து கன்னடா என்றும், நவரோஜ் என்றும் கூறுவர். கொல்லிப் பண் எண்வகைச் சுவைகளில் மருட்கை, இளிவரல் என்னும் சுவைகளையுடையது என்பர்.

குறிப்பு: இந்தக் காத்தல் செயலை மறைத்தல் செயலாகிய திரோபவத்துடன் தொகுத்துக் கூறுவதும் உண்டு.

மேலே கூறப்பட்ட இந்தச் சிற்ப உருவங்கள் எல்லாம் திரோபவம் என்னும் மறைத்தல் செயலைத் தெரிவிக்கின்றன. ஆன்மாவின் பாசங்கள் பரிந்து மலபரிபாகப்பட்டு இருவினையொப்பு அடைந்து இறுதியில் வீடுபேறாகிய மோக்ஷம் அடைவதற்காக இறைவன் திரோபவச் செயலைச் செய்கிறார். இந்தச் சிற்பமூர்த்தங்கள் இச்செயலை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகின்றன.

மூன்றாவது
அழித்தல் செயலாகிய
சங்கார தாண்டவம்

உயிர்கள் செய்த இருவினைகளுக்குத் தக்கபடி, அவைகளுக்கு உடம்பு, பொறி, புலன், இடம், துய்த்தல் முதலியவற்றைக் (தனு, கரண, புவன, போகங்களைக்) கொடுத்து, அவ்வினைப்பயனைத் துய்த்துக் கழிக்கிறவரையில் நிலை பெறச் செய்து, பிறகு அவ்வுடம்பு முதலியவற்றை இறைவன் அழித்துவிடுகிறார். (அழித்தல் என்பது உயிரை அன்று என்பதும், உயிருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உடம்பு முதலியவற்றை அழித்தல் என்பதும் முன்னரே கூறப்பட்டது.) இச்செயலைக் குறிக்கும் தாண்டவம் சங்கார தாண்டவம் என்று கூறப்படுகிறது.

அழித்தல் செயலாகிய சங்கார தாண்டவத்தின் மூர்த்தம் ஒன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. பாண்டி நாட்டிலே, மதுரை மாநகரத்துக்கு அருகிலே, இவ்வுருவம் மண்ணில் புதைந்து கிடந்தது. இதனை அகழ்ந்தெடுத்து இப்போது சென்னை மாநகரத்துப் பொருட்காட்சி சாலையில் வைத்திருக்கிறார்கள் (படம் 10 காண்க). இப்போது இதற்குத் திருவாசி இல்லை.

இந்த நடராச மூர்த்தத்துக்கு மாறுகால் தாண்டவம் என்று சென்னை நகரப் பொருட்காட்சிசாலையார் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குஞ்சிதபாதமாக இருக்கவேண்டிய இடது காலுக்குப் பதிலாக, இச்சிற்பத்தில் வலதுகால் குஞ்சிதபாதமாக (தூக்கிய திருவடியாக) இருப்பது பற்றி இதற்கு இப்பெயர் கொடுத்தார்கள் போலும்! இது தவறான பெயர். சிவபெருமான் கால் மாறியாடினார் என்னும்

திருவிளையாடல் புராணக் கதையை நினைவுபடுத்திக் கொண்டு இதற்கு இப்பெயர் இட்டனர் போலும்! இந்தச் சிற்ப உருவத்தை நன்ருக ஊன்றிப் பார்த்தால், இது மாறு கால் தாண்டவம் அன்று என்பதும், இதன் சரியான பெயர் சங்கார தாண்டவமூர்த்தம் என்பதும் நன்கு விளங்கும் இதனை விளக்கிக் கூறுவோம்.

இந்த மூர்த்தத்தில் வலது கையில் தீச்சுடர் இருப்பது காண்க. சாதாரணமாகத் துடி வலது கையிலும், தீச்சுடர் இடது கையிலும் இருப்பது வழக்கம். அந்த வழக்கத்திற்கு மாருக இச்சிற்பத்தில் தீச்சுடர் வலது கையில் ஏந்தி முதன்மை பெற்றிருக்கிறது; துடி இடது கையில் சென்று சிறப்புப் பெருமல் இருக்கிறது. ஆகவே, தீச்சுடர் முதன்மை பெற்றிருக்கிற இச்சிற்பம் சங்கார தாண்டவம் என்பதில் ஐயமில்லை.

"அரன் அங்கி தன்னில் அறையில் சங்காரம்" என்று திருமந்திரம் கூறுகிறது. "சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம்" என்று உண்மை விளக்கம் கூறுகிறது. எனவே, இந்தத் தாண்டவத்தில் அங்கியாகிய தீச்சுடர் வலது கையில் முதன்மை பெற்றிருப்பதனுலே இத்தாண்டவம் சங்கார தாண்டவம் ஆகும்.

இதில் வீசிய கையாகிய கஜஹஸ்தமும், குஞ்சிதபாதமாகிய தூக்கிய திருவடியும் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து இராமல் மாருக விலகிப் பிரிந்து உள்ளன. எனவே, அருளல் (மோட்சம்—வீடுபேறு) என்னும் செயல் இதில் நிகழவில்லை என்னும் குறிப்பும் காணப்படுகிறது. சங்கார தாண்டவமூர்த்தம் இது ஒன்றுதான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

கால்மாறியாடிய (மாறுகால்) தாண்டவம் வேறு; சங்கார தாண்டவமாகிய அழித்தல் தாண்டவம் வேறு.

கால்மாறியாடிய தாண்டவத்தில் வலது கையில் துடியும் இடது கையில் திச்சுடரும் உள்ளன. காலில் மட்டும் மாறுதல் காணப்படுகிறது. தூக்கியிருக்க வேண்டிய இடது கால் ஊன்றிய பாதமாகவும், ஊன்றிய பாதமாக இருக்க வேண்டிய திருவடி தூக்கிய திருவடியாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. மதுரையில் கால்மாறியாடின திரு விளையாடல் நடந்ததாகப் புராணம் கூறுகிறது. திருப் புத்தூர் தாலுக்கா வன்னியன் ஆரக்குடி சிவன் கோவிலில் உள்ள மாறுகால் தாண்டவ உருவத்தைக் காண்க (படம் 9-A காண்க).

எனவே, இந்தச் சிற்பத்தில் (படம் 10-ல் உள்ள) தாண்டவம் சங்கார தாண்டவம் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

நான்காவது

மறைத்தல் செயலாகிய

திரிபுர தாண்டவம்

திரிபுரம் என்றாலும், முப்புரம் என்றாலும் ஒன்றே திரிபுரமாகிய முப்புரம் என்பது ஆன்மாக்களைப் பற்றிக் கிடக்கிற மும்மலங்களாகும்; புராணங்களில் கூறப்படு கிற மூன்று நகரங்கள் அல்ல. இதனைத் திருமூலநாயனார் நன்கு விளக்குகிறார் :

"அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்
முப்புரம் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்
முப்புர மாவன மும்மல காரியம்
அப்புரம் எய்தமை யார் அறிவாறே"

என்பது **திருமந்திரம்.**

ஆன்மாக்களிடத்தில் படிந்து அவற்றின் தூய்மையை மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களும், அரண் அமைந்த கோட்டை போல் எளிதில் அழிக்க முடியாதபடி வலிமை பெற்றிருப் பவையாதலின், அவை முப்புரம் என்று கூறப்பட்டன. ஆன்மாவைப் பற்றிக் கிடக்கும் மும்மலங்களும் அழிந்தால் தான் ஆன்மா வீடுபேறடைய முடியும். ஆன்மாவுக்கு வீடு பேறு அளிப்பதற்காகவே ஐந்தொழிலைச் சிவபெருமான், நான்காவது செயலாகிய திரோபவம் (மறைத்தல்) என்னும் திரிபுர தாண்டவத்தைச் செய்து, மும்மலமாகிய முப் புரத்தை அழித்து, ஆன்மாவுக்கு வீடுபேறு அளிக்கிறார்.

உயிரைப் பற்றிக் கிடக்கிற மும்மலங்களை அழிப்பது எப்படி? உயிர், தான் செய்த நல்வினை தீவினை என்னும்

இருவினைகளுக்குத் தக்கபடி பிறந்து இறந்து உழல்கிறது. ஒரு பிறவியில் செய்த வினைப்பயனைத் துய்க்கும்போது புதிய வினைகளையும் செய்கிறது. அந்தப் புதிய வினைகளுக்குத் தக்கபடி மீண்டும் பிறந்து உழல்கின்றது. இவ்வாறு உயிர் பழைய வினைகளைத் துய்த்துக்கொண்டும், புதிய வினைகளைச் செய்துகொண்டும் பிறப்பு, இறப்பு என்னும் 'சம்சாரத்தில்' உழல்கிறது. இவ்வாறு பல பிறவிகள் எடுத்து உழல்வதனாலே உயிரில் படிந்திருக்கிற மலம் கழிகிறது.

'புசிக்கப்படாமலிருக்கிற கர்மமானது நூறு கோடி, சதகோடி கற்பங்களானாலும் அழியாது' என்று **பௌஷ்கராகமம்**[1] கூறுகிறது காண்க. எனவே, மறைத்தல் (திரோபவம்) என்பது, உயிர்களை மீண்டும் மீண்டும் வினைப்போகங்களில் அழுத்தி, அதன் மூலமாக உயிருக்கு மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஏற்படச் செய்வதாகும். ஆகவே, இத்தாண்டவம் மும்மலத்துடன் படிந்திருக்கிற ஆன்மாவில் நடக்கிறது. அதாவது, தாண்டவமூர்த்தத்தில், திருவடியின் கீழேயுள்ள ஆன்மாவாகிய முயலகனிடத்தில் இச்செயல் நடக்கிறது.

மறைத்தல் என்றும், திரோபவம் என்றும் கூறப்படுகிற திரிபுர தாண்டவமூர்த்தத்தின் சிற்ப உருவங்கள் சில கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றை விளக்கிக் கூறுவோம்.

1. திருவரங்குளத்துச் சிற்பம்

புதுக்கோட்டையிலே திருவரங்குளம் என்னும் ஊர்ச் சிவன் கோவிலில் இந்த நடராச மூர்த்தம் இருந்தது. இதன் உருவ அமைப்பைப் படத்தில் காணுங்கள் (படம் 11 காண்க) சடைமுடி அவிழாமல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. வலது

1. பௌஷ்கராகமம், பிந்து படலம், 44.

கையில் துடியும், இடது கையில் தீச்சுடரும், மற்றொரு வலது கையில் அபய முத்திரையும் இருக்கின்றன. எனவே, ஆக்கல் (துடி), காத்தல் (அபய முத்திரை), அழித்தல் (தீச்சுடர்) ஆகிய முத்தொழிலும் இதில் அமைந்துள்ளன. இன்னொர் இடது கை வீசிய கரமாகத் தாழ்ந்து இருக்கின்றது. ஆனால், இடது திருவடி தூக்கப்படாமல் முயலகன்மேல் ஊன்றி நிற்கிறது. மற்றொரு வலது திருவடியும் முயலகன் முதுகை மிதித்து இருக்கிறது.

இரண்டு திருவடிகளும் முயலகன்மேல் இருப்பதனாலே, மறைத்தல் என்னும் திரோபவச் செயலை இந்தத் தாண்டவம் குறிக்கிறது. மும்மலத்தினால் கட்டுண்டிருக்கிற முயலகன், குப்புறப் படுத்து இறைவன் திருவடிகளினால் மிதியுண்டு தலையை உயர்த்திக் காணப்படுகிறான்.

நான்காவதாகிய திரோபவச் செயலைக் காட்டுகிற இந்த அழகான அருமையான நடராசர் திருவுருவம், புதுக்கோட்டைத் திருவரங்குளம் என்னும் ஊரில் சிவன் கோவிலில் இருந்தது என்று கூறினேன். ஆனால், இப்போது இந்த அருமையான உருவம் இக் கோவிலில் இல்லை. இந்தக் கோவிலில் என்றென்றும் காட்சியளித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய இந்தத் திருவுருவம், எப்படியோ தனிப்பட்டவர் கையில் சென்று, கடைசியாக இப்போது வடக்கே எங்கேயோ ஒரு நகரத்தில் இருக்கிறதாம்! நமது நாட்டில் பணம் படைத்தவரும், பதவி படைத்தவரும் செய்துவருகிற திருவிளையாடல்களில் இதுவும் ஒன்று. 'பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை' என்னும் அறிவுரை ஏட்டில் இருக்கிறதே தவிரத் தமிழனின் அறிவில் பதியவில்லை. நமது மூதாதையர் அருமையாகச் செய்துவைத்த இந்தக் கலைச் செல்வத்தைத் தமிழ் நாடு இழந்துவிட்டது.

2. கொடுமுடிச் சிற்பம்

இன்னொரு திரிபுர தாண்டவத் திருமேனி, ஈரோடு தாலுக்கா கொடுமுடி என்னும் ஊரில் சிவன் கோவிலில் இருக்கிறது (படம் 12 காண்க). இது திருவரங்குள நடராசர் போன்ற உருவந்தான். ஆனால், திருவடியின் கீழே முயலகன் இல்லை. பதுமபீடத்தின்மேல் இறைவன் தமது திருவடிகளை மாற்றி மாற்றி ஊன்றிநடனம் புரிகிற அமைப்பாக இது இருக்கிறது. சடைமுடி, துடி, தீச்சுடர், அபய கரம், வீசிய கை ஆகியவையெல்லாம் திருவரங்குள நடராசமூர்த்தியைப்போன்றே உள்ளன.

3. திருவக்கரைச் சிற்பம்

திண்டிவனம் தாலுக்கா திருவக்கரை என்னும் ஊர்ச் சிவன் கோவிலில் திரிபுர தாண்டவ (திரோபவ தாண்டவ) மூர்த்தம் இன்னொன்று கிடைத்திருக்கிறது (படம் 13 காண்க.) இது மற்றவைகளைவிடச் சற்றுப் புதுமை யானது.

இந்த மூர்த்தத்திலே கட்டுண்ட சடைமுடியும் துடி தீச்சுடர் அபயம் ஆகிய முத்திரைகளும், வலது பக்கமாகத் தாழ்ந்துள்ள வீசிய கரமும் காணப்படுகின்றன. திருவடியின்கீழே முயலகன் கைகால்களை ஊன்றிக் குழந்தை தவழ்வதுபோல எதிர்ப்புறம் நோக்கியிருக்கிறான். அவனுடைய முதுகின்மேல் இறைவனுடைய இடது பாதம் ஊன்றி நிற்கிறது. வலது பாதம் மடக்கித் தூக்கி உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், இப்பாதம் குஞ்சிதபாதமாக அமையவில்லை. இந்தத் தூக்கிய பாதத்தை முயலகன் முதுகில் ஊன்றப்போகிறது போலப் புலப்படுகிறது. பாசத்துடன் கட்டுண்டு கிடக்கிற முயலகனாகிய ஆன்மாவுக்குப் பக்குவநிலை ஏற்படும்படி இறைவன் தமது இரண்டு திருவடிகளையும் முயலகன்மீது மாறிமாறி மிதிக்கிற பாவனையாகக் காணப்படுகிறது.

அவ்வாறு அழுத்தி மிதிப்பது சற்று வேகமாகவும் அழுத்த மாகவும் நிகழ்வதுபோலத் தெரிகிறது

4 கள்ளேசுவரமூர்த்தி

மைசூர் தேசத்தில் அருளகுப்பே என்னும் கிராமத்தில் பஞ்சலிங்கேசுவரர் என்னும் ஐந்து சிறிய கோவில்கள் இருக்கின்றன. இவ்வைந்தில் ஒரு கோவிலுக்குக் கள்ளே சுவரர் கோவில் என்பது பெயர். இக்கோவில் முன்மண்ட பத்தின் மேல்விதானத்திலே தாண்டவமூர்த்தியின் சிற்பம் ஒன்று இருக்கிறது. இது சோழர் காலத்துச் சிற்பம்போலத் தோன்றுகிறது.

இந்தத் தாண்டவமூர்த்தம் புதுமையானது (படம் 14 காண்க). தாண்டவமூர்த்தியின் சடைமுடி அவிழாமல் இருக்கிறது. கைகளில் துடியும் தீச்சுடரும் இல்லை. இவற் றிற்குப் பதிலாக வலது கையிலும் இடது கையிலும் இரண்டு சூலங்களை ஏந்தியிருக்கிறார். வலது கையில் உள்ள சூலம் சிறியது; இடது கையில் உள்ள சூலம் சற்றுப் பெரியது.

மற்றொரு வலது கை அபய முத்திரையைக் காட்டு கிறது. இடது பக்கத்து இன்னொரு கை வீசிய கரமாக வலது புறமாக நீண்டிருக்கிறது.

கால்களின்கீழே முயலகன் கிடக்கிறான். தாண்டவ மூர்த்தி தம்முடைய இரண்டு கால்களையும் முயலகன்மேல் மாறிமாறி வைத்த விரைவாகத் தாண்டவம் புரிகிறார். இவருடைய வீசிய கரமும் கால்களின் அமைப்பும் இத் தாண்டவத்தின் வேகத்தை நன்கு தெரிவிக்கின்றன. இவ ருடைய பார்வை கீழ்நோக்கி முயலகனைப் பார்க் கின்றது.

இரண்டு பாதங்களும் முயலகன்மேல் ஊன்றுவதனால் இத்தாண்டவம் திரோபவமாகிய மறைத்தல் செயலைக் குறிக்கிறது.

> "ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் மறைத்துநின்று
> ஊட்டுவ தாகும்நின் ஊன்றிய பதமே"

என்றார் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

ஆன்மாவின் மலம் நீங்கித் தூய்மையடைய வேண்டுமானால், ஆன்மா இருவினைப் பயன்களை அனுபவித்து மலத்தை நீக்கவேண்டும். வினைகளைச் செய்து அவற்றின் பயனை அனுபவித்துக் கழித்தால்தான் ஆன்மாவின் மலம் நீங்கித் தூய்மையடையும். ஆகவே, கருணை மூர்த்தியாகிய இறைவன் ஆன்மாவுக்கு வீடுபேறு கொடுப்பதற்காக அதைத் தூய்மைப்படுத்துகிற முறையில் திரோபவம் என்னும் மறைத்தல் செயலைச் செய்கிறார்.

ஆன்மாக்கள் மேன்மேலும் வினைகளைச் செய்யும்படி செய்வது திரோபவம் என்னும் மறைத்தல் செயலாம். "திரோதமாகிய மறைப்பாவது அந்தந்தப் போகங்களைப் புசிப்பித்துக் கர்மமலங்களைத் தொலைக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது" என்று பௌஷ்கராகமம் கூறுகிறது. உயிர்கள் தூய்மை பெற்று மோட்சம் பெறப் பக்குவம் பெறும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் இச்செயலைச் செய்கிறார்.

இந்த மூர்த்தத்திலே கைகளில் ஏந்தியிருக்கிற சூலங்கள் எதைக் குறிக்கின்றன? சூலம் மூன்று பிரிவாக இருக்கிறது. "மூன்று பிரிவையுடைய சூலமானது மூன்று குணத்தைக் குறிக்கிறது" என்று காமிகாகமம் கூறுகிறது.[1] "அரணி, செனனி, இரோதயித்திரி என்னும் மூன்று சக்தி வடிவினதாகிய மூன்று பிரிவையுடைய சூலப்படையானது

1. அர்ச்சனை விதிப் படலம், 335.

சிவபெருமான் மூன்று தொழில்களையுடையவர் என்பதையும் மும்மலங்களை நீக்குபவர் என்பதையும் குறிக்கிறது'' என்று **பௌஷ்கராகமம்** கூறுகிறது. அதாவது, அழித்தல் (ஆரணி சக்தி), ஆக்கல்(செனனி சக்தி), காத்தல்(இரோதயித்திரி சக்தி) என்னும் மூன்று செயல்களைச் சிவபெருமான் செய்கிறார் என்னும் தத்துவக் கருத்தைத் திரிசூலம் தெரிவிக்கிறது.

> "மூவிலை யொருதாள் சூலம் ஏந்துதல்
> மூவரும் யானென மொழிந்த வாறே''

என்று இக்கருத்தையே **பட்டினத்து அடிகள்** தமது **ஒருபா ஒருபஃதில்** கூறுகிறார்.

அதாவது, பிரமா, விஷ்ணு, சிவன் என்னும் மும்மூர்த்திகளின் செயலாகிய படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழிலையும் இறைவன் செய்கிறார் என்பதைத் திரிசூலம் குறிப்பிடுகிறது என்பது கருத்து. இம்மூன்று செயல்களைச் செய்வதனால் உண்டாகும் பயன் என்னவென்றால், ஆன்மா கர்மங்களை அனுபவித்து அதனால் பாசங்கள் நீங்கித் தூய்மையடைந்து மோக்ஷம் பெறுவதற்குத் தகுதியாகிறது என்பதே.

ஐந்தாவது

அருளல் செயலாகிய

ஊர்த்துவ தாண்டவம்

ஐஞ்செயல்களில் அருளல் என்னும் செயலை இத் தாண்டவம் குறிக்கிறது.

இதற்குக் **காளி தாண்டவம்** என்றும் பெயர் உண்டு. இந்தக் காளிதாண்டவத்தைக் 'காளிகா தாண்டவம்' என்று கருதி மயங்கக்கூடாது. காளிதாண்டவம் ஐந்தாவது செயலாகிய அருளல் செயலைக் குறிப்பது; காளிகா தாண்டவம் முதலாவது செயலாகிய ஆக்கல் செயலைக் குறிப்பது. இது வேறு; அது வேறு.

காளியுடன் ஆடினபடியால் **காளி தாண்டவம்** என்றும், மிக வேகமாகச் சுழன்று ஆடுவதாகையால் **சண்ட தாண்டவம்** என்றும், ஒரு காலைத் தலைவரையில் மேலே தூக்கி ஆடுவதாகையால் **ஊர்த்துவ தாண்டவம்** என்றும், வீடுபேற்றினைத் தருவதாகிய அனுக்கிரகத்தின் பொருட்டுச் செய்வதாகையால் **அருள் நட்டம்** அல்லது **அனுக்கிரக தாண்டவம்** என்றும் இதற்கு வேறு பெயர்கள் உள்ளன.

" ஆடினார் பெருங்கூத்து காளி காண" என்று **திருநாவுக்கரசர்** கூறியபடியால், இதற்குப் **பெருங்கூத்து** என்னும் பெயரும் உண்டு போலும்.

" செயற்கரிய திருநடம்" என்று திருநாவுக்கரசரே கூறுகிறபடியால், இத்தாண்டவம் செய்வது கடினமானது என்பது தெரிகிறது.

தொண்டை நாட்டுத் திருவாலங்காட்டிலே இந்தத் தாண்டவத்தைச் சிவபெருமான் செய்வதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

காளி, நடனக் கலையில் பேர்போனவர். தம் பெயரால் **காளீயம்** என்னும் நடன நூலை இயற்றியதாகவும் கூறுவர் நடனத்தில் தமக்கு நிகர் ஒருவரும் இலர் என்று காளி இறுமாந்திருக்க, அதனை அறிந்த சிவபெருமான் அவருடன் நடனம் செய்து இந்த ஊர்த்துவ தாண்டவத்தை ஆடினர் என்றும், காளி இத்தாண்டவத்தைச் செய்ய முடியாமல் தோல்வியுற்று இறுமாப்பு நீங்கினர் என்றும் புராணக் கதை கூறுகிறது. இது பாமரர்க்குரிய புராணக் கதை. இக் கதையில் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தின் தத்துவம் ஒன்று அடங்கியிருக்கிறது. சாத்திரம் அறிந்தவர் இதன் கருத்தை ஆராய்ந்தறிவாராக.

ஊர்த்துவ தாண்டவம் நிகழ்ந்தபோது கார்க்கோடகன் என்னும் பாம்பரசனும், சுனந்தர் என்னும் முஞ்சிகேசி முனிவரும் இத்தாண்டவத்தைக் கண்டு வீடுபேறு பெற்றனர் என்னும் புராணக் கதையும் உண்டு.

இத்தாண்டவத்தில், சிவபெருமான் தமது ஒரு காலைத் தலைவரையில் உயரத் தூக்கி நின்று மிக வேகமாகச் சுழன்று ஆடுகிறார்.

“ மண்டல நின்றங் குளாள மிட்டு
வாதித்து வீசி எடுத்தபாதம்
அண்ட முறநிமிர்ந் தாடும்எங்கள்
அப்ப னிடம்திரு வாலங்காடே ”

என்பது காரைக்கால் அம்மையார் மூத்த திருப்பதிகம்.

“ ஆலவனம் அனைத்தி னுக்கும் முதலான
நடனத் தானம் அருள்நட்டம்

மூலமதாம் அதனகத்துச் சண்ட தாண்டவம்
ககன முகடு நோக்கி
மேலதாக இடத்தாளை யெடுத்து வலத்தாள்
ஊன்றி விளக்கும் நட்டம்''

என்பது திருவாலங்காட்டுப் புராணம்.[1]

இந்தத் தாண்டவ உருவத்தில் சிவபெருமானின் காலின் கீழ் முயலகன் உருவம் இருப்பதும் உண்டு; சில சிற்பங்களில் முயலகன் இருப்பது இல்லை. வலக்கை இரண்டில் துடியும் அபய முத்திரையும் காணப்படும். இடது கைகள் இரண்டில், ஒரு கையில் தீச்சுடர் இருக்கும்; மற்றொரு கையைத் தலைக்குமேல் உயரத் தூக்கி அகங்கையைக் கவிழ்த்துத் தூக்கிய திருவடிக்குமேல் அமைத்து இருக்கும்.

இடது காலை ஊன்றி நின்று வலது காலைத் தூக்கி ஆடுவது போல இவ்வுருவம் அமைக்கப்படுவது வழக்கம். இதற்கு மாருக இடது காலைத் தூக்கி வலது காலை ஊன்றி ஆடுவதாக இத்தாண்டவ உருவம் அமைப்பதும் உண்டு. இடது காலைத் தூக்கி ஆடியதாகத் திருவாலங்காட்டுப் புராணம் கூறுகிறது.[2]

எந்தக் காலை உயர்த்தினாலும், எந்தக் காலை ஊன்றினாலும் மூலக்கருத்துக்கு மாறுபாடு இல்லை. ஏனென்ருல், தூக்கிய திருவடியில் அருளல் செயலும், ஊன்றிய திருவடியில் மறைத்தல் செயலும் நிகழ்கின்றன என்பது சாத்திரக் கருத்து. ஆனால், சாத்திரம் இந்தக் காலைத்தான் தூக்க வேண்டும், இந்தக் காலைத்தான் ஊன்றவேண்டும் என்று கூறவில்லை. ஆகவே, எந்தக் கால் உயர்த்தப்பட்டதோ அந்தக்காலில் அனுக்கிரகச் செயல் நிகழ்வதாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆனந்த தாண்டவமாகிய நடராசத்

1. சுநந்தர் உபதேசச் சருக்கம், 36,
2. இரத்தினசபாபதி துதி, சுநந்தர் உபதேசச் சருக்கம், 36.

திருவுருவத்திலும் திருவடியை மாற்றியமைத்திருப்பது (கால்மாறி ஆடியது) ஈண்டு நினைவுகூரத்தக்கது.

இந்தத் தாண்டவம் ஐஞ்செயல்களில் ஒன்றான அருளல் என்னும் செயலைக் குறிக்கிறது என்பதை முதலிலேயே கூறியுள்ளோம். திருவாலங்காட்டுப் புராணமும் இதனையே கூறுகிறது. ஆதிசேடன், திருமாலை நோக்கி, ஊர்த்துவ தாண்டவத்தின் பயனைக் கூறவேண்டும் என்று கேட்க, அவர் கூறுகிறார்:

"நாற்றிசையும் போற்றிசெயும் ஆலவனப்
பெருமையினை நாதன் அல்லால்
போற்றிஎவர் புகழ்ந்துரைப்பார்! புனிதமதில்
புனிதமாய்ப் பொருவற் றோங்கி
மேற்றிகழும் புண்ணியத்தின் புண்ணியமாய்
வியனாகி, வீறு பாசம்
மாற்றிஅருள் அளித்துஈசன் மலரடிக்கீழ்ப்
பேரின்ப வாழ்வு சேர்க்கும்."[1]

மேலும், இந்தத் தாண்டவக் கருத்தைக் கூறவேண்டும் என்று சுநந்த முனிவர் சிவபெருமானைக் கேட்டுக்கொள்ள, அப்பெருமான் கூறுகிறார்:

"மண்டு இருட்குழு அகல அடியவர்கள்
மலமாயை முடிந்து நீங்கத்
தொண்டர் கணம் கதிமேவச் சோதிதமது
உருவெழுந்த சுடர்க்கண் மூசி
அண்ட மெலாம்இருள் நீங்க ஆடல் செய்வோம்
ஆலவனத்து; உறுதி என்றும்".[2]

இவ்வாறு புராணம் கூறுவதிலிருந்து, இந்தத் தாண்டவம் அருளல் செயலைக் குறிக்கிறது என்பதை அறி

1. சேடனுக்கு மால் உபதேசித்த சருக்கம், 17.
2. திருவாலங்காட்டுப் புராணம்; சுத்தர் உபதேசம், 87.

டுரும். திருவாலங்காட்டுத் திருக்கோயிலில் நிகழும் இத் தாண்டவம் அனுக்கிரக தாண்டவம் என்று கூறப்படுவது ஈண்டு நினைவுகூறத்தக்கது.

ஐப்பசித் திங்கள் முழுநிலா நாளில் ஆகமத்தில் கூறிய முறைப்படி இறைவனைப் பூசித்து வணங்கி, இந்தத் தாண்டவத்தைக் காண்பவருக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப் பொருள்களும் கிடைக்கும் என்று காரணாகமம் கூறுகிறது.

ஐந்தாவது செயலாகிய இது மூன்ருவது செயலாகிய சங்காரத் தொழிலோடு பொருத்திக் கூறப்படுகிறது.

"ஆலவனம் அனைத்தினுக்கும் முதலான
நடனத் தானம் அருள்நட்டம்
மூலமதாம் அதனகத்துச் சண்ட தாண்டவம்
ககன முகடு நோக்கி
மேலதாக இடத்தாளை எடுத்து வலத்தாள்
ஊன்றி விளக்கும் நட்டம்
சாலுமிது சங்கார தாண்டவமாம்
பிறப்பிறப்புத் தவிர்தலாலே"

என்று திருவாலங்காட்டுப் புராணம் கூறுகிறது.[1]

சிவபெருமான் செய்தருளும் ஐந்தொழில்களில், மறைத்தல் செயலை ஆக்கல் செயலுடனும், அருளல் செயலை அழித்தல் செயலுடனும் சேர்த்து மூன்று செயலாகக் கூறுவதும் உண்டு. இதனைச் சிவஞான சுவாமிகள் தமது திராவிட மாபாடியத்திலே நன்கு விளக்குகிருர். அது வருமாறு:

"ஆகமங்களினும் முதல்வனுக்கு இலயம், போகம், அதிகாரமெனவும், ஆரணி, ஜனனி, இரோதயித்திரி எனவும்

[1] சுநந்தர் உபதேசச் சருக்கம், 36.

முத்தொழில் பற்றி மூன்றவத்தையும் மூன்று சக்தியுமே கூறப்பட்டன. ஆகலான், மறைப்பும் அருளும் உடன் கூட்டி ஐந்தொழில் என்பது யாண்டுப் பெற்றுமெனின்,—நன்று சொன்னுய்! மறைப்பாவது வினை நுகர்ச்சிக்கண் அதன்வழி நின்று நடாத்துவதாகிய முதல்வனது சங்கற்ப மேயாகலன் அது திதியின்கண்ணும், வீடுபேருவது மீட்சியின்றி இலயித்தலேயாகலின் அது சங்காரத்தின் கண்ணும் அடங்குமென்பது பற்றி, முத்தொழில் எனத் தொகுத்துக் கூறப்படும். விரித்துக் கூறுங்கால் ஐந்தொழில் என்றே எல்லா ஆகமங்கட்கும் துணிபென்க."[1]

ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தியின் உருவங்கள் பல கிடைத்திருக்கின்றன. அவற்றில் பஞ்சலோகத்தினுல் செய்யப்பட்ட அழகான அருமையான உருவம் ஒன்று நற்காலமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. தொண்டை நாட்டிலே திருவாலங்காடு என்னும் ஊரிலே சிவன் கோவிலில் உள்ளது இந்தத் திருவுருவம் (படம் 15 காண்க). இந்த ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தத்தில் சித்தாந்த சாத்திரக் கருத்துகள் பல விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த மூர்த்தத்தில் தாண்டவ மூர்த்திக்கு எட்டுக் கைகள் அமைந்திருக்கின்றன. இறைவன், இடது காலைத் தலைவரையில் உயரத் தூக்கித் தாண்டவம் புரிகிருர். தாண்டவ வேகத்தில் சடைகள் அவிழ்ந்து பரந்து அலைகின்றன. சிற்ப உருவத்தில் இது நன்ருகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து இத்தாண்டவம் (இதற்குச் சண்ட தாண்டவம் என்றும் பெயர்) மிக வேகமாக நடக்கிறது என்பது தெரிகின்றது. திருவடியின்கீழே முயலகன் உயிர்ப்பின்றிச் செயலற்று விழுந்து கிடக்கிருன். சிறு பாம்பு ஒன்று அவன் அருகில் காணப்படுகிறது.

---

[1] சிவஞான போதம் : திராவிட மாபாடியம் 2ஆம் சூத்திரம்.

சித்தாந்தக் கருத்துகளை இனிது விளக்குகிற இந்தத் தாண்டவ உருவத்தை ஊன்றிப் பாருங்கள். இதன் அழகையும் இனிமையையும் காணுங்கள். இதனுள் அடங்கியிருக்கிற சாத்திரக் கருத்துகள் அறிந்து மகிழத் தக்கன.

இந்தத் தாண்டவமூர்த்தத்தில் அமைந்துள்ள சாத்திரக் கருத்துகளை விளக்குவோம்.

காலடியில் இருக்கிற முயலகனைப் பாருங்கள். முயலகன் உருவம் மிக மெலிந்தும், செயலற்று உயிர்ப்பில்லாமலும் காணப்படுகிறது. ஏன்? மும்மலத்துடன் பிணிக்கப் பட்டிருந்த உயிர் முயலகனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு விட்டது. பிரிக்கப்பட்ட உயிர் தாண்டவ மூர்த்தியின் உயர்த்திய திருவடியில் (ஊர்த்துவ பாதத்தில்) தங்கியிருக்கிறது. ஆகவே, சடப்பொருளாகிய மும்மலத்தோடு எஞ்சியிருக்கிற முயலகனின் உருவம் உயிர்ப்பில்லாமல் செயலற்று விழுந்து கிடக்கிறது.

முயலகனிலிருந்து பிரித்து எடுக்கப்பட்டு வீடுபேறு அடைந்த உயிர், இடது காலினால் உயர்த்தப்பட்டு அலைந் தாடுகிற சடையின் அருகில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவிழ்ந்து விரிந்து பரந்து அலைகின்ற சடைகள் ஞானத்தின் அடையாளம் என்று சாத்திரம் கூறுகிறது. "நுண் சிகை ஞானமாம்" என்று திருமந்திரம் கூறுவது காண்க. எனவே, மும்மலத்துடன் சேர்ந்து அஞ்ஞானத்தில் படிந்திருந்த உயிரை இறைவன் தமது திருவருளாகிய பாதங்களினால் பக்குவப்படுத்தி, அதை அஞ்ஞானத்திலிருந்து பிரித்து எடுத்து ஞானமாகிய சடையுடன் தமது திருவடியினால் உயர்த்தி வைத்திருக்கிறார். எனவே, ஆன்மா வீடுபேறு என்னும் மோக்ஷம் பெற்று விளங்குவதை இந்தத் தாண்டவமூர்த்தத்தில் காண்கிறோம்.

துடி ஏந்திய வலது கை அகன்று நிற்கிறது. அபய முத்திரையைக் காட்டுகிற இன்னொரு வலது கையும் அகன்று காணப்படுகிறது. தீச்சுடரை ஏந்திய இடது கையும் அகன்று விலகி இருக்கிறது. மறைத்தல் (திரோபவம்) செய்கிற ஊன்றிய திருவடி, உயிரற்று வெறுஞ் சடலமாக இருக்கிற முயலகன்மேல் நிற்கிறது. எனவே, ஆக்கல்(துடி), காத்தல்(அபயகரம்), அழித்தல்(தீச்சுடர்), ஊன்றிய திருவடி (திரோபவம்) ஆகிய நான்கு செயல்களும் செய்து முடிந்துவிட்டன. இப்போது நிகழ்வது கடைசிச் செயலாகிய அருளல் (வீடுபேறு) என்னும் ஐந்தாவது தாண்டவம் என்பதை இந்தத் தாண்டவ மூர்த்தம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல விளக்குகின்றது.

இந்தச் சிற்பத்தில் காணப்படுகிற ஏனைய கைகளில் உள்ள அடையாளங்களைப் பார்ப்போம்.

நான்கு வலது கைகளில் துடி ஏந்திய கையும், அபய முத்திரையுடைய கையும் விலகியிருக்கின்றன என்று கூறினேம். ஏனைய இரண்டு வலது கைகளில் ஒன்றில் அடைக்காய் வெட்டும் கிளிக்கத்தியையும், மற்றென்றில் திரிசூலத்தையும் ஏந்தியிருக்கிறர்.

அடைக்காயை (கொட்டைப் பாக்கு) நறுக்கும் பாக்கு வெட்டி கிளியின் உருவமாகச் சிறியதாக அமைக்கப்படுவது வழக்கம். இந்த அழகான சிறிய கத்தியை இத்தாண்டவத்தில் இறைவன் தம்முடைய கைவிரல்களில் பிடித்திருக்கிறர். ஏன்? இறைவன் அடைக்காய் அருந்தும் பழக்கம் உள்ளவரா, ஏன் கிளிக்கத்தியை ஏந்தியிருக்கிறர் என்று கேட்பீர்கள்.

இந்தப் புதுமையைப் பற்றி (அடைக்காய் வெட்டும் கிளிக்கத்தி தாண்டவ மூர்த்தியின் கையில் இருப்பது புதுமைதானே!) அருகில் இருந்த அருச்சகரைக் கேட்டேன். அதன் காரணம் தமக்குத் தெரியாது என்று கூறினர். சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்த்தபோது அதன் கருத்து எனக்கு நன்ருக விளங்கிவிட்டது. உங்களுக்கு விளங்குகிறதா? சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை நுணுகி ஆராய்ந்தவருக்கு இதன் கருத்து நன்ருகப் புலனுகும்.

பதி, பசு, பாசம் என்னும் பொருள்கள், சைவசித்தாந் தத்தின்படி அனுதியானவை, என்றும் அழியாதவை. பதியாகிய இறைவன் பாசத்துடன் கட்டுப்படாமல் எங்கும் பரவி ஆனந்த மயமாக இருக்கிருர். பசுவாகிய ஆன்மா பாசமாகிய சடப்பொருளுடன் கலந்து துன்புறுகின்றது. இறைவன் தம்முடைய திருவருளினுல், பாசத்துடன் கட்டுண்டு கிடக்கிற ஆன்மாவைப் பாசத்திலிருந்து விடுவித்து மோக்ஷம் அளிக்கிருர். அவ்வாறு விடுவிக்கிற போது பாசம் முழுவதும் அழிந்துவிடவில்லை. ஆன்மா விடுபடுகிற நிலையிலும் பாசம் அதனுடன் சிறிது பிணைந்து கிடக்கிறது.

பாசத்தின் செயல் ஆன்மாவில் நிகழாதபடி திரோபவம் செய்து தடுத்த இறைவன், ஆன்மாவைப் பாசத்திலிருந்து பிரித்து எடுக்கிருர். பாசம் அழியாத் தன்மையுடையது. திரோபவத்தில் பாசத்தின் ஆற்றல் அழிந்து அதன் முனைப்பு அடங்கிக் கிடக்கிறது. ஆனுல், முற்றும் அழிந்தவிடவில்லை. அந்த நிலையில் பக்குவம் அடைந்த ஆன்மாவைப் பாசம் பற்றிக்கொண்டு தொடராதபடி இறைவன் திருவருள் புரிகிருர். இந்த நிலையைத்தான் இத்தாண்டவ மூர்த்தத்தை, அமைத்த சிற்பாசாரியர் கிளிக் கத்தியைக் கையில் அமைத்துக் காட்டியிருக்கிருர். ஆன்

மாவைப் பாசம் தொடாதபடி துண்டித்துவிட்டதாகக் குறிப்பிட்டுக் கிளிக்கத்தியைக் கையில் காட்டியிருக்கிருர். இதுவே இதன் சரியான கருத்து என்று தோன்றுகிறது.

மற்ெருரு கையில் ஆடவல்லான் திரிசூலம் ஏந்தியிருக்கிருர். திரிசூலமானது ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், செயல்களைச் செய்கிற (ஆரணி, செனனி, இரோதயித்திரி என்னும்) மூன்று சக்திகளைக் குறிக்கிறது என்று முன்னமே கூறியுள்ளோம்.

இடது கை ஒன்றை உயர்த்தித் தூக்கி அகங்கையைக் கவிழ்த்துத் தூக்கிய திருவடிக்குக் (ஊர்ந்துவ பாதத்திற்குக்) காப்பாக அமைத்திருக்கிருர். தூக்கிய திருவடியிலே வீடு பேறு பெற்ற ஆன்மா இருக்கிறது என்றும், அதை ஞானத்தைக் குறிக்கிற சடையுடன் பொருத்தியிருக்கிருர் என்றும் மேலே கூறினேம். அந்த வீடுபேறு பெற்ற ஆன்மாவுக்கு ஆசிகூறி வாழ்த்துவதுபோல இவர் தமது கையை உயர்த்தி ஆதரவு கொடுக்கிருர். மற்ருேர் இடது கை கஜஹஸ்தமாக (வீசிய கையாக) அமைந்து ஊன்றிய பாதத்தைக் காட்டுகிறது.

மற்ருேர் இடது கையில் தீச்சுடர் இருப்பதையும், அது விலகியிருப்பதையும் முன்னமே கூறினேம். இன்ெனுரு கையில் சிவபெருமான் சிறிய பாம்பு ஒன்றை ஏந்தியிருக்கிருர். பாம்பு ஆன்மாவைக் குறிக்கிற அடையாளமாகும்.

இத்தனை சாத்திரக் கருத்துகளையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற அழகான ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்தத்தை எழில் அமைந்த கலைப்பொருளாக அமைத்துக்

கொடுத்த சிற்பாசிரியர் பெயர்கூடத் தெரியவில்லை! இத்தனை அழகும் சிறப்பு வாய்ந்த இக்கலைச் செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறோமே நாம் என்னும் உணர்வு நம்மைப் பெருமிதத்தில் ஆழ்த்துகிறது. இச்சிற்பக் கலையின் எழிலைக் கண்டு கண்டு மகிழ்வோமாக. கலைச்செல்வருக்கு இக் காட்சி பெருவிருந்தாக இருக்கிறது. இதன் அமைப்பும் அழகும் புதுமை, புதுமை!

ஐஞ்செயலையும்

ஒருங்கே காட்டுகின்ற

ஆனந்த தாண்டவம்

''குனித்த புருவமும் கொவ்வைச்செவ் வாயில் குமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல மேனியில் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமும் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டு வதேஇந்த மாநிலத்தே.''[1]

சிவபெருமான் ஐஞ்செயலையும் தனித்தனியே செய்தருளுகிற தாண்டவ உருவங்களை இதுகாறும் ஆராய்ந்தோம். இனி, ஐஞ்செயலையும் ஒருங்கே காட்டுகிற தாண்டவத்தை ஆராய்வோம்.

இந்தத் தாண்டவ மூர்த்தியை **ஆனந்த தாண்டவர்** என்றும், **ஆடவல்ல நாயனார்** என்றும் கூறுவது உண்டு. **நாதாந்த நடனம்** என்பதும் இதுவே. தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலே சிவபெருமான் இந்தத் தாண்டவத்தைச் செய்தருளுவதாக நூல்கள் கூறுகின்றன. மார்கழித் திங்கள் திருவாதிரை நன்னாளில் இந்தத் தாண்டவத்தைக் காண்பது மிகச் சிறந்த பேறென்று கருதப்படுகிறது.

பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் என்னும் முனிவர்கள் காண்பதற்காக இந்தத் தாண்டவத்தை இறைவன் செய்தருளினார் என்று புராணம் கூறுகிறது.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐஞ்செயல்களும் இத்தாண்டவத்தில் ஒருங்கே நிகழ்கின்றன.

---

[1] திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்.

''அரன் துடிதோற்றம், அமைப்பில் திதியாம்,
அரன் அங்கிதன்னில் அறையில் சங்காரம்,
அரனுற் றணைப்பில் அமரும் திரோதாயி,
அரனடி என்றும் அனுக்கிரகம் என்னே''

என்பது திருமூல நாயனுர் அருளிய திருமந்திரம். இதையே மனவாசகங் கடந்தார்,

''தோற்றம் துடியதனில்; தோயும்திதி அமைப்பில்;
சாற்றிடும் அங்கியிலே சங்காரம்;—ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தில் உற்றதிரோதம்; முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு''

என்று தமது உண்மை விளக்கம் என்னும் நூலில் கூறுகிருர்.

நடராசத் திருவுருவத்தின் ஐஞ்செயல் தத்துவக் கருத்தை இன்னும் தெளிவாகக் கூறுகிருர், செந்தமிழ்ப் புலமை நிறையப்பெற்ற செந்நாப் புலவர் குமரகுருபர சுவாமிகள். அடிகள் தமக்கு இயற்கையாயமைந்துள்ள அழகும் தெளிவும் நிறைந்த நடையில் இது பற்றிக் கூறுகிற செய்யுள் இது:

'' பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரைப்பில் நானில வளாகமும்
ஏனைப் புவனமும் எண்ணீங் குயிரும்
தானே வகுத்ததுன் தமருகக் கரமே.

தனித்தனி வகுத்த சரா சரப்பகுதி
அனைத்தையுங் காப்பதுஉன் அமைத்த பொற்கரமே.

தோன்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலும்
மாற்றுவது ஆரழல் வைத்ததோர் கரமே.

ஈட்டிய வினைப்பயன் எவற்றையும் மறைத்து நின்று
ஊட்டுவ தாகும்நின் ஊன்றிய பதமே.

அடுத்த இன்னுயிர்கட்கு அளவில் பேரின்பம்
கொடுப்பது, முதல்வனின் குஞ்சித பதமே.''[1]

இச்செய்யுளின் கருத்து: கூத்தப்பெருமானுடைய துடி ஏந்திய கை ஆக்கல் செயலையும், அபயக்கை காத்தல் செயலையும், தீச்சுடர் ஏந்திய கை அழித்தல் செயலையும், ஊன்றிய திருவடி மறைத்தல் செயலையும், தூக்கிய திருவடி அருளல் செயலையும் குறிக்கின்றன என்பது.

காலடியில் மிதிக்கப்பட்டிருக்கும் முயலகன் உருவம் மலத்துடன் (பாசத்துடன்) கட்டுண்டிருக்கிற ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது.

மறைமொழி விளக்கம்

தாண்டவமூர்த்தி செய்யும் ஐந்தொழிலைக் குறிக்கின்ற ஐந்து மறைமொழி (மந்திரம்) உண்டு. அந்த மந்திரத்துக்குத் **திருவைந்தெழுத்து** என்றும், **பஞ்சாட்சரம்** என்றும் பெயர் கூறுவர்.

'' நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப''

என்பது **தொல்காப்பிய** இலக்கணச் **சூத்திரம்**. சைவசமய சாத்திரத்தை நன்கு அறிந்த நிறைமொழி மாந்தர் அமைத்தவை திருவைந்தெழுத்து என்னும் **மறைமொழி**. அது ந-ம-சி-வா-ய என்பது. இந்த ஐந்தெழுத்தில் ஒவ்வொன்றும் தாண்டவமூர்த்தியின் ஒவ்வொரு செயலைக் குறிக்கின்றன. இதனால்தான் ஐந்தொழிலைச் செய்கிற சிவபெருமானுக்கு **நமச்சிவாயன்** என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. **மாணிக்க வாசகர்** தாம் அருளிச் செய்த **சிவபுராணச் செய்யுளின்** தொடக்கத்தில்,

---

[1] **சிதம்பர மும்மும்மணிக் கோவை.**

"நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!"
என்று ஓதினர்.

திருநாவுக்கரசு நாயனரும் "நமச்சிவாயப் பதிகம்" பாடினர். அப்பதிகத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் 'நமச்சிவாய' என்று திருவைந்தெழுத்தைக் கூறுகிறார்: 'நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே', 'நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே', 'நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே', 'நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே', 'நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே.'

"பண்ணிய உலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணி நின் றறுப்பது நமச்சிவாயவே"
என்று அவர் அருளியிருக்கின்றார்.

நமச்சிவாய என்னும் மறைமொழியைச் **சிவாயநம** என்றும் கூறுவது உண்டு. நமசிவாய என்னும் மறைமொழியைவிடச் சிவாயநம என்னும் மந்திரமொழிதான் சிறந்த பலன் அளிக்கவல்லது என்று **மனவாசகங் கடந்தார்** கூறுகிறார்:

"சிவன், அருள், ஆவி, திரோதம், மலம்ஐந்தும்
அவனெழுத்து அஞ்சின் அடைவாம்—இவனின்று
நம்முதலா ஓதில்அருள் நாடாது, நாடும்அருள்
சிம்முதலா, ஓதுநீ சென்று."[1]
என்றும்,

"சிட்டன்
சிவாய நமவென்னுந் திருவெழுத்தைஞ்சாலே
யவாயமற நின்றுடுவான்."
என்றும் அவர் கூறியுள்ளது காண்க.

மேலும், சிவாயநம என்னும் மந்திரத்தை நடராச மூர்த்தத்தில் அமைத்துக்காட்டி ஐஞ்செயல் தத்துவத்தை

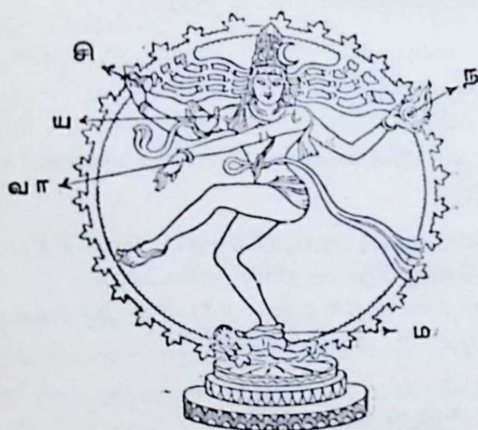
---

[1] உண்மை விளக்கம்.

நன்கு விளக்குகிறார் மனவாசகங் கடந்தார். அவர் கூறு கிறார் :

" சேர்க்குந் துடிசிகரம், சிக்கனவா வீசுகரம்,
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம்;—பார்க்கிலிறைக்கு
அங்கி நகரம், அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான்.

சிவாயநம என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை நடராசப் பெருமான் செய்யும் ஐந்தொழிலுடன் பொருத்திக் காட்டி விளக்குவோம் (படம் காண்க).

உடுக்கையாகிய துடியை ஏந்திய கை சி என்னும் எழுத்தையும், விசிய கரமாகிய கஜஹஸ்தம் வா என்னும் எழுத்தையும், அபயமுத்திரையுள்ள கை ய என்னும் எழுத்தையும், தீச்சுடரை ஏந்திய கை ந என்னும் எழுத்தையும், முயலகன் ம என்னும் எழுத்தையும் குறிக்கின்றன.

நடராச மூர்த்தம்

ஆனந்த தாண்டவப் பெருமானுடைய திருவுருவம் நூல்களில் சொல்லோவியமாகக் கூறியிருப்பதைக் கலை வல்ல சிற்பிகள் அழகமைந்த சிற்ப உருவமாகச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏனைய தாண்டவ உருவங்களைப் போலவே இந்த ஆனந்த தாண்டவ உருவமும் செம்மைபெற அமைந்து கண்ணுக்கு அழகையும் கருத்துக்கு இன்பத்தையும் தருகிறது (படம் 16 காண்க).

சடைமுடியில் கங்கை, நிலாப்பிறை, கொக்கிறகு, தலையோடு, பாம்பு இவைகளை அணிந்திருக்கிறார். தாண்டவம் செய்யும் வேகத்தினாலே, சடைமுடி அவிழ்ந்து புரிசடைகள் இருபுறமும் அலைகின்றன. புரிசடையின் பிரிவுகள் 5, 7 அல்லது 9 ஆக இருக்கும். 'ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை' என்றார் **அப்பர் சுவாமிகள்.** தாண்டவ வேகத்தினாலே சடைப்புரிகள்மட்டும் ஆடுகின்றன என்று நினைக்க வேண்டா; ஏனைய பொருள்களும் ஆடுகின்றன :

'' ஆதிபரன் ஆட, அங்கைக் கனல்ஆட,
ஓதும்சடை ஆட, உன்மத்த முற்றாட,
பாதிமதி ஆடப், பாரண்ட மீதாட,
நாதமோ டாடினான் நாதாந்த நட்டமே.''[1]

நெற்றிக்கண்ணும், புன்முறுவல் பூத்த இதழும், மலர்ந்த முகமும் மனத்தைக் கவர்கின்றன. இடது காதில் பத்திர குண்டலமும், வலது காதில் மகர குண்டலமும் இருக்கின்றன. சில உருவங்களில் சங்கக் குழையும் பாம்புக் குண்டலமும் இருப்பதும் உண்டு.

நான்கு கைகள் உள்ளன. வலது கைகளில் துடியும் அபய முத்திரையும் உள்ளன. அபய கரத்தின் முன்

---

1. திருமந்திரம்.

கையில் பாம்பு ஒன்று சுற்றிக்கொண்டு படமெடுத்தாடு கிறது. இடது கைகள் ஒன்றில் தீச்சுடர் இருக்கிறது மற்றொரு கை வீசிய கரமாக நீட்டித் தூக்கிய திருவடியை அழகுறக் காட்டுகிறது.

அரைக்குமேலே வயிற்றைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டுள்ள உதரபந்தனம் என்னும் ஆடையின் முன்றானை, தாண்டவம் செய்யும் வேகத்தினாலே இடதுபுறமாகப் பறக்கிறது. கழுத்து, கால்கள், கைகள் முதலியவற்றில் அணிகலன்களை அணிந்திருக்கிறார். இடது காலைக் குஞ்சிதமாகத் தூக்கி நின்றாடுகிறார். வலது கால் முயலகன் முதுகில் ஊன்றி அழுத்துகின்றது. திருவடியின்கீழே முயலகன் குப்புறக் கிடக்கிறான். அவன் தலை கூத்தப்பிரானுக்கு வலதுபுறமாகவும், கால்கள் அவருக்கு இடதுபுறமாகவும் இருக்கின்றன. அவன் முகம் வருத்தத்தினால் விகாரமாகக் காணப்படுகிறது. ஒரு கையில் பாம்பைப் பிடித்திருக்கிறான்; மற்றொரு கையைப் பாம்பு படமெடுப்பதுபோன்று கவிழ்த்துக் காட்டுகிறான். இவனது உருவம் குறளாகவும் விகாரமாகவும் இருக்கிறது. 'தருக்கழிய முயலகன் மேல்தாள் வைத்தானை' என்றும், 'அடங்காத முயலகனை அடிக்கீழ்க் கொண்டார்' என்றும் திருநாவுக்கரசர் கூறியிருப்பது ஈண்டு நினைவுகூரத்தக்கது. அன்றியும்,

"... ... ...தூமப்
படமெடுத்த வாளரவம் பார்த்தடரப் பற்றி
விடமெடுத்த வேகத்தான் மிக்குச்—சடலம்
முடங்க வலிக்கும் முயலகன் தன்மொய்ம்பை
அடங்க மிதித்தஅடி போற்றி"

என்று பதினோராந் திருமுறைச் செய்யுள்[1] கூறுவது கருதத் தக்கது.

இத்தாண்டவ உருவத்தின்கீழேயுள்ள பீடம், தாமரை மலர் போன்று அமைந்திருக்கிறது. கூத்தப்பெருமானைச்

---

1 நக்கீரதேவர் அருளிய போற்றிக் கலிவெண்பா.

சூழ்ந்து திருவாசி அழகாகக் காணப்படுகிறது. திருவாசியில் இடையிடையே தீச்சுடர்கள் அழல்விட்டெரிகின்றன. இவை அழல் வட்டம்போலக் காட்சியளிக்க, இவ்வழல் வட்டத்தினுள்ளே, ஒளியின் பேரொளியாய் விளங்கும் கூத்தப் பெருமான் ஐந்தொழில் தாண்டவமாகிய ஆனந்த தாண்டவத்தைச் செய்தருளுகின்றார்.

இவ்வாறு அமைந்துள்ள நடராசத் திருவுருவம் தமிழ் நாட்டிலே ஒவ்வொரு சிவன் கோவிலிலும் உண்டு. இவற்றுள் மிக்க அழகும் கலைப்பண்பும் அமையப்பெற்றிருப்பது, சென்னை அரசாங்கக் காட்சிசாலையில் இருக்கிற உருவந்தான். இது சென்னைக்கு வடக்கேயுள்ள திருவாலங்காடு என்னும் ஊரில் நிலத்திலிருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இச்சிற்பத்தில் திருவாசி, உதரபந்தனம், விரிந்தாடுகிற சடைப்புரிகள் முதலியன அடைந்து விட்டன. ஆயினும், இச்சிற்பத்தின் அழகு குறைய வில்லை. இந்த அழகிய சிற்ப உருவத்தின் அமைப்பைக் காணும் மேல்நாட்டுக் கீழ்நாட்டுக் கலைவாணர்கள் அனைவரும் இதன் அழகைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். உண்மையாகவே கலையழகு நிரம்பியது இந்தச் சிற்பம். இதில் ஐயமில்லை. இச்சிற்ப உருவத்தின் சிறப்புகளை எழுதுவதைவிடக் கண்டு களிப்பதே சிறப்புடைத்து. கலைவாணர்கள் கண்டு மகிழ்வார்களாக.

குறிப்பு: நடராச உருவத்தை இன்னொருவிதமாகவும் அமைப்பது உண்டு. அதாவது, ஊன்றிய வலது திருவடியைத் தூக்கிக் குஞ்சித பாதமாகவும், குஞ்சித பாதமாக இருக்கவேண்டிய இடது திருவடியை முயலகன் முதுகில் வைத்து ஊன்றிய பாதமாகவும் கால் மாற்றி அமைப்பதும் உண்டு (படம் 17 காண்க).

கால் மாறியிருப்பது தவிர வேறு மாறுதல் இல்லை. கால்மாறியாடிய கதையைத் திருவிளையாடற் புராணத்தில் காண்க.

திருவாரூருக்குக் கிழக்கே ஏழு கல் தொலைவில் உள்ள கீழ்வேளூரில் சிவபெருமான் அகத்தியருக்குக் காட்சியளித்தபோது, வலது காலைத் தூக்கியாடி யருளியதாகக் கூறப்படுகிறது.

பாசத்தோடு கட்டுண்டு கிடக்கிற பசு(உயிர்)முயலகன் உருவாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினோம். பசுவாகிய (உயிராகிய) முயலகனைப் பாம்பாகவும் கூறுவர்.

> ''படங் கொண்டு நின்ற இப்பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
> அடங்கலும் தானாய்நின் றாடுகின் றானே''

என்று திருமந்திரம் கூறுவது காண்க. எனவே, படங் கொண்ட பாம்பு மும்மலத்துடன் கூடிய உயிர் என்பது தெரிகின்றது. எனவே, முயலகனைப் பாம்பாகவும் அமைத்துக் காட்டுவது உண்டு; பாம்பின்மேல் நின்று தாண்டவம் செய்கிற நடராச உருவமும் உண்டு. அதனைப் படத்தில் காண்க (படம் 18 காண்க). இப்படத்துடன் படம் 10ஐ ஒப்பிட்டுக் காண்க.

சிவகாம சுந்தரி

ஐஞ்செயலைப் பற்றிய பலவகையான தாண்டவ மூர்த்தங்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினோம். தாண்டவ மூர்த்தங்களைப்பற்றிய ஒரு முக்கியச் செய்தியைச் சொல்லாமலே விட்டுவைத்தோம்; அதனை இங்குக் கூற வேண்டியது முக்கியமாகும். அது சிவகாம சுந்தரி உருவத்தைப் பற்றியது.

உருவம் இல்லாத கடவுளுக்கு உருவம் கற்பித்தது போலவே, அவருடைய திருவருளைச் சிவகாம சுந்தரி உருவமாகப் பெரியோர் கற்பித்தார்கள். இறைவனுடைய அருட் சக்தியே சிவகாம சுந்தரி உருவமாகும். சிவகாம சுந்தரியாகிய அருட் சக்தியின் திருவருளின் பொருட்டே இறைவன் ஆன்மாக்களின் வீடுபேற்றுக்காகத் தாண்டவங்களைச் (ஐஞ்செயல்களைச்) செய்தருள்கிறார் என்று சாத்திரம் கூறுகிறது.

இறைவனை ஐந்தொழில் செய்வித்து ஆன்மாக்களை உய்விக்கின்ற அருட் சக்தியாகிய சிவகாம சுந்தரியார், இறைவன் ஐஞ்செயல் தாண்டவங்களைச் செய்கிறபோது அவர் அருகில் இருந்து அத்தாண்டவங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சாத்திரம் கூறுகிறது. ஆகவே, தாண்டமூர்த்தியின் அருகிலே சிவகாம சுந்தரியின் உருவம் அமைக்கப்படுவது வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. நடராச மூர்த்தங்கள் உள்ள ஒவ்வொரு கோவிலிலும் அம் மூர்த்தத்தின் அருகில் சிவகாம சுந்தரி திருவுருவத்தைக் காண்கிறோம். சிவகாம சுந்தரி இல்லாமல் தாண்டவங்கள் நிகழ்வது இல்லை.

இந்நூலில் கூறப்பட்ட ஒவ்வொரு தாண்டவமூர்த்தியின் பக்கத்திலும் சிவகாமசுந்தரியின் உருவம் இருப்பதாக வாசகர்கள் கருத வேண்டும். அருட் சக்தியின் ஊக்குதலினாலேயே இறைவன் ஐந்தொழில் தாண்டவம் செய்கிறார் என்னும் சாத்திரக் கருத்தை மறத்தல் ஆகாது. ஆகவே, தாண்டவ மூர்த்தத்தை வணங்குகிறவர் ஒவ்வொருவரும் சிவகாம சுந்தரியையும் சேர்த்துத் தாண்டவ மூர்த்தத்தை வணங்கவேண்டும் என்பது முறை. இறைவனின் தாண்டவங்களை அருகில் இருந்து கண்டுகொண்டிருக்கிற சிவகாம சுந்தரியின் உருவத்தைப் படத்தில் காண்க.

முடிவுரை

நமது நாட்டிலே ஆதிகாலந்தொட்டு சைவ, வைணவ, பௌத்த, ஜைன (சமண) மதங்கள் இருந்தன. இந்த மதங்களைச் சார்ந்த பற்பல சிற்ப உருவங்கள் நமது நாட்டில் ஆங்காங்கே இருக்கின்றன. அவற்றில் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த சிற்பங்களில் ஒரு பகுதியாகிய தாண்டவ மூர்த்தங்களைப் பற்றிமட்டும் இதுகாறும் இந்நூலில் ஆராய்ந்தோம்.

தாண்டவமூர்த்தங்கள் சைவசமயத்தைச் சேர்ந்தவையாகையால், இவ்வாராய்ச்சியில் சைவ சித்தாந்த நூலகள், சைவாகம நூல்களின் துணையைக் கொண்டு ஆராய்ந்து விளக்கினோம். சைவசித்தாந்த நூல்களில் கூறாமல் விடுபட்ட சமயநுட்பங்களைச் சைவாகம நூல்கள் விளக்கமாகக் கூறுகின்றன; சைவாகம நூல்கள் விளக்காமல் விட்டதைச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் விளக்கிக் கூறுகின்றன. இவ்விரண்டு சாத்திரங்களிலும் கூறப்பட்ட சாத்திரக் கருத்துகளைத் தாண்டவச் சிற்ப மூர்த்தத்தில் சிற்பக் கலைஞர்கள் அமைத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இம்மூன்றையும் ஒருங்குவைத்து ஆராயும்போது, சைவ சித்தாந்த தத்துவம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல நன்கு விளங்குகிறது. இந்த முறையில் இம்மூன்றையும் ஒருங்கே வைத்து முதன்முதலாக ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட நூல் இது என்பதை வாசகர்கள் அறிவார்களாக.

பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, 1948ஆம் ஆண்டில், இந்நூலின் முதற் பதிப்பை வெளியிட்டபோது,

காளிகா தாண்டவ மூர்த்தம், புஜங்கத்திராச மூர்த்தம் முதலிய புதிய தாண்டவ மூர்த்தங்களை முதன்முதலாக வெளியிட்டேன். இந்த இரண்டாம் பதிப்பிலே இதுவரையில் வெளிப்படாத வேறு பல தாண்டவச் சிற்ப உருவங்களைப் புதிதாகச் சேர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறேன். இந்தச் சிற்பப் படங்கள் எல்லாம் சிற்பக் கலையின் செவ்வியோடு சாத்திரக் கருத்துகளை நன்கு விளக்குகின்றன.

நடராச சிற்ப உருவங்கள் இவ்வளவுதான் என்று வாசகர்கள் முடிவுகட்டக்கூடாது. தாண்டவமூர்த்தங்களில் இன்னும் புதுமையானவை பல இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் வெளியிடுவதற்குப் பொருளுதவி கிடைக்குமாயின், அவைகளையும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் வெளியிட இருக்கிறேன். ஆகவே, தாண்டவ மூர்த்தங்களின் சிற்ப உருவங்கள் இவ்வளவுதான் என்று கருதவேண்டா.

இந்நூலிலே வெளியிடப்பட்டுள்ள தாண்டவ மூர்த்தங்களின் படத்தைப் பார்க்கும்போது, நமது நாட்டிலே பழங்காலத்திலே சிற்பக் கலை எவ்வளவு உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது என்பதை அறிந்து ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. கலைகளை எல்லாச் சமயத்தாரும் போற்றியிருக்கிறார்கள்; வளர்த்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மதத்துக் கலைகளிலும் தனித்தனிச் சிறப்புகள் உள்ளன. கலை என்பது எல்லோருக்கும் பொது. ஆகவே, கலையாராய்ச்சியில் விருப்பும் வெறுப்பும் இருத்தல் கூடாது. சமயக் காழ்ப்பு இல்லாமல் நடுநிலையில் இருந்து பார்த்தால்தான் கலைகளின் அழகு இனிது விளங்கும். நமது நாட்டுக் கோவில்களில் இருக்கிற இச்சிற்பங்களுக்குக் கணக்குண்டா? அவைகளையெல்லாம் நாம் ஆராய்ந்து அவற்றில் காணப்படும் கலையின்பத்தைத் துய்க்கவேண்டாவோ?

சைவ சமயத்துச் சிற்பக் கலைகளில் ஒரு பகுதிதான் தாண்டவ மூர்த்தங்கள். வேறு சிற்பக் கலைப்பொருள்களும் சைவ சமயத்தில் உள்ளன. இவ்வாறே வைணவ சமயம், ஜைன சமயம் என்னும் மதங்களைச் சேர்ந்த சிற்ப உருவங்களும் நமது நாட்டிலே இருக்கின்றன. அக்கலைச்செல்வங்களைப் பற்றி அறிவதற்குப் பொதுமக்களிடையே ஆர்வம் பிறக்குமானால், அவற்றைப் பற்றிய நூல்களும் வெளிவரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

"நெறியல்லா நெறிதன்னை
நெறியாக நினைவேனை
சிறுநெறிகள் சேராமே
திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத
கூத்தன்தன் கூத்தைஎனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு
ஆர்பெறுவார் அச்சோவே!"

மாணிக்க வாசகர்.

இணைப்பு - 1

பஞ்சமுக வாத்தியம்

நடராச சிற்ப உருவங்கள் சிலவற்றில் குமுல், தாளம், பஞ்சமுக வாத்தியம் முதலிய இசைக்கருவிகள் வாசிப்பது போல சிற்ப உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண் கிறோம். அந்த இசைக்கருவிகளில் **பஞ்சமுக வாத்தியம்** குறிப்பிடத்தக்கது. நடராசப் பெருமான் திருத்தாண்டவம் செய்யும்போது நந்தி தேவர் பஞ்சமுக வாத்தியத்தை வாசிப்பதாகக் கூறுவர். பஞ்சமுக வாத்தியத்துக்கும் நடராசரின் ஐஞ்செயல் தாண்டவத்திற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆகவே, அவற்றை விளக்கிக் கூறுவோம்.

பஞ்சமுக வாத்தியம் என்பது பஞ்சலோகத்தினல் செய்யப்பட்ட ஐந்து முகம் உடைய பெரிய பானைபோன்ற ஒரு தோற்கருவி. இதற்கு ஐந்து முகங்கள் உண்டு. ஆகையினல், பஞ்சமுக வாத்தியம் என்று பெயர் பெற்றது. பஞ்சமுக வாத்தியத்தின் நடுவில் ஒரு முகமும், அதைச் சூழ்ந்து நான்கு பக்கங்களில் நான்கு முகங்களும் இருக்கின் றன. நடுவில் உள்ள முகம் சற்றுப் பெரியதாகவும் உயர்ந்தும் அமைந்திருக்கிறது; பக்கங்களில் உள்ள முகங்கள் சற்றுத் தாழ்ந்தும் சிறிய முகங்களாகவும் அமைந் துள்ளன. ஐந்து முகங்களும் பசுவின் தோலினல் போர்த் துக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இது தோற்கருவி.

பஞ்சமுக வாத்தியம் அதிகக் கனம் உள்ள பெரிய கருவி. ஆகவே, அதை மரச்சட்டத்தின்மேல் அமைப்பது

வழக்கம். சட்டங்களின்கீழே சக்கரங்கள் பொருத்தப் பட்டிருப்பதனால், அதை வேண்டிய இடங்களுக்கு நகர்த்திக் கொண்டுபோகலாம். (படம் 20).

பஞ்சமுக வாத்தியங்கள் தமிழ் நாட்டின் சில முக்கிய மான கோவில்களில் இருந்தன. திருவாரூர், திருத்துறைப் பூண்டி முதலிய கோவில்களில் இந்த வாத்தியம் இருந்தது. சென்னை அரசாங்கத்தின் காட்சிசாலையிலும் இவ்வாத்தியம் காட்சி அளிக்கிறது. ஒரு காலத்தில் அக்கோயில்களில் வாசிக்கப்பட்ட இவ்வாத்தியம் இப்போது வாசிக்கப்படுவது இல்லை. இதை வாசிப்பதற்கென்றே தனிப்பட்ட மரபினர் இருந்தனர். வாசிக்கவேண்டிய முறைகளைப் பற்றிக் கூறும் ஏட்டுச்சுவடிகளும் இருந்தன. இக்காலத்தில் இவை மறைந்துபோயின. (படம் 21).

ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்து செயல்களை நடராசப் பெருமான் ஐந்து விதத் தாண்டவங்களாகச் செய்கிறார் என்பதை அறிவோம். அந்தப் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு ஏற்பப் பஞ்சமுக வாத்தியம் வாசிக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. பஞ்சமுக வாத்தியத்தில் ஐந்து விதமான ஓசைகளை இசைத்துக் காட்டினார்கள் என்பது தெரிகின்றது. பஞ்சமுக வாத்தியத்தின் ஐந்து வாய்களிலும் பொருத்தப்பட்டிருந்த தோல்களின் பருமை, மென்மை முதலிய அமைப்புகளிலிருந்து ஐந்துவிதமான ஓசைகள் உண்டாயின.

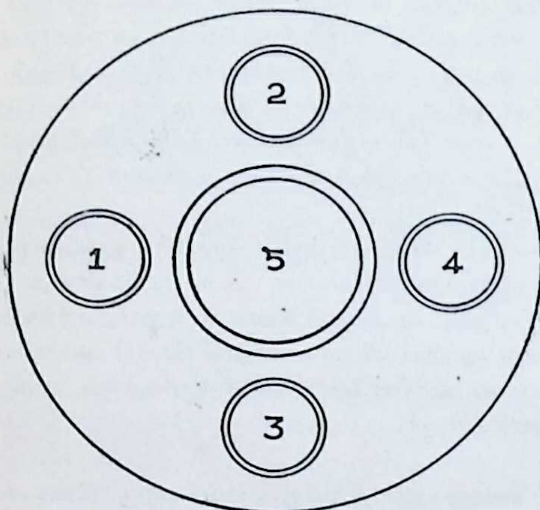
இவ்வாத்தியக் கருவியின் ஐந்து முகங்களும் வட்டமாக அமைந்துள்ளன. இதை 'வட்டுத் தட்டு' என்று கூறு கிறார்கள். வட்டத் தட்டு என்னும் சொல் மருவி வட்டுத் தட்டு என்று வழங்கப்படுகிறது என்று தோன்றுகிறது. நடுவில் உள்ள பெரிய வட்டத் தட்டில் பொருத்தப்பட் டிருக்கிற தோல் மற்றத் தட்டுகளில் உள்ள தோல்களை

விடத் தடித்திருக்கிறது. ஆகவே, இதை இசைக்கும்போது உரத்த ஓசை இல்லாமல் மெல்லிய ஓசை உண்டாகிறது. நடுத்தட்டுக்கு இடது, வலது பக்கத்து வாய்களில் பொருத் தப்பட்டிருக்கிற தோல்கள் நடுத்தட்டுத் தோலேவிட மெல் லியவை. ஆகவே, இவற்றை இசைக்கும்போது இவை களிலிருந்து சற்று உரத்த ஓசை உண்டாகிறது. மற்ற இரண்டு வாய்களில் பொருத்தப்பட்டுள்ள தோல்கள் மேற் கூறியவற்றைவிட மெல்லியவையாக இருப்பதனுல், அவற்றி லிருந்து எழுகிற ஒலிகள் அதிக ஓசையுடையவாக இருக் கின்றன. எனவே, பஞ்சமுக வாத்தியத்திலிருந்து இசைக் கப்படும் இசைகள் ஐந்துவிதமாக உள்ளன (படம் 20).

பஞ்சமுக வாத்தியத்தின் முகம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு திசையின் பெயர் கூறப்படுகின்றது. கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்குத் திசை என்றும், மத்தியில் உள்ள முகத்திற்கு ஆகாய திசை என்றும் பெயர் கூறப்படுகிறது. இக்கருவியை வாசிப்போர் வடக்குமுகத் தட்டின் அருகில் நின்று வாசிக்கிருர்.

ஒவ்வொரு முகத்துக்கும் ஒவ்வொரு திசையின் பெய ரைப் பொருத்திக் கூறுவதற்கு மாருக சதாசிவ மூர்த்தியின் ஐந்து முகங்களின் பெயரைப் பொருத்திக் கூறுவதுமுண்டு. சிவபெருமானின் சதாசிவ மூர்த்தத்துக்கு சத்தியோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்னும் ஐந்து முகங்கள் உண்டு. சத்தியோஜாத முகத்தினுல் சிருட்டித் தொழிலேயும், வாமதேவ முகத்தினுல் திதியையும், அகோர முகத்தினுல் சங்காரத் தொழிலேயும், தத்புருட முகத்தினுல் திரோபவச் செயலேயும், ஈசான முகத்தினுல் அனுக்கிரகத்தையும் சதாசிவ மூர்த்தமாக இருந்து சிவபெரு மான் செய்கிருர் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இந்த ஐஞ்செயலேயும் குறிக்கும் ஐந்து முகங்களேயும் பஞ்சமுக

வாத்தியத்தில் பொருத்திக் கூறுவதுண்டு. அவையாவன: வடக்கு—வாமதேவம், தெற்கு—அகோரம், மேற்கு—சத்தியோஜாதம், கிழக்கு—தத்புருஷம், நடுவு—ஈசானம். இதைப் படத்தின் மூலமாக இன்னும் சற்று விளக்கிக் கூறுவோம் (படம் காண்க). இதிலிருந்து தெரிவதென்ன? ஐஞ்செயல்

பஞ்சமுக வாத்தியத்தின் ஐந்து முகங்கள்

1. மேற்கு—சத்தியோஜதம்— ஆக்கல்.
2. வடக்கு—வாமதேவம்—காத்தல்.
3. தெற்கு—அகோரம்—அழித்தல்.
4. கிழக்கு—தத்புருஷம்—மறைத்தல்.
5. வானம்—ஈசானம்—அருளல்.

தாண்டவத்துக்கும் பஞ்சவ த்தியத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பதும், ஐஞ்செயல் தத்துவத்தை விளக்குவதற்காகவே பஞ்சமுக வாத்தியம் அமைக்கப் பட்டது என்பதும் தெரிகின்றன.

பிற்காலச் சோழர்கள் பெரிய சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தை அமைத்து அரசாண்டார்கள். அவர்கள் சைவ சமயத்தவர். பல பெரிய சிவன் கோவில்களை நிறுவினர்கள். அவர்கள் காலத்தில் **சாக்கைக் கூத்தர்** என்னும் ஆடலாசிரியர்கள் தாண்டவத்தைக் கோவில்களில் நிகழ்த்தினர்கள். சாக்கைக் கூத்தரின் சாக்கைக் கூத்துகள் நிகழ்ந்தபோது பஞ்சமுக வாத்தியம் வாசிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்று தோன்று கிறது.

தாண்டவக் கூத்துகளைக் கோவில்களில் ஆடுவதற்காகவே சாக்கையர் என்னும் ஆடலாசிரியர்கள் ஏற்படுத் தப்பட்டிருந்தனர். அவர்களின் பெயர்கள் சில சாசனங் களில் காணப்படுகின்றன. **திருவெள்ளறைச் சாக்கை** என்னும் ஆடலாசிரியருக்கு நிலம் தானம் செய்யப்பட் டிருந்த செய்தியைத் தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணம் தாலுக்கா, திருவிடைமருதூர் சிவன் கோவில் சாசனம் கூறுகிறது.[1]

சாக்கை மாராயன் விக்கிரம சோழதேவன் என்னும் ஆடலாசிரியரைப் பற்றித் திருச்சி மாவட்டம், உடையார் பாளையம் தாலுக்கா, காமரசவல்லி சிவன் கோவில் சாசனம் கூறுகிறது.[2] **விக்கிரமாதித்தன் முதுகுன்றன்** என்னும் **விருதராஜ பயங்கர ஆசாரியனைப்** பற்றி ஒரு சாசனம் கூறு கிறது.[3] **குமரன் சீகண்டன்** என்னும் ஆடலாசிரியனை இன் னெரு சாசனம் கூறுகிறது.[4] **பரமசிவன் பொன்னன் ஆன கலாவிநோதப் பேரரையன்** என்னும் ஆடலாசிரியனை மற்றெரு சாசனம் கூறுகிறது.

இவற்றினல், சோழர் காலத்திலே பஞ்சமுக வாத் தியமும் சாக்கையரின் தாண்டவக் கூத்துகளும் செயல் முறையில் இருந்தன என்பது தெரிகின்றது.

---

[1] 54 of 1395 S.I.I. Vol. 5. No. 718. [2] 65 of 1914. [3] 90 of 1931. [4] 120 of 1925. [5] 225 of 1925.

இணைப்பு - 2

நடராசரைப் பற்றிய புராணக் கதை

சைவவைணவ மதங்களில் புராணம் என்றும், தத்துவ சாத்திரம் என்றும் இரண்டு கூறுகள் உண்டு. புராணக் கதைகள் சாதாரண அறிவுள்ள பாமர மக்களுக்காகவும், தத்துவ சாத்திரங்கள் நுண்ணறிவுள்ள பண்டிதர்களுக் காகவும் (அறிஞர்களுக்காகவும்) எழுதப்பட்டவை. தத்து வம், மதத்தின் உயிர்போலவும், புராணம் மதத்தின் உடம்பு போலவும் இருக்கின்றன. புராணக் கதைகள் மதத் தத்து வத்தின் உண்மையை விளக்கும் உதாரணங்களாக உள்ளன. சில சமயங்களில் கதைக்கும் தத்துவ சாத்திரத் துக்கும் தொடர்பு இல்லாமலே இருக்கின்றது.

நடராசரைப் பற்றிய ஒரு புராணக் கதையும் உண்டு. இக்கதைக்கும் சாத்திரக் கருத்துக்கும் சிறிதும் பொருத்த மில்லாமலிருக்கின்றன அக்கதையின் சுருக்கம் இது:

தாருகவனத்து முனிவர்கள் தங்கள் பத்தினிகளுடன் இருந்து தவம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கடவுட் கொள்கை இல்லாதவர்கள். தாங்கள் செய்யும் நல் வினை திவினைகளுக்கு ஏற்றபடி பலன் கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையுடையவர்களாகிக் கடவுளை வழிபடாமல் இருந் தார்கள். அவர்களுக்குக் கடவுள் வழிபாட்டின் முக்கியத்து வத்தை உணர்த்துவதற்காகச் சிவபெருமான் பிக்ஷாடனர் உருவங்கொண்டு தாருகவனத்துக்குச் சென்றார். அவரைக் கண்ட முனிவரின் மனைவிமார் அவருடைய அழகில் ஈடுபட்டு அவரைப் பின்பற்றிச் சென்று கற்பிழந்தனர்.

தங்கள் மனைவியர் கற்பிழந்ததை அறிந்த முனிவர்கள் சிவபெருமானைக் கொல்வதற்காக முயற்சி செய்தார்கள். தீமையையும் அழிவையும் உண்டாக்குகிற அபிசார யாகத்தைச் செய்தார்கள். யாகத்தீயிலிருந்து ஒரு பெரும் புலி வெளிவந்தது. அப்புலியை அவர்கள் சிவபெருமான் மேலே ஏவினார்கள். அவர் அக்கொடிய புலியைக் கொன்று, அதன் தோலை உரித்து ஆடையாக அணிந்துகொண்டார்.

புலி இறந்துபோகவே, அவர்கள் மறுபடியும் யாகம் செய்தார்கள். யாகத்தீயிலிருந்து பூதங்கள் புறப்பட்டு வந்தன. அப்பூதங்களை அவர்கள் சிவபெருமான்மேல் ஏவினார்கள். அப்பூதங்களாலும் அவரைக் கொல்ல முடியவில்லை. அப்பூதங்கள் அவருக்கு அடங்கி, அவருடைய ஏவலைச் செய்யும் ஊழியர்களாகிவிட்டன.

பிறகு யாகத்தீயிலிருந்து துடியை (உடுக்கையை) உண்டாக்கி, அதை அவர் மேலே ஏவினார்கள். பயங்கரமான பேரொலியை உண்டாக்கிக்கொண்டு வந்த அந்தத் துடியை அவர் தம்முடைய கையில் ஏந்திக்கொண்டார்.

பிறகு, குறள் உருவமுடைய முயலகனை உண்டாக்கி, அவனை அவர் மேலே ஏவினார்கள். விகாரமுள்ள அக்கொடிய முயலகனைச் சிவபெருமான் தன் காலின்கீழ் இட்டு, அவன் முதுகு நெரியும்படி மிதித்து அடக்கினார்.

கடைசியாக முனிவர்கள் யாகத்தீயையே அவர்மீது ஏவினார்கள். அக்கொடிய தீயை அவர் தம்முடைய ஒரு கையில் ஏந்திக்கொண்டார். சிவபெருமானை அழிக்க முடியாததைக் கண்ட முனிவர்கள், பிறகு அவரை வழிபட்டு நற்கதியடைந்தார்கள். இதுதான் நடராசரைப் பற்றிப் பாமரர்களுக்குப் புராணம் கூறுகிற கதை. இந்தக் கதைக்கும் நடராச உருவத்தின் தத்துவத்துக்கும் யாதொரு பொருத்தமும் இல்லை.

இணைப்பு - 3

முயலகன்

முயலகன் உருவத்தைப் பற்றி ஒரு செய்தியைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்ட நடராசர் ஓவியங்களிலும் சிற்ப உருவங்களிலும் அவருடைய காலின்கீழேயுள்ள முயலகன் உருவத்தைத் தவருக அமைத்திருக்கிருர்கள். முயலகன் ஒரு கையில் வாளையும் இன்னெரு கையில் கேடயத்தையும் ஏந்தியிருப்பதுபோலப் பிற்கால ஓவியங்களிலும் சிற்பங்களிலும் அமைத்திருக்கிருர்கள். இது, முயலகன் சிவபெருமானுடன் போர் செய்ய வந்தான் எனக் கூறுகிற புராணக் கதைக்குப் பொருத்தமாக இருந்தாலும், சாத்திரக் கருத்துக்கு மாறுபட்டதாக இருக்கிறது.

தத்துவ சாத்திரக் கருத்துப்படி, முயலகன் ஒரு கையில் படம் எடுத்து ஆடுகிற சிறிய பாம்பைப் பிடித்துக்கொண்டு, மற்ருெரு கைவிரலினுல் அப்பாம்பைச் சுட்டிக்காட்டுவது போல உருவம் அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த அமைப்புப் படிதான் பழைய சிற்பிகள் முயலகன் உருவத்தை அமைத்திருக்கிருர்கள். பழைய நடராச சிற்ப உருவங்களில் முயலகன் வாளும் கேடயமும் ஏந்தியிருப்பதுபோன்ற அமைப்பைக் காணமுடியாது. பாசத்துடன் சேர்ந்து துன்பப்படுகிற ஆன்மாவைக் குறிப்பது முயலகன் உருவம். ஆகையால், அவன் கையில் படமெடுத்த பாம்பின் உருவம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது சாத்திரக் கருத்து. வாளும் கேடயமும் ஏந்தியிருப்பதுபோன்று முயலகன் உருவத்தை அமைப்பது சாத்திரக் கருத்தை அறியாத சிற்பிகளின் கற்பனையாகும் (படம் 8 பஞ்சேசுவரர் கோவில் சிற்பம் காண்க).

இணைப்பு - 4

முத்துத்தாண்டவர் இசைப்பா

ஆடினதெப்படியோ!

இராகம் : கல்யாணி   தாளம் : ஆதி

பல்லவி

ஆடின தெப்படியோ நடனம் நீர்
ஆடின தெப்படியோ

அநுபல்லவி

தேடிய மெய்ப் பொருளே வளமேவுஞ்
சிதம்பரத் தேயொரு சேவடி தூக்கிநின்(று)   (ஆடின)

சரணம்

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒன்றிரண்டு மல்ல
நன்றல்ல தீதல்ல நாதவிந்து மல்ல
அன்றல்ல இன்றல்ல ஆதியந்த மல்ல
மன்றுள் மரகத வல்லிகொண் டாட   (ஆடின)

ஆணல்ல பெண்ணல்ல அன்றி அலியுமல்ல
காணும் உருவம்அல்ல காணு அருவுமல்ல
சேண்அல்ல வேயொரு தேவர்க்குள் ளேதேவ
வாணுதற் பச்சை மடந்தைகொண் டாட   (ஆடின)

பூதங்கள் அல்ல புறம்பல்ல உள்ளல்ல
வேதங்க ளாலே விளங்கும் பொருளல்ல
ஆதவன் போலே அசையும் வடிவல்ல
மாதுமை யாள்பச்சை வல்லிகொண் டாட   (ஆடின)

பஞ்ச வர்னமல்ல பஞ்ச பூதமுமல்ல
நெஞ்சில் நினைவுமல்ல நினைவிற் கனவுமல்ல
அஞ்சு முகமல்ல ஆருதா ரமுமல்ல
வஞ்சி மரகத வல்லி கொண்டாட   (ஆடின)

ஆடிய பாதா!

இராகம் : சக்கரவாகம் தாளம் : சாபு

பல்லவி

ஆடிய பாதாஇருவர் பாடிய பாதா (ஆடிய)

அநுபல்லவி

நீடிய வேதாதில்லே நிர்த்த விநோதா (ஆடிய)

சரணம்

இருமுனி வரும்ஒரு நிருபனும் அருகினில்
உருகி உருகிமனம் அரகர எனவே (ஆடிய)

அந்தர துந்துமி யுந்துடி யுந்தவில்
திந்திமி திமிதிமி திந்திமி யெனவே (ஆடிய)

கும்ப நகிலுமையாள் சம்ப்ரமத் தொடுகாண
உம்பர் தொழவருசி தம்பர மதனில் (ஆடிய)

ஆட்டுக் காலைத் தாரும்

இராகம்: சுவர்ணாங்கி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

ஆட்டுக் காலைத்தாரும் என்சாமிவா தாட்டுக் காலைத்தாரும்
(ஆட்டுக்)

அநுபல்லவி

ஆட்டுக் காலைத் தாரும் அம்பல வாணரே
காட்டுப் புலியும் பாம்பும் காத்துக்கொண் டிருக்கின்ற
(ஆட்டுக்)

சரணம்

கின்னரர் கிம்புருடர் ஆதியர் வீணையர்
கெருட காந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதரர்
தன்னிகர் இல்லாத தந்திரர் மந்திரர்
சரணஞ் சரணமென் றிருகை கூப்பிநிற்கப்
பொன்னின் விமானத்தர் சிவிகை வாகனத்தர்
பூதகணதிபர் போற்றி யடிவிரும்ப
அன்ன வாகனத்தன் விண்ணில்ஏற அயன்
ஆட்டுக் காலைத்தேடிக் கோட்டுப்பன்றி ஆனான்
(ஆட்டுக்)

முப்பத்து முக்கோடி தேவர் குமாங்களும்
முனிவர் ஆனவரும் இருடிகள் அனைவோரும்
செப்ப மான சந்திராதித்த ருங்கூடிச்
செயசெய என்று பாதந்தமைத் தேடுகின்றனர்
ஒப்பில்லாத காளி அம்பலத்தே நின்று
உன்றனைக் கண்டுதொந் தோமென் றுடுகிறுள்
மெய்ப்பதமாகும் அந்தக் காலைஎனக்குத் தந்தால்
வேண்டும் அறுபத்தைந்தாம் விளையாட்டாகுஞ் சாமி
(ஆட்டுக்)

ஆக்கிய திசைவளர் திக்குப் பாலகரும்
ஆதி வைரவரும் நாரணர் அனைவரும்
தாக்கிய தாவர சங்கம கோடியுஞ்
சந்தித்துப் பாதத்தைக் காத்துக்கொண் டிருக்கவே
பாக்கியஞ் செய்தவன் முயலகன் ஒருகாலைப்
பற்றி முதுகணையில் வைத்துச் சுமந்துகொண்டான்
ஆக்கிய பொற்றுளை எனக்குத்தந்தால் தலைசுமக்கும்
சுமக்கும்போதும் போதும் போதுஞ்சாமி இந்த
(ஆட்டுக்)

ஆடிய வேடிக்கை பாரீர்!

இராகம்: சாருகேசி   தாளம்: மிச்சிரஜாதி ஜம்பை

பல்லவி

ஆடிய வேடிக்கை பாரீர்—ஐயா
ஆடிய வேடிக்கை பாரீர்   (ஆடிய)

அநுபல்லவி

தேடிய மாலயன் காணுத பாதர்
தில்லைமூ வாயிரர் கண்டஅ தீதர்
தாள்தொழு வார்க்கருள் நல்கும் பிரக்
யாதர் தம்பர மானசி தம்பரநாதர்   (ஆடிய)

சரணம்

அதிரும் வாணன்குட முழவோசை திசைமுட்ட
அந்தரதுந் துமிநாதம் அகிலமெல் லாம்முட்டச்
சதுர்முகன் இசைக்கொத்தங் கருகில் தாளந்தட்டச்
சதியறிந் தயன்தாதை தூக்கிமத் தளங்கொட்ட
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம் திரிகிட
ததிங்கத் தோம் ததிங்கத் தோம்
ததிங்கத்தோம் கிடத தத்திமிதத்திமி தெய்தெய்
ததிங்கத்தோம் கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்

விரித்தசெஞ் சடையாட விளங்குகுண் டலமாட
மென்கைமான் மழுவாட மேனியில் பொடியாடத்
தரித்தவெம் புலிபாம்பு தன்மருங்கில் இசைந்தாடத்
தண்டைகிண் கிணிஇரு தாளில் அசைந்தாட
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம் திரிகட
ததிங்கத் தோம் ததிங்கத் தோம்
ததிங்கத்தோம் கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்
ததிங்கத்தோம் கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்

தாம் தகுந்தரிகு திரிகுசெம் தரிதாம்
தகுந்திரிகு திரிகு தரிகுசெம் தரி
தத்த திந்தத் தணந் தணந்திமி
தந்த திந்தத் தணந் தணந்திமி
தத்த திந்திமி தக்கிடத் திக்கிடத்தக
தந்த திந்திமி தக்கிடத் திக்கிடத்தக
தத்தடிங்கு தடிங்கு டிங்குகு தகணஜெணுத
தத்ததிங்கிணத்தோம் ததிங்கிணத்தோம்
ததிங்கிணத்தோ மென (ஆடிய)

அருமருந்து

இராகம்: காம்போதி தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

அருமருந்தொரு தனிமருந்து
அம்பலத்தே கண்டேன் (அருமருந்)

அநுபல்லவி

திரும ருந்துடன் பாடும் மருந்து
தில்லை யம்பலத் தாடும் மருந்து
இருவி னைகள் அறுக்கு மருந்து
ஏழை யடியார்க் கிரங்கும் மருந்து (அருமருந்)

சரணம்

கொன்றை தும்பை அணிந்த மருந்து
கோதை மீதில் படர்ந்த மருந்து
மன்று ளேநின் ருடும் மருந்து
மாணிக்க வாசகர் கண்ட மருந்து (அருமருந்)

இந்திர ரானவர் வானவர் போற்றும்
இருடி கள்தமக் கெட்டா மருந்து
சந்திரர் சூரியர் காணு மருந்து
தானே முளைத்துத் தழைத்த மருந்து (அருமருந்)

திரித்தி தித்தியென் ருடும் மருந்து
தேவாதி மூவர்கள் காணு மருந்து
கருத்தைத் திருத்தி இருத்தும் மருந்து
காலனைக் காலால் உதைத்த மருந்து (அருமருந்)

நிருத்தஞ் செய்தாரே!

இராகம்: அமிர்தவாகினி தாளம்: மிச்ரஜாதி ஜம்பை

பல்லவி

நிருத்தஞ் செய்தாரே ஐயர்—சதானந்த
நிருத்தஞ் செய்தாரே ஐயர் (நிருத்தஞ்)

அநுபல்லவி

திருத்த மானமன்றுள் சிவசிதம் பரநாதர்
தித்திமி திமிதிமி திக்கிடத்திக் கிடதிரு
தத்திமி திமிதத் ததிங்கிணத் தோமென (நிருத்தஞ்)

சரணம்

அருமறை ஒலிகதிக்க அரகரஅரகர அரகர
எனவே அடியவர் குழாந் துதிக்க
திருநுதல் உமைமதிக்கச் சிவசிவசிவசிவ சிவசிவ
எனவே சேர்ந்திரு முனி குதிக்க
தரிக்குத்தோம் தத்திமிதரிகிட தத்தித்தாந் தாந்தாந்
தகண தகணசெணு தசெணு தசெணும்
தகண ததணதக ததிங்கிணத் தோமென
(நிருத்தஞ்)

தித்தி மத்தளநாதம் திந்தோந் திந்தோம்
எனவே செகமெங் கனும் ஓதப்
பத்தர்அஞ் செழுத்தோதப் பம்பம்பம்பம் பம்பம்
எனவே பகர்திருச் சங்கம் ஊத
தித்தித்தோந் தித்திமிதிரிகிட தித்தித்திந் திம்திம்
திரிகு திரிகுகுகு செம்செம் செம்தரி
தரிகு தரிததக ததிங்கிணத் தோமென
(நிருத்தஞ்)

தரணி பவத்தைக் கெலிக்கத் தகதகதகதகதகதக
எனவே தரித்தகை மழுச் சொலிக்க
கருதினர் எண்ணம் பலிக்க கலகலகலகலகலகல
எனவே காலிற்ச தங்கை யொலிக்க
தரிகுந் தரிதித்திதரிகிட தித்தோம் தோம்தோம்
தகணக டிங்குகு தகடிகு டிங்குகு
ததணத தணதக ததிங்கிணத் தோமென
(நிருத்தஞ்)

பொருள் அகராதி

படம் 1. காளிகா தாண்டவம்

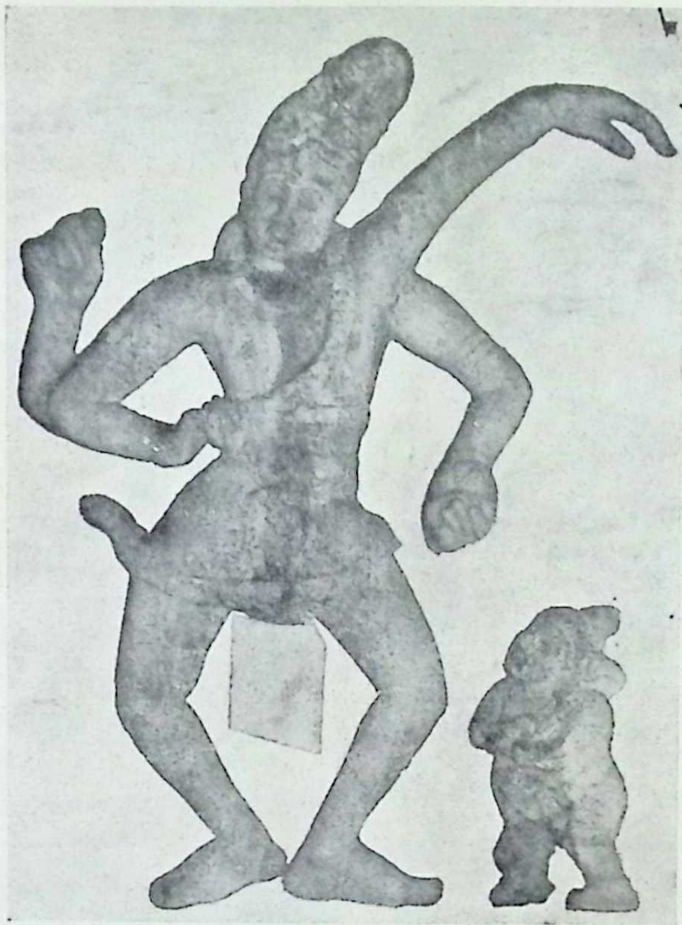
Copyright-Institute Francais D'Indologie

படம் 2. காளிகா தாண்டவம்

Madras Museum

படம் 3. சந்தியா தாண்டவம்

படம் 4. சந்தியா தாண்டவம்

படம் 5. சந்தியா தாண்டவம்

படம் 6. சந்தியா தாண்டவம்

படம் 7. சந்தியா தாண்டவம்

படம் 8. சந்தியா தாண்டவம்

படம் 9. சந்தியா தாண்டவம்

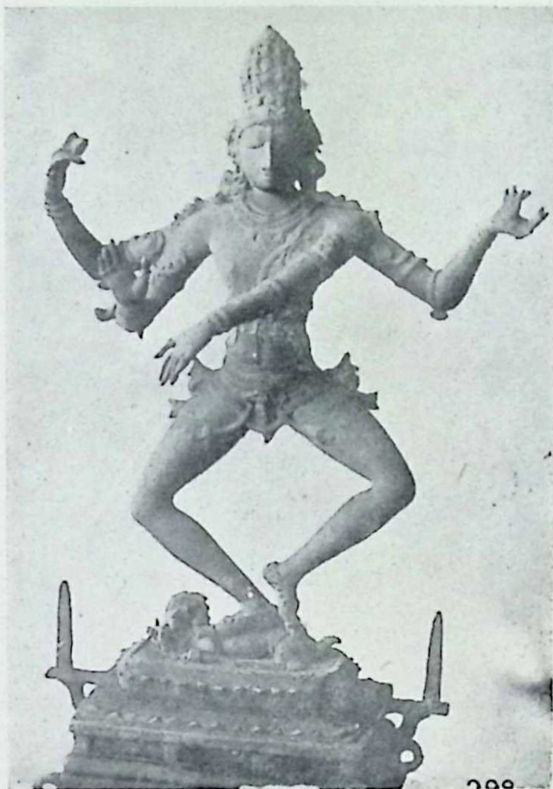
Copyright-Institute Francais D'Indologie

படம் 9-A. & 17 மாறுகால் தாண்டவம்

Copyright-Archaeological Survey of India

படம் 10. சங்கார தாண்டவம்

Copyright-Archaeological Survey of India

படம் 11. திரோபவ (மறைத்தல்) தாண்டவம்

Copyright-Institute Francais D'Indologie

படம் 12. திரோபவ (மறைத்தல்) தாண்டவம்

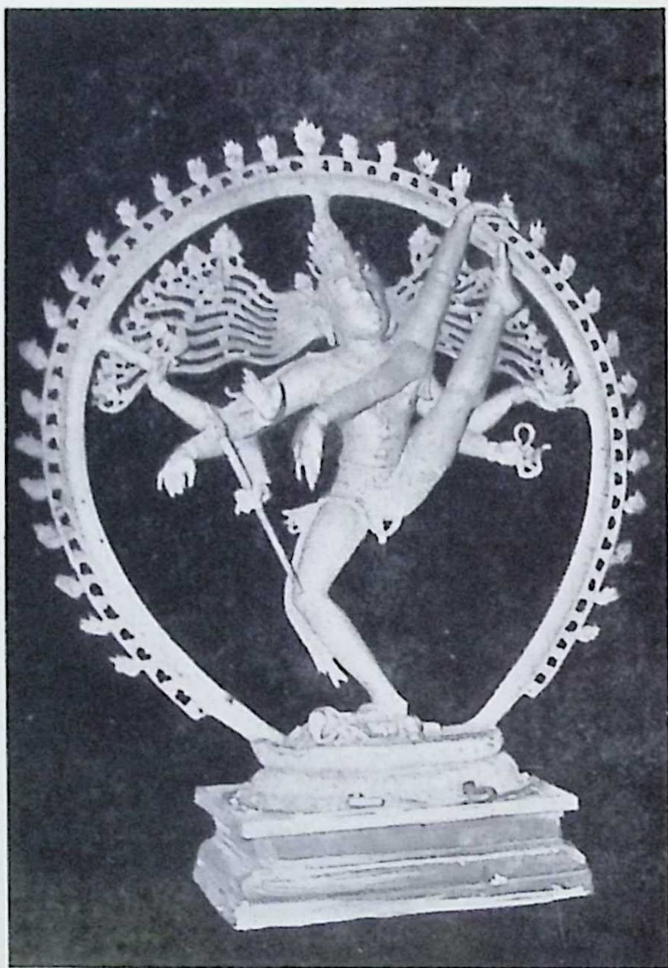

Copyright-Institute Francais D'Indologie

படம் 13. திரோபவ (மறைத்தல்) தாண்டவம்

படம் 14. திரோபவ (மறைத்தல்) தாண்டவம்

படம் 15. ஊர்த்துவ தாண்டவம்

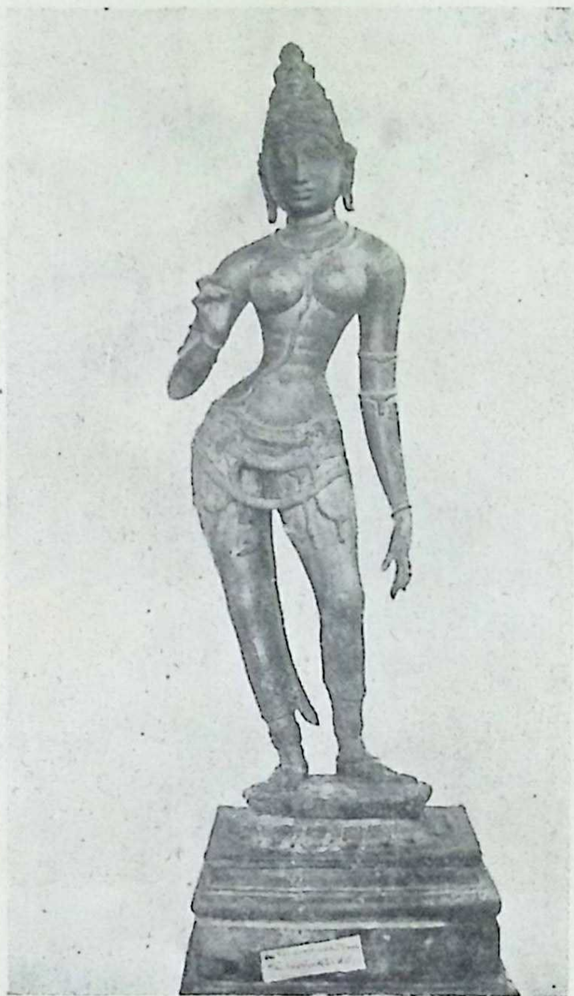

Archaeological Survey of India

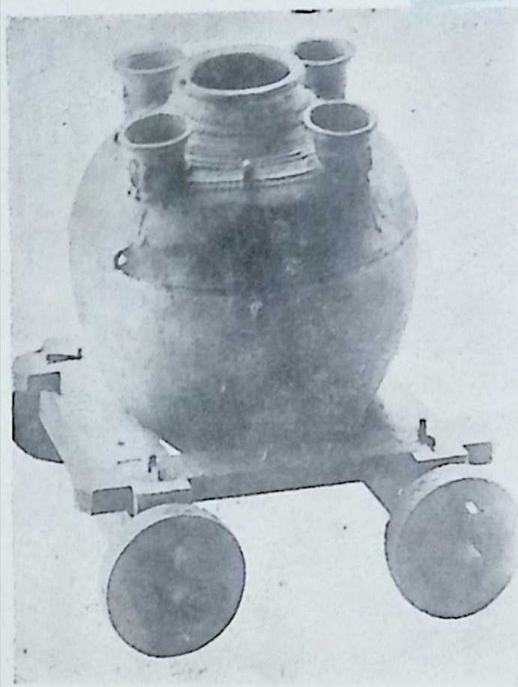
படம் 16. ஆனந்த தாண்டவம்

படம் 18. பாம்பின்மேல் ஆடும் தாண்டவம்

படம் 19. சிவகாம சுந்தரி

Copyright-Archaeological Survey of India

படம் 20. பஞ்சமுக வாத்தியம்

படம் 21. நந்திதேவர் பஞ்சமுகம் வாத்தியம் வாசித்தல்